

چۆنیتى

رۆژووێ پێغه‌مبه‌ر ﷺ

له‌ ره‌مه‌زان دا

نووسینی :

سليم الهاللي و علي حسن علي عبد الحميد

وه‌رگيرانی

مامۆستا عدنان بارام

چاپى سى‌يه‌م

له‌بڵاوكر كوردستانى

مائپه‌رى به‌هه‌شت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراقه‌ - كوردستان - كه‌لار

هه‌میشه‌ له‌ گه‌لمان بن بۆ به‌ره‌مه‌ى نوێ

کتیبه‌ى ژماره‌ (١١)

پیشہ کی وہ رگیز :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ [آل عمران : ١٠٢] .

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ مَقِيبًا ﴾ [النساء : ١] .

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِغِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾ [الأحزاب : ٧٠ - ٧١] .

أَمَّا بَعْدُ : فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

تہم ووتارہی سہروہ ناسراوہ بہ (خطبۃ الحاجۃ)^(۱) پیغہ مہری خوا ﷺ لہ سہرہ تہی ہموو ووتارو نامورژگاری و دہرسہ کانیدا دہیخویندہوہ ، و ہاوہ لہ بہ پڑہہ کانیشی فیہر دہ کرد - ہہروہک چوں سورہ تہک لہ سورہ تہکانی قورئانی فیہر دہ کردن - کہ تہم ووتارہ لہ ہموو ہواریکدا بخویننہوہ ، تہم ہایہخ دانہش لہ پیغہ مہری خواوہ ﷺ ، بہ لگہیہ لہ سہر گرنگی ، و گہورہی تہم ووتارہ .

چونکہ تہگہر ورد بینہوہ لہ ناوہ پوکی تہم ووتارہ ، دہبینین ہموو بنہماکانی بیروہاروہری ئاینی ئیسلامی تییدا کوبوہ تہوہ ، بہ لام تہوہی کہ دہمہ ویت لیہرہدا تیشکی بخہمہ سہر ، ہرگہی کوتای ووتہ کہیہ ، کہ پیغہ مہری خوا ﷺ تیایدا فہرموویہ تی : ((فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ)) .

واتہ : چاکترین گوفتار و کہ لام ، گوفتار و کہ لامی خواہی ، وہ ہاشترین پچکہ و پرباز و ٹاکاریش ، پچکہ و پرباز و ٹاکارہکانی محمد ﷺ وہ خراپترین دہینراویش تہو دہینراوانہن کہ خراونہ تہ سہر ئاین ، و ہموو دہینراویکیش لہ ئاینیدا بیدعہیہ ، و ہموو بیدعہیہ کیش گومپایہی ، وہ ہموو گومپایہی کیش لہ گہل خواونہ کہیدا لہ ٹاگری دوزہ خدایہ خوای پہروہر دگار پہنامان بدات لہ ٹاگری دوزہخ .

(۱) هذه الخطبة تسمى : خطبة الحاجة ، وهي التي كان رسول الله ﷺ يفتتح بها جميع خطبه ، ومحاضراته ، ودروسه ، ويعلمها أصحابه ﷺ ، وقد جمع جميع رواياتها ، وألفاظها العلامة الشيخ محمد ناصر الدين الألباني - رحمه الله - في رسالة صغيرة في حجمها ، كبيرة في فائدتها ، بعنوان : (خطبة الحاجة) ، فمن أراد الاستزادة فليرجع إليها .

له مه وه ئه وه تیده گهین که بانگه شه کردن بۆ قورئانی پیروز و سوننه ته کانی پیغمبره ری نازدارمان ﷺ ، و ئاگادار کردنه وه و وریا کردنه وه ی موسلمانان له بیدعه و داهینراوه کان له ئاییندا ، ئهرکی سهرشانی ههموو ئه وه که سانه یه که ده لئین : ((أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)) ، چونکه برهگی یه که می ئهم ووته یه که : ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)) ه ئه وه له سهر موسلمان پیویست ده کات که ته نها ﷻ ی مه به ست بیّت له ههموو په رستش و گوفتارو کرداره کانیدا ، و هیچ هاوبه ش و هاوه لئیک بۆ ﷻ ئه نجام نه دات ، و ته نها چاوه پروانی پاداشتی ﷻ بیّت ، وه برهگی دوهم که ((محمد رسول الله)) یه ئه وه یان له سهر پیویست ده کات که : شوینکه وته و گوپرایه لی هیچ که سیک نه بن جگه له ره سول الله نه بیّت ، له گه ل به راست زانین ، و گوپرایه لی کردن له ههموو فه رمانه کانی ﷺ ، له گه ل دوور که و تنه وه له ههموو ئه وه گوفتار و کردار و شتانه ی که قه ده غه و سهرزه نشت کراوون له ئاییندا ، و نه کردنی هیچ جوړه عیبادت ، و په رستنیکیش بۆ خوی په روه ردگار ته نها به شه ریه ت و سوننه ته کانی ئه وه پیغمبره خو شه ویسته نه بیّت ﷺ .

ئه مه ش پیویستی به ئه نجام دانی دوو ئهرکی زوړ گرنګ و گه وره :

یه که م : پالوتنی (التصفية) .

دووه م : په روه رده (التربية) .

واته : **پالوتن و لابر دنی** ههموو پوخله وات خلته کانی شیرک و کوفر و بیدعه و تاوان و فه رمووده (ضعیف) بئ بنه وا ، و پوچه له کان ، ئه و بۆچوونانه ی که به هو یانه وه هاتوته کایه وه له ناو دل و می شک و گوفتار و کرداری خه لک و ئه و نووسراوانه ی که ده که ونه بهر ده ستی موسلمانان .

پاشان **په روه رده کردنی** موسلمانان له سهر ئه و ئایینه پالوته کراوه ، به تایبته به پینمایه کانی قورئانی پیروزو سوننه ته صه حیه کانی پیغمبره ری خوا ﷺ ، بۆ ئه نجام دانی ئهم دوو ئهرکه زوړ گرنګ و گه وره یه ، وه ک خوی پایه به رز ده فه رموویت : ﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾ [الجمعة : ۲] .

واته : خوی په روه ردگار بۆ کومه لگای نه خوینده واران - واته : زوړینه نه خوینده وار - پیغمبره ریکی په وانه کردوه ، بۆ ئه وه ی قورئانیان به سهر دا بخوینی و پاکیان بکاته وه و قورئان و سوننه تیشیان فی ربکات ، هه رچه نده له پی شدا له گومرایه کی ئاشکرا دا بوون .

خوی په روه ردگار سه باره ت به بانگه شه و بانگه واز کردن بۆ ئایین فه رموویه تی : ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾ [فصلت : ۳۳] ، واته : ووته و گوفتاری کی باشتر و پاوا

چۆنىتى رۇژووى پېغەمبەر صلى الله عليه وسلم له رەمەزانددا.....
تره ، و درووستره له ووتەى كەسك كە بانگەشە كار بىت بۆ لای خواى پەرەردگار و كردارى چاكەيش ئەنجام بدات و بلىت من له موسولمانانم .

جا ئەگەر بانگەشە بۆ ئايىن پىرۆزترین ووتە و گوڤار بىت و كردارى پېغەمبەرانى خواش بىت ئەبى ئەوهمان له ياد نه چى ئەم بانگەشەيه ئەبىت لەسەر بنەواى زانست و چاورشۆشنى ئەنجام بدرىت ، بۆيه خواى گەورە فەرموویەتى : ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ ابْتُغِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ [يوسف : ١٠٨] ، واتە : ئەى پېغەمبەر ﷺ بە ئومەتەكەت رابگەيه نه و بلى : ئەمەيه رېگە و پىيازى من (رېگای راست / الصراط المستقيم) ، وه بانگەشە دەكەم بۆ لای خواى پەرەردگار لەسەر چاورشۆشنى (واتە: زانستى شەرىعى) ، من ئەوانەش كە شوينكەوتەى منن ، وه پاكى و بېگەردى بۆ خوا ، ومنيش له موشريك وهاوبەش بپياردەران نيم .

لەم پوانگەيه و بۆ زياتر ئاشناکردنى موسلمانان به (چۆنيەتى رۇژووى پېغەمبەرى خوا ﷺ له رەمەزان دا) و ناساندنى خەلكى به هەندىك ووتەو كردارى بىدعه و داهيتراو لەم پەرستەشدا (رۇژوو گرتن) ، و زياتر دەولەمەند كردنى كتيبخانەى كوردى به و كتيبانه كە (رېگای راست) به خەلك دەناسينن و زياتر سود به موسلمانان دەگەيه نن ، هەستايىن به وەرگيرانى ئەم كتيبه به نرخه (صفة صوم النبي ﷺ في رمضان) ، بۆ سەر زمانى كوردى رەسەن ، داواكارين له پەرەردگارى مهربانمان له تەرازووى چاكەكارى نووسەران و وەرگير و پيداچووان و ئەوانەشدا بىت كە پۆليان هەبووه له بلأو كردنەوهيدا ، خواش پاداشتى چاكەكاران ون ناكات .

وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وصلی الله تعالى وسلم علی محمد وعلی اله وصحبه اجمعین .

وەرگير :

٢٥ / شهعبان / ١٤٢٤ هـ

كەلار

پېشەكى نوسەران :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .
أَمَّا بَعْدُ :

برای خوینەر : خوای پەرورەدگار لەگەڵ یەکدا کۆمان کاتەو لەسەر خۆشەویستی خۆی و شوینکەوتنی پېغەمبەرەکی ﷺ لەم پەرتوکەدا بۆمان دەردەکەوت پۆژوو چ پلە و پایەیهکی لە ئیسلامدا هەیه و ، چ ئەجر و پاداشتی بۆ ئەو کەسانە دەبێ کە بە پۆژوو دەبن تەنھا لەبەر پەرەزنامەندی خوای پەرورەدگار ، زیاد و کەمی ئەو پاداشتەش بەپێی دوور و نزیک پۆژووەکەت دەبێ لە سونەتەکانی پېغەمبەرەو ﷺ هەرەکو سەرورە کۆپانی ئادەم محمد ﷺ فەرمووتی : " رَبِّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ وَالْعَطَشُ " (۲) واتە : پەنگە پۆژوانی واهەبێ جگە لە برسیتی و تینویتی هیچی تری بۆ نەمینیئەو لە پۆژووەکی .

بۆیە وایووست دەکات چۆنیەتی پۆژووی پېغەمبەر ﷺ بزانی (۳) ، لەگەڵ هەموو ئەو ئاداب و زیکرانەکی کە تیئیدایە ... پاشان گۆرینی ئەو زانیە بۆ کردەو لەکاتی بەپۆژوو بونماندا .

جا بەباشمان زانی لەبەر ئەوەی زانیی ئەو شتانە بە شیوەیهکی تەواو کاریکی ئاسان نیە لەسەر زۆربەکی خەڵک ، پەرتوکی دابنن ئەوەی کە لە تواناماندا بێت و تایبەت بێ بە چۆنیەتی پۆژووی پېغەمبەر ﷺ لە رەمەزاند کۆ بکەینەو . بۆ بەهرەمەند بوونی هەموو ئەو موسوڵمان و بروادارانەکی کە ووتە و کردەویان پیش ووتە خوای پەرورەدگار و پېغەمبەرەکی ﷺ ناخەن .

ئەمە و پاش تیروانین بۆ ئەو ئایەت و فەرموودە (صحیح) -انەکی کە دەربارە پۆژوو هاتوون ، بۆمان دەرکەوت کە پۆژوو دوو جۆرە :

۱- پۆژووی فەرز .

۲- پۆژووی سونەت .

(۲) رواه ابن ماجه : (۵۳۹ / ۱) ، والدارمی : (۲ / ۲۱۱) ، وأحمد : (۲ / ۴۴۱ ، ۳۷۳) ، والبيهقي : (۴ / ۲۷۰) من طريق سعد المقبري عن أبي هريرة ، وسنده صحيح .

(۳) له ناخ و پۆلە تیشدا ، چونکە ئەوەی دەردەکەوت لەسەر ئەندامەکان نیشانەو بەلگەن لەسەر ئەوەی کە لە دل دایە .

پاشان دواى پشت به ستن به خواى پهروهردگار و داواى يارمه تى لى كردنى پامان كه وته سهر ئه وهى نوسينه كه مان له سهر پۆژووی فهرز بىّت ، چونكه موسولمان له خواى پهروهردگار نزيك نابىته وه به شتيك باشتري بىّت له و شتانهى كه له سهرى فهرز كراون ، ههروهكو له و فهرمووده دا هاتووه كه باسى ئه وليا و دۆستانى خواى پهروهردگار دهكات و ئىمامى (البخاري) يش له (صحيح) ه كهيدا دهگيرىته وه ^(٤) .

خوينه رى به ريز : ئه وهش بزانه هه لگوازينى بىرۆچكهى پىكخستنى په رتۆكه كه و به شه كانى به پىى ئه و قوناغانه يه كه پۆژووی پيدا تىپه رى بووه ، پاشان له به دواى يه كدا هاتنى كرده وه و رووداوه كانى ئه م په رستشه يه .

خوينه رى به ريز : ئه وهى به رچاوانت ده كه ويّت ئه گهر چاكه كارى و راست بوو ، ئه وه له خواى پهروهردگار هوهيه ، به لام ئه گهر هه له شت به ر چاوان كه وت ئه وا له ئىمه و شه يتانه وهيه ، ئىمهش له ژيان و پاش مردن يشمان لى بى به رين ، و داواكاريشين له خواى پهروهردگار يارمه تى دهرو پىنيشانده ريشمان بىّت له ووته و كرداريشدا ، هه ر ئه ويشه بيسه رى په ها ، و ته نها وه لامده رى به نده كانيه تى .

فیرخووانی زانستی شهرعی

سلیم هیلالی و علی حسن علی عبد الحمید

٢٥ ی پهمه زانی خیر و چاكه ١٤٠٣ هـ

^(٤) مه به ستنى نوسهران له فهرموودهى ئىمامى (البخاري) ئه و فهرمووده يه كه (أبوهريرة) له پیغه مبه رى خواوه ﷺ دهگيرته وه كه فهرموويه تى : " إن الله تعالى قال : من عادى لي وليا فقد آذنته بالحرب ، وما تقرب إلي عبدي بشيء أحب إلي مما افترضته عليه ، ... " الحد يث ، أخرجه البخاري رقم : (٦٥٠٢) - وه رگير - .

چاکه‌کانی پۆژوو :

چه‌نده‌ها ئایه‌تی پون و ئاشکرای قورئانی پیرۆز هاتوون ، هانی پۆژوو گرتن ده‌ده‌ن وه‌کو هۆکاریک بۆ نزیك بوونه‌وه له‌ خوای بالا‌ده‌ست و به‌توانا ، له‌ گه‌ل ئاماژه‌کردن بۆ چاکه‌کانی ئه‌م په‌رستنه ، وه‌کو : ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَائِتِينَ وَالْقَائِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ [الأحزاب : ٣٥].

واته : خوای په‌روه‌ردگار ... ، وه‌ بۆ پۆژووانی پیاوان و ئافره‌تان ... لیخۆشبوون و پاداشتیکی گه‌وره‌ی بۆ ئاماده‌ کردون .

یان فه‌رموویه‌تی : ﴿وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة : ١٨٤] ، واته : بیگومان پۆژوو گرتن چاکتره‌ بۆتان ته‌گه‌ر به‌و کاره‌ بزانی .

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فه‌رمووده‌کانیدا ئه‌وه‌ی بۆ پون کردووینه‌ته‌وه‌ که : پۆژوو قه‌لایه‌ به‌رامبه‌ر ئاره‌زووه‌کانی ، وه‌ پارێزه‌ریشه‌ له‌ ئاگری دۆزه‌خ ، و خوای گه‌وره‌ش ده‌رگایه‌کی له‌ ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شتی تایبه‌ت کردووه‌ به‌ پۆژووانانه‌وه‌ ، و پۆژوو گرتن نه‌فس ده‌گریته‌وه‌ له‌ تاوان و ئه‌وانه‌ی ئاره‌زووی ده‌کات ، تا ئه‌بێته‌ ده‌روونیکی ئارام و خۆگر ، هه‌روه‌ها ئه‌و پاداشته‌ زۆر چاکانه‌ی که‌ سه‌باره‌ت به‌ پۆژووانان هاتووه‌ ، له‌ فه‌رمووده‌ (صحیح) ه‌ کاندای به‌ ئاشکراترین شیوه‌ ئاماژه‌ی بۆ کراوه‌ .

١- پۆژوو پارێزه‌ره‌ :

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمان ده‌کات به‌و که‌سانه‌ی که‌ ئاره‌زووی ژن هێنانیان لا به‌هێزه‌ و توانای ژن هێنانیان نیه‌ ، فه‌رمانیان پێ ده‌کات به‌ پۆژوو گرتن و کردوویه‌تی به‌ سه‌ر کوته‌ری ئه‌و ئاره‌زووانه‌ ، چونکه‌ توانای ئه‌ندامه‌کان کوته‌ ده‌کات له‌ ناردنیان و ئه‌ندامه‌کان ئارام ده‌کات و هه‌موو هێزیک جله‌و ده‌کات له‌ سه‌ر که‌شی . ئه‌وه‌ش سه‌لمی‌نراوه‌ که‌ پۆژوو کاریگه‌ریه‌کی سه‌ر سوور هێنه‌ری هه‌یه‌ بۆ پاراستنی ئه‌ندامه‌کانی له‌ش و هێزه‌ ده‌رونیه‌کان .

له‌به‌ر هه‌موو ئه‌مانه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی : " يا مشعرَ الشبابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ ^(٥) فَلْيَتَزَوَّجْ ، فَإِنَّهُ أَغْضُّ لِلْبَصْرِ ، وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ ، فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ ، فَإِنَّهُ لَهُ وِجَاءٌ " ^(٦) .

^(٥) الباءة : بریتیه‌ له‌ هه‌موو جوهر توانایه‌ک بۆ ژن هێنان .

^(٦) أخرجه البخاري (٤ / ١٠٦) رقم : (١٩٠٥) ومسلم رقم : (١٤٠٠) عن ابن مسعود .

واته : ئه ی کومه لای لاوان هه ر یه کیك له ئیوه توانای ژن هیئانی هه بوو با ژن بهیئیت ، چونكه زیاتر چاو ده پاریزیت له بینینی نارپه وا ، و پاریزه ریشه له كهوتنه داوین پیسیه وه ، ئه وه ش توانای ژن هیئانی نه بوو ، با په نا به ریته بهر پوژوو گرتن ، چونكه سهركوت كه ره وه ی ئاره زووه كانه .

ئه ی موسلمان ی به ریز :

پیغه مبه ری خوا ﷺ ئه وه شی ئاشكرا كردوه كه : " حَفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ ، وَحَفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ " .

واته : به ههشت په رژین كراوه به و كرده وانی كه ئاره زووت لی ی نیه ، كه چی دۆزه خ په رژین كراوه به ئاره زووه كان ، جا ئه گه ر بۆت ئاشكرا بوو كه پوژوو ئاره زووه كان سهركوت دهكات و توندیه كانی ده شكینی ، هه ر ئاره زووه كانیشه نزیکت دهكات وه له ئاگری دۆزه خ ، پوژووش پێگه ره له وه ی كه پوژوان بپواته ئاگری دۆزه خ ، بۆیه له فهرمووده كان به راشكاوی ده بینین ئاماژه به وه دهكریت كه پوژوو قه لا و پاریزه ره له ئاگری دۆزه خ موسولمان خوی پی ئه پاریزیت له و ئاگره .

پیغه مبه ر ﷺ ده فره موویت : " مَا مِنْ عَبْدٍ يَصُومُ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا بَاعَدَ اللَّهُ بِذَلِكَ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا " (٧).

واته : هه ر بهنده یه كه له بهنده كانی خوا پوژێك به پوژوو بیته له پیناوی خوی په روه ردگار ، ئیلا به هۆیه وه خوی په روه ردگار پوومه تی له ئاگری دۆزه خ (٧٠) هه فتا پایز (واته : سال) دوور ده خاته وه .

یان ده فره موویت : " الصَّيَّامُ جُنَّةٌ يَسْتَجِنُ بِهَا الْعَبْدُ مِنَ النَّارِ " (٨) ، واته : پوژوو پاریزه ره بهنده ی موسولمان خوی پی ده پاریزیت له ئاگری دۆزه خ .

وه ده فره موویت : " مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، جَعَلَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ خَنْدَقًا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ " (٩).

واته : هه ر كه سیك پوژێك به پوژوو بیته له پیناوی خوادا ، خوی په روه ردگار به و كارهی دۆلیك له نیوان ئه و و ئاگرده دروست دهكات ، دووری نیوانیان وهكو دووری نیوان ئاسمان و زهوی ده بیته .

(٧) أخرجه البخاري : (٦ / ٣٥) رقم : (٢٨٤٠) ومسلم رقم : (١١٥٣) عن أبي سعيد الخدري ، واللفظ لمسلم ، وقوله : "سبعين خريفاً" : ، أي : مسيرة سبعين عاما . قاله الحافظ في (الفتح) : (٦ / ٤٨) .

(٨) أخرجه أحمد : (٣ / ٢٩٦) عن جابر ، وأحمد : (٤ / ٢٢) عن عثمان بن أبي العاص ، وهو حديث صحيح .

(٩) أخرجه الترمذي : (١٦٢٤) من حديث أبي أمامة ، وفي سنده لين ، والواليد بن جميل : صدوق يخطيء لكنه توبع ، فأخرجه الطبراني في (الكبير) : (٨ / ٢٦٠ ، ٢٧٤ ، ٢٨٠) من طريقين عن القاسم عن أبي أمامة ، وفي الباب عن أبي الدرداء : أخرجه الطبراني في (الصغير) : (١ / ٢٧٣) وفيه ضعف . والحديث صحيح .

هه ندی له زانایان بۆچونیان وایه ئەم فەرموودانه که باس کران دەربارە ی چاکە ی پۆژوو ، تایبەتن بە کاتی جیهاد و تیکۆشان له پیناوی خوادا ، بەلام ئەوە ی ئاشکرایه پۆژوو ئەگەر تەنها له پیناوی خوادا بێت و بەپێی ئەو پونکردنەوانه بێت که پیغمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی ئەوا له پیناوی خوادایه با له و کاتەشدا نەبێت .

۲- پۆژوو پۆژوووان دەخاتە بەهەشتەوه :

ئە ی بەنده ی گۆی پایەل : خوی پەرورەدگار کۆمه کیت کات بۆ گوێرایەلی کردنی و پشتوانیشت بێت بە پەحمەتی خۆی : پاش ئەوە ی که زانیت پۆژوو پۆژوان دوور دەخاتەوه له ئاگری دۆزەخ ، ئەوەش بزانه که هەر ئەویشە له خۆشیەکانی بەهەشت نزیکت دەکاتەوه ، له (أبوامامة) وه دەگێرنەوه ﷺ که فەرموویەتی : وۆتم ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ کردەوه یەکم پیشانده بە هۆیه وه برۆمه بەهەشتەوه ، ئەویش فەرمووی : " عَلَيْكَ بِالصَّوْمِ ، لَا مِثْلَ لَهُ " ^(۱۰).

واته : بەپۆژوو به ، پۆژووش هاویشیوه ی نیه .

۳- پاداشتی پۆژوووانان پاداشتیکی دیاری نەکراوه ^(۱۱) :

۴- پۆژوووان دوو خۆشی بۆههیه ^(۱۱) :

۵- بۆنی دەمی پۆژوووان لەلای خوا له بۆنی میسک خۆشتره ^(۱۱) :

له (أبوهریره) وه ﷺ دەگێرنەوه که فەرموویەتی : پیغمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی : " قَالَ اللَّهُ : كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصَّيَّامَ ^(۱۲) ، فَإِنَّهُ لِي وَ أَنَا أَجْزِي بِهِ ، وَالصَّيَّامُ جَنَّةٌ ، وَإِذَا كَانَ يَوْمٌ صَوْمٍ أَحَدِكُمْ ، فَلَا يَرَفْتُ ، وَلَا يَصْخَبُ ، فَإِنْ سَابَّهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ : إِنِّي امْرُؤٌ صَائِمٌ ^(۱۳) ،

^(۱۰) أخرجه النسائي : (٤ / ١٦٥) ، وابن حبان : (ص : ٢٣٢ - موارد) ، والحاكم : (١ / ٤٢١) ، وسنده صحيح .

^(۱۱) بەلگە ی هەموو ئەو برێگانه ی که ئەستێره یان له پاشدا دانراوه ئەم فەرمووده یه یه که دوا ی خالەکان دیت .

^(۱۲) واته پاداشتی دیاری کراوی هه یه جگه له پۆژوو نەبێت پاداشته که ی دیاری نەکراوه .

^(۱۳) ئەو کارەش به ووتەیه کی بیستراو دەبیت بۆ ئەوە ی جویندەر و شەرپگێڕ واز له کارەکیان بیهێنن ، یان ووتراوه : ئەم ووتەیه له دەرونی خۆیدا ئەبێت بۆ ئەوە ی پۆژوووان دوور بخاتەوه له جوین و شەرپ کردن . ووتە ی یەکم ووتە ی پەسەند و هەلبژاردەیه و له ووتە ی دووهم پون تره ، چونکه وشە ی (ووتە) ئەگەر پەتی (مطلق) بێ : ووتە ی زمان نەبێ هیچی تر ناگێرێتەوه . بەلام ئەوە ی له دەروندایه تایبەت کراوه ، پیغمبەری خوا ﷺ له فەرمووده یه کدا که (أبوهریره) لی وه دەگێرێتەوه دەفەرموویت : " إِنْ اللَّهُ تَجَاوَزَ لَامَتِي مَا حَدَّثَ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَتَكَلَّمْ بِهِ ، أَوْ تَعْمَلْ بِهِ " (متفق علیه) ، واته : خوی پەرورەدگار قەلەمی تاوانی لەسەر ئۆمهتەکم هەلگرتوو هەوشتانە ی که لەدەرونی خۆیاندا دەلێنەوه ، ئەگەر به ووتە نەلێن (واته : به زمان دەری نەبرن) ، و کردەوه ی پێ نەکن . بەمەش ئەوه ئاشکرا دەبێت که ووتە ی پەتی (الکلام المطلق) تەنها به ووتە ی بیستراو دەوتریت که له شیوه ی دەنگ و پیتدا بوتريت خوی پایه بەرزیش زاناتره .

چونیتی پۆژووی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له پهمه زاندا.....
والذي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ خُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ^(۱۴) ، لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا :
إِذَا أَفْطَرَ فَرَحَ ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ^(۱۵) .

واته : خوای په روه ردگار فه رموویه تی : هه موو کرده وهی ئاده میزاد بۆ خوویه تی ته نها پۆژوو نه بی بۆ منه (واته : هه مووی پاداشتیکی دیاری کراوی هه یه پۆژوو نه بی پاداشتی دیاری نه کراوه) ، پۆژووش پارێزه ره له ئاگری دۆزه خ ، هه ر یه کی له ئیمه به پۆژوو بوو باواز له ووته ی پرو پوچ بینئ و هاوار نه کات ، وه ئه گه ر که سیک جویئی به یه کی که له ئیوه دا یان شه پی پی گپرا با بلئ : من به پۆژووم ، سویند بیت به و زاته ی که نه فسی (محمد) ی به دهسته : بۆنی ده می پۆژووان لای خوا خوشتره له بۆنی میسک ، پۆژووان دوو خوشی هه یه و دهستی ده که ویت : ئه گه ر پۆژوو بشکیئ پی خوشحال ده بیت ، وه ئه گه ر چاوی به خوای خو ی که وت خوشاله به پۆژوو گرته که ی .

له ریوایه تی ئیمامی (البخاری) دا " يَتْرُكُ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَشَهْوَتَهُ مِنْ أَجْلِي ، الصَّيَّامُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ ، وَالْحَسَنَةُ بَعَشْرُ أَمْثَالِهَا " .

واته : پۆژووان واز له خواردن و خواردنه وه و ئاره زووه کانی دینئ ، پۆژوو گرتن بۆ منه و ته نها منیش پاداشتی ده ده مه وه ، پۆژوو پاداشتیکی دیاری نه کراوم بۆ دانراوه ، چاکه ش به ده ئه وه نده ی خو ی پاداشت ده دریته وه .

به لام له ریوایه تی ئیمامی (مسلم) دا به م شیوه یه هاتووه : " كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ ، الْحَسَنَةُ بَعَشْرُ أَمْثَالِهَا ، إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضَعْفَ ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : إِلَّا الصَّوْمَ ، فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ ، يَدَعُ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ مِنْ أَجْلِي ، وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ : فَرَحَةٌ عِنْدَ فِطْرِهِ ، وَفَرَحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ ، وَلِخُلُوفٍ فَمِ الصَّائِمِ عِنْدَ اللَّهِ أَطْيَبُ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ " .

واته : هه موو کرده وه یه کی نه وه و پۆله کانی ئاده م پاداشته که ی چه نده جاری خو ی زیاد ده کریت ، چاکه یه ک به ده جار ئه وه نده ی خو ی تاوه کو (۷۰۰) هه وسه د جاری خو ی ، خوای په روه ردگار فه رموویه تی : ... هتد

۶ - پۆژوو و قورئان شه فاعه ت ده که ن بۆ خاوه نه که یان :

^(۱۴) پیویسته بگه پیته وه بۆ ئه وه ی که زانای پیتشه وا (ابن القيم الجوزیه) نویسه تی له م باره یه وه له کتیی (الوابل الصیب من الکلم الطیب) : (۳۲ -

پیغه مبه ری خوا ﷺ فہرموویہ تی : " الصَّيَّامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، يَقُولُ الصَّيَّامُ : أَيُّ رَبِّ مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهْوَةَ فَشَفَعْنِي فِيهِ ، وَيَقُولُ الْقُرْآنُ : مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ ، فَشَفَعْنِي فِيهِ ، قَالَ : فَيُشَفَّعَانِ " (۱۶) .

واته : پوژوو و قورئانی پیروز شه فاعه ته ده که ن بۆ خاوه نه کانیان له پوژوی دوایدا ، پوژوو ده لیت : په روه ردگارم خواردن و ئاره زووه کانم لی قه دهغه کردبوو له دنیا دا ، خوایه له بهر من لیی خوشبه ، قورئانیش ده لی : منیش شه وان خوم لی قه دهغه کرد بوو ، جا خوایه له بهر من لیی خوشبه ، پاشان فہرمووی : خوی په روه ردگار له بهر ئه وان لیی خوش ده بیت ، واته : هه ردوو ده بن به شه فاعه تکار بوی .

۷ - پوژوو که فاره تی هه ندی تاوانه :

له و تایبته مه ندیانه ی که پوژوو له په رستنه کانی ترجیا ده کاته وه ، ئه وه یه که خوی په روه ردگار کردوویه تی به که فاره ت بۆ ئه و که سانه ی که سه ر ناتاشن له کاتی حه ج کردنیاندا به هو ی نه خوشیه ک ، یان یان ئازاریک که له سه ریاندا هه یه ، وه بۆ ئه و که سانه ی که توانای قوربانیان نیه ، وه بۆ ئه و که سانه ی که به هه له خاوه ن په یمانیک ده کوژن (المعاهد) ، وه بۆ به جیه یانی سویند ، وه بۆ کوشتنی نیچیر له کاتی ئیحرام کردندا هی نانی سوینه خوشیه ک ، یان ئازاریک له سه ریان دا هه یه ، و بۆ ئه و که سانه ی که توانای قوربانیان نیه یان بۆ ئه و که سه ی که ئیحرامی حه جی پۆشیوه و راو بکه ن ، وه ئه و که سانه ی که (ظهار) ده که ن . واته : به خیزانه که ی بلیت : تۆ وه کو دایکم وایت ، به لگه ش له سه ر هه موو ئه و کرده وانه ی ئه مانه ن :

﴿ به لگه له سه ر پوژوو گرتنی که سیك سه رتاشین و قوربانی له توانیدا نه بیت ﴾ :

خوی بلند و پایه بهرز فہرموویه تی : ﴿ وَاتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلُقُوا مَرْؤُسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ ﴾

(۱۶) أخرجه أحمد : (۶۶۲۶) ، والحاكم : (۵۵۴ / ۱) ، وأبو نعیم : (۱۶۱ / ۸) من طرق عن حُجَّي بن عبد الله ، عن عبد الرحمن الحُبَلِي ، عن عبد الله بن عمرو ، وسنده حسن ، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) : (۱۸۱ / ۳) بعد أن زاد نسبه للطبراني في (الكبير) : (ورجال الصحيح) .

سودیک : له م فہرمووده یه و هاوشیوه کانی - که تیایدا باس له کرده وکان ده کات له سه ر شیوه ی بینراو و بهرجه سته دا - وهرده گیریت ئه وه یه : که پیویسته بپوایه کی ته و او مان هه بیت به م فہرموودانه ، به بی گوپین (تعریف) و لیکنانه وه ی هه له (تاویل) بۆیان ، ئه م کاره یش ریگا و پیبازی پیاو چاکانی پیشینه (طريقة السلف الصالح) ، بیگومان ئه م ریگایه ش سه لامه ت ترین و زانستی ترین و پته وترین ریگه یه (أسلم وأعلم وأحكم) ، جگه له وه یش که یه کیکه له مه رجه کانی ئیمان خوی پایه بهرز ده فہرموویت : ﴿ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا مَرَرَتْ أَنْهُمْ يَنْفِقُونَ ﴾ [سورة البقرة : ۳] .

فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَعَّ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿البقرة : ۱۹۶﴾ .

❖ **بە ئىگە لە سەر رۆزۋو گرتنى كەس يېك كە بە ھە ئە پەيمان پېدراويك بكوژيت** ❖ :

خوای پایە بەرز فەرەموویەتی : ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدْيَةٌ مُسْلِمَةٍ إِلَى أَهْلِهِ وَخَرِبَرُ مَرْقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿النساء : ۹۲﴾ .

❖ **بە ئىگە لە سەر رۆزۋو گرتنى كەس يېك سويندەكەى بە جى نە ھينيت** ❖ :

خوای بیسەر و زانا دەفەرەموویت : ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَخْرِيرُ مَرْقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿المائدة : ۸۹﴾ .

❖ **بە ئىگە لە سەر رۆزۋو گرتنى كەس يېك لە نېحرام دا راو بکات** ❖ :

خوای بە توانا و دانا دەفەرەموویت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمَّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْمَا سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿المائدة : ۹۵﴾ .

❖ **بە ئىگە لە سەر رۆزۋو گرتنى كەس يېك کردارى (ظھار) - ئە نجام دەدات - واتە بە خیزانەكەى**

بلیت تۆ وەکو دایکە وایت یان ھەر ووتە یەکی ھاوشیوہی ئەم ووتە یە - ❖ :

خوای جوانکار و بە توانا دەفەرەموویت : ﴿وَالَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِن سَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ مَرْقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَ تُوعِظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿المجادلة : ۳ - ۴﴾ .

ھەر وەھا ھاوبە شیش دەبیٹ لە گەل نۆیژ و زە کاتدا بۆ کە فارەتی تاوانی ئەو فیتنانەى توشی

پیاوان دەبن لە بواری دارای و کەس و کار و دراوسی کانیه وە .

له (حنیفة) کورپی (الیمان) دوه ﷺ ده گیرنه وه که فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ
 فهرموویه تی : " فَتَنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَجَارِهِ ، تُكْفَرُهَا الصَّلَاةُ وَالصَّيَامُ وَالصَّدَقَةُ " (۱۷).

۸ - دهگار (الریان) تهنه بۆ پۆژووانانه :

له (سهل) ی کورپی (سعد) دوه ﷺ ده گیرنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ
 فهرموویه تی : " إِنَّ فِي الْجَنَّةِ بَابًا يُقَالُ لَهُ الرِّيَّانُ يَدْخُلُ مِنْهُ الصَّائِمُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، لَا يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ ، فَإِذَا دَخَلُوا أُغْلِقَ ، فَلَمْ يَدْخُلْ مِنْهُ أَحَدٌ ، فَإِذَا دَخَلَ آخَرُهُمْ أُغْلِقَ ، وَمَنْ دَخَلَ شَرِبَ وَمَنْ شَرِبَ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا " (۱۸).

واته : بهیه کیک له ده رگا کانی به هه شت ده وتریت (الریان) ، تهنه پۆژووانی لیوه ده چیتته
 ژووره وه له پۆژی دوایدا ، هیچ کهسیک جگه له پۆژووانان له م ده رگایه وه ناچیتته ژووره وه ، ئەم
 ده رگایه دوا ی چونه ژووره وه ی پۆژووانان داده خریت ، ئیتر کهسی لیوه ناچیتته ژووره وه ، یان : ئەگەر
 دوا کهسی پۆژووانان چوو به هه شته وه ئەوا ئەم ده رگایه داده خریت ، ئەو کهسه ییش له م ده رگایه
 بپواته ژووره وه ئاوێک ده خواته وه ، ئەوهش ئەو ئاوه بخواته وه هه رگیز تیونوی نابیت .

چاکه کانی مانگی رهمه زان :

رهمه زان مانگی خیر و به ره که ته ، خوی په روه ر دگار چه ندین چاکه و فه زلی ئاشکرای پی
 به خشیوه ، ئەوهش ئەم شیوانه ی خواره وه یه :

۱ - مانگی قورئانی پیروژه :

خوی به توانا و پایه به رز قورئانه پیروژه که ی ناردۆته خواره وه بۆ پینیشاندانی خه لکی ، وه بۆ
 ئەوه ی شیفاش بیت بۆ بپواداران و پینیشاندهریش بیت بۆ پاسترین کار و پونکردنه وهش بیت بۆ
 پاسترین کار و پینگای سه رفرازی ، ئەم ناردنهش له شه وی قه در (لیلۃ القدر) دا بوو ، له مانگی
 رهمه زانی خیر و به ره که ت ، خوی خاوه ن عه رشی گه وره و پیروژ ده فه رمووی : ﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ
 الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾ [البقرة : ۱۸۵].

(۱۷) أخرجه البخاري : (۲ / ۷) رقم : (۱۸۹۵) ومسلم رقم : (۱۴۴) .

(۱۸) أخرجه البخاري : (۴ / ۹۵) رقم : (۱۸۹۶) ومسلم رقم : (۱۱۵۲) ، والزيادة الاخيرة لابن خزيمة في (صحیحة) رقم : (۱۹۰۳) .

واته : مانگی پهمه زان ئه و مانگه يه كه قورئانی پیرۆز تیدا هیئراوه ته خواره وه ، بۆ ئه وهی بپیته پینیشاندهری خه لکی ، و چهنده ها پونکردنه وهی تیدایه بۆ پینیشاندان ، و جیاکردنه وهی په وایی و ناپه وایی له یه کتر ، جا ئه گهر هه ریه کیك له ئیوه ، ئه م مانگی به سه ردا هات ، با به پۆژوو بیته .

ئه وهش بزانه برای خۆم خوی په روه ردگار به ره که تی خۆیت به سه ردا برپێژیت ، وه سف کردنی مانگی پهمه زانی پیرۆز (به وهی كه قورئانی تیدا هیئراوه ته خواره وه) له پسته ی یه که مدا و ده ست پی کردنی پسته ی دوی ئه و به پیتی (ف) واتای هۆکار و سه به ب ده گه یه نیته : ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ ئه م ئایه ته ئه وه ده گه یه نیته به ریگه ی ئاماژه کردن بۆ هۆکاره که که هۆی هه لبژاردنی مانگی پهمه زانی پیرۆز بۆ ئه وهی که موسولمانان تیایدا به پۆژوو بن ئه وه یه که قورئانی پیرۆزی تیدا هیئراوه ته خواره وه .

٢ . کۆت کردنی شهیتانه کان و داخستنی ده رگاکانی دۆزه خ و کردنه وهی ده رگاکانی به هه شت له م مانگه دا :

له م مانگه موباره که دا خراپه که م ده بیته وه له سه ر زه ویدا : شهیتانه کان و (هارد) ه یاخی بووه کانی جنۆکه زنجیر و توند ده کرین به زنجیر و کۆت و پاوه ند ، به وهش توانای زیانیان نیه به به نده کانی خوا به و شیوه یه ی چۆن له پیشدا زیانیان پی ده گه یاندن ، ئه وهش به هۆی خه ریک بوونی موسولمانان به پۆژوو وه ، ئه و پۆژوو ه ی که هۆی سه رکوت کردنی ئاره زوو ه کانه ، وه به هۆی خویندنه وهی قورئانی پیرۆز و هه موو چه شنه په رسته کانی تر که هۆی په روه رده و پاک بوونه وهی ده رون ، خوی پایه به رز ده فه رموویته : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة : ١٨٣].

واته : پۆژووتان له سه ر فه رز کراوه هه روه کو چۆن له سه ر ئوممه تانی پیش ئیوه فه رز کراوه بۆ ئه وهی له خوا بترسن و خۆتان بپاریزن له سزای خوا .

بۆیه ده رگاکانی دۆزه خ داده خرین و ده رگاکانی به هه شتیش ده کرینه وه ، چونکه له م مانگه دا کاری چاکه و ووشه ی شیرین زۆر ده بیته .

پیغه مبهري ﷺ ده فه رموویته : " إِذَا جَاءَ رَمَضَانَ فَتُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ ^(١٩) ، وَغُلِقَتِ أَبْوَابُ النَّارِ ، وَصُفِدَتِ الشَّيْطَانُ " ^(٢٠) .

(١٩) في رواية لمسلم : " فتحت أبواب الجنة " .

(٢٠) أخرجه البخاري : (٩٧/٤) رقم : (١٨٩٨) و (١٨٩٩) و (٣٢٧٧) ، ومسلم رقم : (١٠٧٩) .

واته : که مانگی پهمه زان به سهردا دیت دهرگاګانی به هشت ده کرینه وه ، و دهرگاګانی دوزه خیش داده خرین ، و شهیتانه کان زنجیر ده کرین .

هموو نه وانه ش له شهوی یه که می ئه م مانګه پیروزه ده بیت ، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت : " إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ ، صُفِّدَتِ الشَّيْطَانُ وَمَرَدَّةُ الْجَنِّ ، وَغُلِقَتِ أَبْوَابُ النَّارِ فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ ، وَفُتِحَتِ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ ، وَيُنَادِي مُنَادٍ يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ ، وَلِلَّهِ عِتْقَاءُ مِنَ النَّارِ وَ ذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ " (٢١) .

واته : که پوژي یه که م به سهردا دیت له مانګی پهمه زانی پیروز ، شهیتانه کان و یاخی بوو (مردۀ) ه ګانی جنوکه زنجیر ده کرین و دهرگاګانی دوزه خ داده خرین و هیچ دهرګایه کی ناکریته وه ، وه دهرگاګانی به هشتیش ده کرینه وه و هیچ دهرګایه کیان دناخریت ، وه بانګه وازکاریک بانګ ده کات : ئه ی ئه و که سه ی چاکه ت ده ویت چاکه بکه ، وه ئه ی ئه و که سه ی خراپه ت ده ویت واز بینه ، خوی پهره ردګاریش هموو شه ویک له شه وه ګانی ئه م مانګه پیروزه چنده ها که س پرګار ده کات له ئاګری دوزه خ .

٣ - بوونی شهوی قه در (لیلۃ القدر) تیایدا :

ئه ی به نده ی برودار ئه و ت زانی که پهره ردګار مانګی پهمه زانی ه لېژاردوه ، له بهر ئه وه له م مانګه دا قورئانی پیروزی ناردوته خواره وه ، ده توانریت ئه وه به کار بهینیت له " قیاس " دا به چهند ریګه یه کی جوړاو جوړ ، له وانه :

أ / پیروترین پوژ لای خوی پهره ردګار له م مانګه دایه که قورئانی تیدا نیواوته خواره وه ، بویه پیویسته تایبه تمه ندیش بدریت به زیادکردنی کرده وه ی چاک .

باشترین به لګه ش به دوا ګه پانی شهوی قه در (لیلۃ القدر) ه و تایبه تمه ندیتی پیدان به کرده وه ی زیاتر له لایه ن پیغه مبه ر ﷺ و هاوه له ګانی - خوی پهره ردګار له ه موویان پازی بیت - باسی ئه مه ش له به شه ګانی تری ئه م کتیبه دا له باسی (لیلۃ القدر) دا باس ده کریت .

ب / موسولمانان هر نیعمه تیکیان ده ست که وتبیت ، و پیویست ده کات کرده وه ی زور بکن بو شوکرانه بیژی ئه و نیعمه ته ی که پییان به خشراوه ، به لګه ش ئه م ووته یه ئه وه یه که خوی پهره ردګار دوی به سه بردنی مانګی پهمه زان فهرموویه تی : ﴿ وَكُلُّمِلُوا الْعِدَّةَ وَكُتِّبُوا عَلَى اللَّهِ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَكَفَّكُمْ عَنْكُمْ ﴾ [البقرة : ١٨٥] .

واته : بۆ ئه وهی پۆژه کانی پهمه زان ته واو بکه ن و خوای خۆتان به گه وره بزانی له بهر ئه و رینیشاندانه ی که کردوونی وه بۆ ئه وهی شوکرانه بژی ری نیعمه ته کانی خوا بکه ن .

وه خوای پایه به رز دوی کوتای هاتنی نیعمه تی هه ج ده فه رموویت : ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ مِنْكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا﴾ [البقرة : ۲۰۰] .

واته : ئه گه ر هه موو کرده وه کانی هه جتان ته واو کرد زیکی خوا بکه ن و خواتان له یاد بی ت چۆن باو کانتان له یاده یان له وهش زیاتر .

واجب بوونی پۆژووی پهمه زان

۱ / قوناغی یه که می پۆژووگرتن : ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ﴾ :

له بهر ئه وه هه موو چاکانه ی پۆژووی مانگی پهمه زان که له پيشدا باسکران خوای په روه ردگار پۆژووی مانگی پهمه زانی له سه ر مه سه لمانان پیویست کرده ، به لام له بهر ئه وهی برینه وهی مروف له ئاره زووه کانی و ئه و شتانه ی که خوی پیوه گرتوون شتیکی زۆر قورس و گران بوو ، فه رز بوونه که ی بۆ سالی دووه می کۆچی دواخرا ، پاشان که دلّه کان له سه ر یه کخوا په رستی و به گه وره زانی نی دروشمه کانی خوا جیگیر بوون ، گوێزرانه وه بۆ سه ر ئه و کاره و ده ست پیکردنه که شی به هه لبژاردن و ویستی موسلمانان بوو ، له گه ل هاندانی موسلمانان بۆ پۆژووگرتنی - واته : موسولمانان سه ربه ست (مُخَيَّر) بوون له گرتن و نه گرتنی پۆژوو - چونکه له سه ره تادا کاریکی قورس بوو له سه ر هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ بۆیه هه ر که سیك بیویستایه به پۆژوو نه بی ت قه ره بووی ده کرده وه - واته : فدییه ی ده دا - خوای مه ره بان ده فه رموویتی : ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة : ۱۸۴] .

واته : ئه و که سانه ی که توانای دانی فیدییه یان هه یه با فیدییه بده ن ، فیدییه شی ژهمیک خواردن پی دانی هه ژاریکه ، ئه وهی زیاتری پی بکری ت ئه و خیرتر و چاکتره بۆی ، به لام گه ر به پۆژوو بن چاکتره بۆتان ئه گه ر بزانی .

۲ / قوناغی دووه می پۆژووگرتنی : ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ :

پاش ئایه تی قوناغی یه که م ئایه تی پاش خوای هاته خواره وه و حوکی ئایه تی یه کمی (نه سخ) کرده وه ، دوو له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ که (عبد الله) کوپی (عمر) و (سلمة) کوپی (الاکوع) ن

، ئەم هه والەمان پیدەگه یه نن و ده فەرموون : ^(٢٢) " نه سخ کراوه ته وه به ئایه تی : ﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُم وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ [البقرة : ١٨٥] ، ئەم ئایه ته پیروژه له پیشدا ته فسیر کراوه ئەوهی نه بی که خوی په روه ردگار ده فەرموویت : ﴿ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ... وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ﴾ واتا که شی ئەوهیه : ئەو که سانه ی که نه خوشن یان له سەر سه فەر و گوزەردان ، ده توانن به پوژوو نه بن و پاشان به ژماره ی ئەو پوژوانه قه زای پوژوو که یان ده که نه وه ، به م کارهش خوی په روه ردگار کاره که تان له سەر سوک ده کاته وه و نایه وی کارتان له سەر قورس بکات .

وه له " ابن ابی لیلی " وه ده گیرنه وه که فەرموویه تی : " حَدَّثَنَا أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ نَزَلَ رَمَضَانَ فَشَقَّ عَلَيْهِمْ ، فَكَانَ مَنْ أَطْعَمَ كُلَّ يَوْمٍ مَسْكِينًا تَرَكَ الصَّوْمَ مِمَّنْ يُطِيقُهُ ، وَرُخِصَ لَهُمْ فِي ذَلِكَ ، فَتَسَخَّطَهَا : ﴿ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ﴾ ، فَأَمَرُوا بِالصَّوْمِ " ^(٢٣) .

واته : هاوه لانی محمد ﷺ ده یان فەرموو : که ئایه تی پوژوو گرتنی په مه زان هاته خواره وه ئەو کاره یان له سەر قورس بوو ، ئەوه یان نانی یه ک ژهمی هه ژاریکی بدایه به رامبه ر نه گرتنی پوژوو که ی به پوژوو نه ده بوو ، له وانیه که توانایان هه بوو ، واته به پامبه ر بوون و به پوژوو نه بوونیان خرابوه دهستی خو یان ، به لام ئایه تی : ﴿ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ﴾ ئەم حوکه ی (نه سخ) کرده وه و فرمانی پیکردن به پوژوو گرتن .

پاشان پوژووی په مه زان بوو به پایه یه ک له پایه کانی ئیسلامی پیروژ و بنه وایه ک له بنه واکانی ئایین ، به به لگه ی فەرمووده ی پیغه مبه ری نیردراو به په حمه ت و مه ره بانیتی ﷺ که ده فەرمووی : " بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ : شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ ، وَحَجِّ الْبَيْتِ ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ " ^(٢٤) .

واته : ئیسلام بنیات نراوه له سەر پینچ پایه : شایه تی دان به وهی که هیچ خوایه ک نییه له بووندا شایسته ی په رستن بی جگه له ﷻ ، وه محمد یش ﷺ نیردراوی خوایه ، و ته نها هه ر ئەوه

^(٢٢) أخرجه حديث ابن عمر : البخاري : (٤ / ١٨٨) ، وحديث سلمة : البخاري : (٨ / ١٨١) ، ومسلم رقم : (١١٤٥) .

^(٢٣) علقه البخاري : (٨ / ١٨١ - فتح الباري) ، ووصله البيهقي في (سننه) : (٤ / ٢٠٠) ، وسنده صحيح ، وأخرجه بنحوه — مطولا — أبو داود رقم : (٥٠٧) من طريق آخر ، وسنده حسن في الشواهد ، وأخرجه أبو نعيم في (المستخرج) — كما في (تعليق التعيق) : (٣ / ١٨٥) — من طريق ثالث بسند صحيح أيضا .

^(٢٤) أخرجه البخاري : (١ / ٤٧) رقم : (٨) ، ومسلم رقم : (١٦) عن ابن عمر رضيه الله عنه .

چونیتی پۆژووی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له رهمه زاندا..... شایسته ی شوینکه وتنه ، له گه ل کردن نویژ ، و زه کات دان ، و حه ج کردن ، و پۆژووگرتنی مانگی رهمه زانی پیروژ .

هاندان بۆ گرتنی پۆژووی رهمه زان

۱ - پۆژووی مانگی رهمه زان هۆی لیخو شبوونی گونا هه کانه :

خوای په روه ردگار به دیاری کردنی چاکه و به رزی پله ی پۆژوو : هانی موسولمانانی داوه بۆ گرتنی پۆژووی مانگی رهمه زان ، له و باره یه وه هاتوو که ئه گه ر پۆژووان تاوانه کانی وه کو که فی سه ر ده ریا وابی ئه و خوای په روه ردگار و پایه به رز به هۆی ئه م په رستنه موباره که وه لیی خوش ده بیّت .

(أبو هريرة) وه ﷺ ده گێر نه وه ئه ویش له پیغه مبه ره وه ﷺ که فهرموویه تی : " مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا ، وَاحْتِسَابًا ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ " (٢٥).

واته : هه رکه سیك پۆژووی مانگی رهمه زان بگریّت ، به مه رجی بروای به فهرزیتی ئه م کاره هه بی و چاوه پوانی پاداشتی پۆژی دوا یی بیّت ، ئه و خوای میهره بان له هه موو ئه و گونا هانه ی که کردوویه تی خوش ده بیّت .

وه هه ر له وه وه ﷺ ده گێر نه وه که پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی : " الصَّلَاةُ الْخَمْسُ ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ ، وَرَمَضَانَ إِلَى رَمَضَانَ ، مُكْفَرَاتٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتُنِبَتِ الْكَبَائِرُ " (٢٦).

واته : پینچ فهرزه ی نویژ و نویژی (جومه) بۆ نویژه که ی تر ، وه پۆژووی رهمه زان بۆ رهمه زانه که ی تر ، گونا هه کان ده سپنه وه که له نیوانیاندا ئه نجام ده ریّت ، به مه رجی موسولمانان خۆی له گونا هه گه وره کان (الکبائر) بپاریژیّت .

وه هه ر له (أبو هريرة) وه ﷺ ده گێر نه وه که پیغه مبه ر ﷺ پۆیشته سه ر مینه ر و فهرمووی : " آمین ، آمین ، آمین " ئه نجا پرسیا ریان کرد ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷻ : تۆ کاتی پۆیشتیته سه ر مینه ر

(٢٥) أخرجه البخاري : (٤ / ٩٩) رقم : (١٩٠١) ، ومسلم رقم : (٧٥٩) .

واتای : " إيمانًا واحتسابًا " : واته : بپوا بوون به فهرزیتی پۆژووه که ، وه هه ز بوون له پاداشته که ی و له ده رونیشتا پازی بیّت به و کاره و پۆژووگرتنی بی ناخو ش نه بیّت و به قورسیشی نه زانیّت ، له م باره یشه وه (أحمد شوقي) که نازناوی : (أمير الشعراء) یه ده لیّت :

رمضان ولی ها تما یا ساقی
ما کان اکثره علی الامها
مشتاقه تسعی إلى مشتاق
وأقله في طاعة الخلاق

(٢٦) أخرجه مسلم رقم : (٢٣٣) .

فهرموت : " آمین ، آمین ، آمین " ؟ فهرمووی : " إِنَّ جِبْرِيلَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - أَتَانِي فَقَالَ : مَنْ أَدْرَكَ شَهْرَ رَمَضَانَ فَلَمْ يُغْفَرْ لَهُ فَدَخَلَ النَّارَ ، فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ ، قُلْ : آمِينَ ، فَقُلْتُ آمِينَ ... " (۲۷) .

واته : له و کاته دا (جبریل) سه لامي خواي لی بیټ ، هاته لام و فهرمووی : هر که سیك له ئومه ته که ت مانگی رهمه زانی به سه ر داهات و خوا لی خوش نه بوو ، با بپواته دۆزه خه وه و خوا دووری کاته وه له رهمه تی خوی ، بلی : (آمین) ، ده فهرموویت منیش و وتم : (آمین) ... هتد فهرمووده که .

۲ . وه لامدانه وهی پارانه وه کان و رزگار بوون له ئاگری دۆزه خ له رهمه زاندا

:

پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموویت " إِنَّ اللَّهَ فِي كُلِّ يَوْمٍ عِتْقَاءَ مِنَ النَّارِ ، فِي شَهْرِ رَمَضَانَ ، وَإِنْ لِكُلِّ مُسْلِمٍ دَعْوَةٌ يَدْعُو بِهَا فَيُسْتَجَابُ لَهُ " (۲۸) .

واته : خواي په روه ر دگار له هه موو پۆژ و شه ویکی مانگی رهمه زاندا چه نده ها که س رزگار ده کات له ئاگر ، هه روه ها بۆ هه موو موسولمانیکیش پارانه وه یه که هیه تییدا بپاریته وه وه لامیش ده دریته وه .

۳ . گرته پی پۆژووی مانگی رهمه زان یه کیکه له سیفه تی راستگوویان و

شه هیدان :

له (عمر) ی کوری (مرة الجهنی) وه ﷺ ده گیرنه وه فهرموویه تی : " پیاویک هاته خزمه تی پیغه مبه ر ﷺ و فهرمووی : ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ئه گهر شایه تی ئه وه بده م که هیچ خوایه که نیه له بووندا جگه له ﷻ ، و شایه تی ئه وه ش بده م که تو پیغه مبه ری خوایت ، و پینج فهرزیش نویژ ئه نجام بده م ، و زه کاتیش بده م ، له گه ل به پۆژو بونم له مانگی رهمه زاندا و کردنی نویژی (ته راویح) ، له چ کۆمه لیک ده بم ؟ پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی : " مِنَ الصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ " (۲۹) واته : له کۆمه لی راستگوویان و شه هیدان ده بیت .

ترساندن له به پۆژوو نه بوونی هه ندیک له رهمه زان به نه قه ست :

(۲۷) أخرجه ابن خزيمة : (۳ / ۱۹۲) ، و أحمد : (۲ / ۲۴۶ و ۲۵۴) ، و البيهقي : (۴ / ۲۰۴) من طُرُق عن أبي هريرة ، وهو حديث صحيح ، وأصله في (صحيح مسلم) رقم : (۱۹۷۸) . وفي الباب : عن غير واحد من الصحابة ، انظرها في (فضائل شهر رمضان) ص : (۲۵ - ۳۴) لابن شاهين .

(۲۸) أخرجه البزار رقم : (۳۱۴۲) ، و أحمد : (۲ / ۲۵۴) من طريق الأعمش ، عن أبي صالح عن جابر ، وأخرجه ابن ماجه رقم : (۱۶۴۲) عنه مختصراً من طريق آخر ، وهو صحيح .

و (الدعوة المستجابة) واته : ئه و دوعا و پارانه وه ش که وه لام ده دریته وه ، ئه و دوعایه یه که له کاتی پۆژوو شکاندن و بهر بانگدا ده کریت . وانظر (مصباح الزجاجة) رقم : (۶۰۴) للبوصري .

(۲۹) أخرجه ابن حبان رقم : (۱۹ - زوائد) ، وسنده صحيح .

له (أبو أمانة الباهلي) ده ده گپړنه وه فهرموویه تی : بیستم پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فیه رموو : " بَيْنَمَا أَنَا نَائِمٌ أَتَانِي رَجُلَانِ فَأَخَذَا بِضَبْعِي ^(٣٠) فَأَتَيَا بِي جَبَلًا وَعَرًّا فَقَالَا : إِصْعَدْ ، فَقُلْتُ إِنِّي لَا أُطِيقُهُ ، فَقَالَا : سَنُسَهِّلُهُ لَكَ ، فَصَعَدْتُ ، حَتَّى إِذَا كُنْتُ فِي سَوَادِ الْجَبَلِ إِذَا بِأَصْوَاتٍ شَدِيدَةٍ . قُلْتُ : مَا هَذِهِ الْأَصْوَاتُ ؟ قَالُوا : هَذَا عَوَاءُ أَهْلِ النَّارِ ، ثُمَّ انْطَلَقَا بِي ، فَإِذَا أَنَا بِقَوْمٍ مُعَلَّقِينَ بِعَرَاقِيهِمْ ، مُشَقَّقَةً أَشَدَّ أَقْهَمَ ، تَسِيلُ أَشَدَّ أَقْهَمَ دَمًا ، قَالَ : قُلْتُ : مَنْ هَؤُلَاءِ ؟ قَالَ : الَّذِينَ يُفْطِرُونَ قَبْلَ تَحِلَّةِ صَوْمِهِمْ ^(٣١) " (٣٢) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی : کاتیکیان خهوم لی که وتبوو ، دوو پیاو هاتنه لام و کردیان به قولمدا ، تا بر دمیان بوی لای شاخیکی سهخت ، پاشان پی یان ووتم : سه رکه وه ، ووتم : من توانای نه وه م نیه ، ووتیان : بوت ئاسان ده که یین ، منیش سه رکه ووتم تا هندیک پویشستینه سه رکه وه له و کاته دا گویم له دهنگیکی توند بوو ، ووتم : نه وه دهنگه چیه ؟ ووتیان : هاوار و ناله ی دوزخیه که نه ، به ره وه سه رکه وه برام ، له ریگادا چاوم که وته سه رکه وه که سانیکی به پشته پییانه وه هلواسرابوون و لیوه کانیان شه قار شه قار کرابوو و خوینی لی ده هات ، ده فهرمووی : پیم ووتن : نه وه که سانه کیین ؟ ووتیان نه وانه که به ربانگ ده که ن پییش نه وه ی کاتی پوژوویان ته واو بیټ . واته : پییش پوژ ئاوابوون ، پوژوه که یان ده شکینن

تیبینی : به لام نه وه فهرمووده یی که ده گپړنه وه . گوايه . پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی : " مَنْ أَفْطَرَ يَوْمًا مِنْ رَمَضَانَ مُتَعَمِّدًا ، لَا يُجْزِئُهُ صِيَامُ الدَّهْرِ وَإِنْ صَامَهُ " .

نه م فهرمووده یی فهرمووده یی کی (ضعیف) -ه و (صحیح) نیه ، پاشان به دریژی قسه ی له سه ر ده که یین -إن شاء الله . . واکه شئ نه وه یی نه که ر که سیکی پوژیک له رهمه زان به پوژووه نه بیټ نه وه نه که ر به دریژای سال به پوژووه بیټ بوی حیساب ناکری .

حوکه مبه کانی پوژوو گرتن :

نه ی موسولمان به نده ی خوا : بزانه . خوی پهره ردگار هه موومان فیری زانست کات - نه م پاداشته زور که وره یی و چاکه فراوانه یی که جگه له خوا پهره ردگار و میهره بان نه بی که س توانای

^(٣٠) مبه ست له (ضبع) قول یان شان یان باله .

^(٣١) واته : پییش کاتی پوژوو شکاندن .

^(٣٢) أخرجه النسائي في : (الكبرى) — كما في (تحفة الأشراف) : (٤ / ١٦٦) ، وابن حبان رقم (١٨٠٠) — زوائد ، والحاكم : (١ / ٤٣٠) من طرق

عن عبد الرحمن بن زيد بن جابر ، عن سليم بن عامر ، عنه ، وسنده صحيح .

ژماردنی نږه ، و هیچ که سیش دهستی ناکه ویت جگه له و که سه نه بیت که پوژووی پهمه زانکه ی به پیی سوننه ته کان و پینمایه کانی دوا پیغه مبه ری پیغه مبه ران بی . علیهم الصلاۃ والسلام . له و حوکمانه ی که په یوه ستن به م فه رزه گوره یه و به م مانگه موباره که وه .

نیمه ش لیږده دا ده ست ده که یه پوون کردنه وه ی ، به بی ئه وه ی لاسای (واته : ته قلید) ی هیچ که س بکه ین له م کاره ماندا ، سه رچاوه شمان بو ئه م کاره بریتیه له قورئانی پیروژ و سوننه ته (صحیح) و (حسن) ه کانی پیغه مبه ری خواجه ﷺ به تیگه یشتنی سه له فی سالحی ئه م ئومه ته ، له چوار پیښه وایانمان و ئه وانه ش پیش ئه وان بوون له صه حابه و شویڼکه وتوانیان ، ته نها ئه مه ش به سه و پیویستت به به لگه ی تر نابیت . هه روه ها باشتړین مه زه بی فیه ی و راست ترین نیجتها مان هه لېژاردو .

ئهو کارانه ی که پیش پهمه زان ئه نجام ده درین :

۱ . ژماردنی پوژه کانی مانگی شهعبان :

پیویسته له سه ر ئومه تی ئیسلامی پوژه کانی مانگی شهعبان بژمیږن ، به مه بستی خو ئاماده کردن بو مانگی پهمه زان ، چونکه مانگ بیست و نو پوژ ده بیت و سی پوژیش ده بیت ، به بینینی مانگ ئومه تی ئیسلامی هه موو به پوژوو ده بن ، به لام ئه گه ر هه ور بوو به پېگر له پیش بینینی مانگ ، ئه و ئه و کاته سی پوژه ی مانگی شهعبان ته و او ده که ین ، چونکه خوی په روه ردگار و به دیهینه ری ئاسمانه کان و زه ویش مانگی کردووه ته هوکاريک بو زانینی ژماره ی پوژه کانی سال ، مانگیش له سی پوژ زیاتر نابیت ^(۳۳) .

له (أبوهریره) وه ﷺ ده گپړنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : " صُومُوا لِرُؤُوتِهِ ، وَأَفْطِرُوا لِرُؤُوتِهِ ، فَإِنْ غُمَّ عَلَيْكُمْ ، فَأَكْمِلُوا شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ " ^(۳۴) .

واته : به پوژوو بن به بینینی مانگی پهمه زان ، وه وازیږنن له پوژوو گرتن به بینینی مانگی شه وال ، به لام ئه گه ر هه ور بهر مانگی لی گرتن له و کاته دا سی پوژه ی مانگی شهعبان بژمیږن و پاشان به پوژوو بن .

^(۳۳) مه به سستی نووسه ران مانگه کانی سالی کچی یه .

^(۳۴) أخرجه البخاري (۴ / ۱۰۶) رقم (۱۹۰۹) ، و مسلم رقم : (۱۰۸۱) .

وه له (عبد الله) ی کورپی (عمر) هوه ﷺ ده گپنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : " لا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْا اَهْلَالَ ، وَلَا تُفْطِرُوا حَتَّى تَرَوْهُ ، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَقْدِرُوا لَهُ " (۳۵).

واته : به پۆژوو نه بن تامانگی پهمه زان ده بینن وازیش مه هینن تا مانگی شه وال نه بینن ، به لام نه گهر هور بهر مانگی لی گرتن له و کاته دا (ته قادیری) بۆ بکه ن .

وه له (عدي) ی کورپی (حاتم) هوه ﷺ ده گپنه وه فهرموویه تی پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی : " إِذَا جَاءَ رَمَضَانَ فَصُومُوا ثَلَاثِينَ إِلَّا أَنْ تَرَوْا اَهْلَالَ قَبْلَ ذَلِكَ " (۳۶).

واته : نه گهر مانگی پهمه زان به سه ردا هات نه وا سی پۆژ به پۆژوو بن ، جگه له و مانگی که ته واو بوونی سی پۆژ مانگی شه وال ده بینن .

۲ . ههر که سیك پۆژی گومان (يوم الشك) به پۆژوو بی نه وا سه ر پیچی له فهرمانی پیغه مبه ر کردووه ﷺ :

نابی هیچ موسولمانیک پۆژیک یان دوو پۆژ پیش مانگی پهمه زان به پۆژوو بییت ، به بیانوی نه وه ی نه وه کو پۆژیک یان زیاتر له مانگی پهمه زانی له ده ست بجیت ، جگه له و که سانه ی که پۆژوو گرتنی سوننه تیان له گهل نه و پۆژه جووت ده بییت .

له (أبو هريرة) وه ﷺ ده گپنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ : " لَا تُقَدِّمُوا رَمَضَانَ بِصَوْمِ يَوْمٍ وَلَا يَوْمَيْنِ ، إِلَّا رَجُلًا يَصُومُ صَوْمًا فَلْيَصُمَّهُ " (۳۷).

واته : پیش پهمه زان مه که ون به پۆژیک پۆژوو گرتن ، هه روه ها به دوو پۆژیش جگه له و که سه نه بی که پۆژووی سونه تی ده که ویتته نه و پۆژانه نه وا با پۆژوو ده که ی بگرییت .

برای موسولمان نه وه ش بزانه نه و که سه ی پۆژی گومان (يوم الشك) به پۆژوو بی نه وا سه ر پیچی له فرمانی پیغه مبه ری خوی کردووه ﷺ .

له (صلة) ی کورپی (زفر) هوه ، نه ویش له (عمار) هوه ﷺ ده گپنه وه فهرموویه تی : " مَنْ صَامَ الْيَوْمَ الَّذِي يَشْكُ فِيهِ ، فَقَدْ عَصَى أَبَا الْقَاسِمِ " (۳۸).

(۳۵) أخرجه البخاري (۱۰۲ / ۴) رقم (۱۹۰۶) ، و مسلم رقم : (۱۰۸۰) .

(۳۶) أخرجه الطحاوي في (مشكل الآثار) رقم : (۵۰۱) ، وأحمد : (۳۷۷ / ۴) ، والطبراني في (الكبير) : (۱۷ / ۱۷۱) ، وفي سنده : مجالد بن سعيد ، وهو ضعيف كما قال الهيثمي في (مجمع الزوائد) : (۱۴۶ / ۳) ، ولكن للحديث شواهد عدة انظرها في (الإرواء) رقم : (۹۰۱) لشيخنا الألباني — رحمه الله — .

(۳۷) أخرجه البخاري رقم : (۱۹۱۴) و مسلم رقم : (۵۷۳ — مختصرة) .

(۳۸) علقه البخاري : (۱۱۹ / ۴) ، و وصله أبو داود رقم : (۳۳۳۴) ، و الترمذي رقم : (۶۸۶) ، و ابن ماجه رقم : (۳۳۳۴) ، والنسائي رقم : (۲۱۸۸) من عمر بن قيس الملائي ، عن أبي إسحاق عن صلة بن زفر ، عن عمار . و في سنده أبو إسحاق — وهو السبيعي — وهو مدلس وقد عنعنه ، وكان قد احتلط . ولكن له طرقاً و شواهد أوردتها الحفاظ ابن حجر في (تغليق التعليق) : (۱۴۱ / ۳ — ۱۴۳) يحسن الحديث بها .

واته : هه ر که سیک به پۆژوو بیت به مه بهستی پهمه زان لهو پۆژهی که گومانی لی ده کریت ، ئه و سهرپیچی له فهرمانی پیغه مبه ر ﷺ کردوه .

۳- ئه گه ر یه ک کهس مانگی بینی ئه و با به پۆژوو بن بو پهمه زان هه روه ها وازیش له پۆژوو بینن بو ته و او بوونی :

مانگ بینن به مانه جیگیر ده بیت : به شایه تی دانی دوو موسولمانی خاوه ن عه داله ت ، له بهر ئه م فهرموده یه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ : " صُومُوا لِرُؤْيَتِهِ ، وَأَفْطِرُوا لِرُؤْيَتِهِ ، وَأَنْسِكُوا لَهَا ، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمِلُوا ثَلَاثِينَ ، فَإِنْ شَهِدَ شَاهِدَانِ فَصُومُوا وَأَفْطِرُوا " (۳۹) ، برگی کۆتایی فهرموده که ئه وه ده گه یه نیت : که ئه گه ر دوو موسولمان شایه تی بینینی مانگیان دا ئه و با به پۆژوو بن له یه که م پۆژی پهمه زان و وازیش بینن له پۆژوو له کۆتایی مانگی پهمه زان به بینینی دوو موسولمان .

به لام شاروه نی یه ته نها بپوا پیکردنی شایه تی دوو موسولمان له پووداویکا ئه و ناگه یه نیت که شایه تی موسولمانیک له سه ر بینینی مانگی پهمه زان وه رناگیریت ، به لکو ئه وه مان پی گه یشتوو له (ابن عمر) وه ﷺ که فهرموویه تی : " تَرَأَى النَّاسُ الْهَلَالَ ، فَأَخْبَرْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَنِّي رَأَيْتُهُ ، فَصَامَ وَأَمَرَ النَّاسَ بِصِيَامِهِ " (۴۰) .

واته : خه لکی هه ولی بینینی مانگی پهمه زانیان ده دا ، منیش به پیغه مبه رم ﷺ پاگه یاند که من مانگم بینوه ، پیغه مبه ریش ﷺ به بیستنی هه واله که پۆژووی گرت و فهرمانی به خه لکی کرد به پۆژوو بن .

نیه تی پۆژوو :

۱ - نیه تی پۆژووی فهرز ده بی له شه ودا به یینیت پیش ده رکه وتنی فه جر :

گه ر سه لمینرا که مانگی پهمه زان ده ستی پی کردوه ، به بینینی مانگ به چاو ، یان به شایه تی دان ، یان به ته و او کردنی سی پۆژی مانگی شه عبان ، ئه و کاته پیویسته له سه ره موو موسولمانیک

(۳۹) أخرجه النسائي : (۱۳۲ / ۴) ، وأحمد : (۳۲۱ / ۴) ، والدارقطني : (۱۶۷ / ۲) من طريق حسين بن الحارث الجدي عن عبد الرحمن بن زيد بن الخطاب عن أصحاب رسول الله ﷺ ، وسنده حسن ، ولفظ للنسائي ، وزاد أحمد : " مسلمان " ، والدارقطني : " ذوا عدل " .

(۴۰) أخرجه أبو داود رقم : (۲۳۴۲) ، و الدارمی : (۴ / ۲) ، وابن حبان رقم : (۸۷۱) ، والحاكم : (۴۲۳ / ۱) ، و البيهقي : (۲۱۲ / ۴) من طريقين عن ابن وهب ، عن يحيى بن عبد الله بن سالم ، عن أبي بكر بن نافع ، عن أبيه ، عن ابن عمر . وسنده صحيح كما قال الحافظ ابن حجر في (التلخيص الحبير) : (۱۸۷۲) .

هه ره له شه وه وه (واته : پيش دهرکه وتنی فه جر) نیه تی پۆژووی هه بی ، له بهر ئهم فه رموده یه ی پیغه مبه ر ﷺ که ده فه رمووی : " مَنْ لَمْ يَجْمَعْ الصَّيَّامَ قَبْلَ الْفَجْرِ فَلَا صِيَّامَ لَهُ " (٤١) .

واته : ئه وه که سه ی نیه تی پۆژووی نه بیئت پيش دهرکه وتنی فه جر ئه وه پۆژوه که ی به تاله .

وه ده فه رمووی : " مَنْ لَمْ يُبَيِّتِ الصَّيَّامَ مِنَ اللَّيْلِ فَلَا صِيَّامَ لَهُ " (٤٢) ، به هه مان واتا .

تییینی : نیه تیش جیگای دله و ووتنی به زمان بیدعه یه و گومراییه هه رچه نده هه ندیک له خه لکی به چاکیشی بزانی .

بوونی نیه ت پيش دهرکه وتنی فه جر تاییه ته به پۆژووی فه رزه وه ، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده هاته لای دایکه (عائیشه) - په زای خوی لیبت - له پۆژانیك جگه له پۆژانی په مه زان و ده یفه رموو : " هَلْ عِنْدَكُمْ غَدَاءٌ ؟ وَلَا فَإِنِّي صَائِمٌ " (٤٣) .

واته : له کاتی خواردنی به یانیاندا پیغه مبه ر ﷺ به دایکه (عائیشه) ی ده فه رموو : خواردنتان لا هه یه ؟ ئه گه ر نا ئه وه من به پۆژووم .

هه روه ها سه لمینراوه له کرده وه ی هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ له وانه ش : (أَبِي الدرداء) و (أَبِي طَلْحَةَ) و (أَبِي هُرَيْرَةَ) و (ابْنِ عَبَّاسٍ) و (حذيفة بن اليمان) ، په زای خوا له هه موویان بی ، و خوی په روه ردار له گه ل یاندا له ژیر ئالای سه روه ری کورانی ئاده م کۆمانکاته وه (٤٤) .

ئه مه له پۆژووی سوننه تدایه و به لگه شه له سه ر ئه وه ی که بوونی نیه ت پيش دهرکه وتنی فه جر ته نها له پۆژووی فه رزدايه نه ک له پۆژووی سوننه تدا خوی پایه به رزیش زاناته ره .

٢ . داواکاریه کان به ستراون به بوونی تواناوه :

ئه گه ر که سیك په مه زانی به سه ردا هات و بی ئاگا بوو له وه ی که په مه زانه و خواردن و خواردنه وه ی خوارد ، پاشان بووی دهرکه وت که په مه زانه با واز له خواردن و خواردنه وه بیئت و پۆژوه که ی ته واو بکات ، وه ئه گه ر که سیك خواردن و خواردنه وه ی نه خوارد بیئت به لام نه یزانی بوو که وا په مه زانه که هه والی پیگه یشت په مه زانه ئیتر خواردن و خواردنه وه نا خوات و پۆژوه که ی به سه ر

(٤١) أخرجه أبو داود رقم : (٢٤٥٤) ، وابن خزيمة رقم : (١٩٣٣) ، والبيهقي : (٢٠٢ / ٤) من طريق ابن وهب ، عن ابن لبيعة ويحيى بن أيوب عن عبد الله بن أبي بكر بن حزم ، عن ابن شهاب ، عن سالم بن عبد الله عن أبيه ، عن حفصة . وفي لفظ عند الطحاوي في (شرح معاني الآثار) : (١ / ٥٤) : " بيئت " من الطريق نفسه . وأخرجه النسائي : (١٩٦ / ٤) ، والترمذي رقم : (٧٣٠) من طريق آخر عن يحيى به ، وسنده صحيح .

(٤٢) أخرجه النسائي : (١٩٦ / ٤) ، والبيهقي : (٢٠٢ / ٤) ، وابن حزم : (٦ / ١٦٢) من طريق عبد الرزاق عن ابن جريح عن ابن شهاب به ، وسنده صحيح ، لولا عنعنة ابن جريح ، ولكنه صحيح بما قبله .

(٤٣) أخرجه المسلم رقم : (١١٥٤) .

(٤٤) انظرها وتخرجها في (تعليق التعليق) : (٣ / ١٤٤ - ١٤٧) .

دهبات له م جوړه که سانه دا بوونی نیه ت پیښ دهرکه وتنی فهر مارج نییه ، چونکه نه یان توانیوه بزانه پوژووه یان نه ، وه یه کیڅ له بنچینه کانی ئاینی ئیسلامیش ئه وه یه که داواکاریه کان به ستراون به بوونی تواناوه .

له (عایشه) وه - په زای خوی لیبت - ده گیرنه وه فهرموویه تی : " کَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَمَرَ بِصِيَامِ يَوْمِ عَاشُورَاءَ ، فَلَمَّا فُرِضَ رَمَضَانُ ، كَانَ مَنْ شَاءَ صَامَ وَمَنْ شَاءَ أَفْطَرَ " (۴۵) .

واته : پیغمبر ﷺ فهرمانی گرتنی پوژووی (عاشورا) ی پی کړدبووین ، به لام که پوژووی پمه زان فهرز کرا : ئه و کاته هر که سی بیویستایه (عاشورا) به پوژوو ده بوو یان به پوژوو نه ده بوو .

وه له (سلمه) کوری (الاکوع) وه ﷺ ده گیرنه وه فهرموویه تی : " أَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ رَجُلًا مِّنْ أَسْلَمَ أَنْ أَذِّنَ فِي النَّاسِ : أَنْ مَنْ أَكَلَ فَلْيَصُمْ بَقِيَّةَ يَوْمِهِ ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ أَكَلَ فَلْيَصُمْ ، فَإِنَّ الْيَوْمَ عَاشُورَاءَ " (۴۶)

واته : پیغمبر ﷺ فهرمانی کړد به پیاوړی له هوژی (اسلم) که بانگه واز بکات له ناو خه لکدا : هر که سیڅ خواردنی نه خواردووه با ئه و به شعی له پوژ که ماوه به پوژوو بی ، وه ئه و ه ش که خواردنی نه خواردووه با به پوژوو بی ، چونکه ئه وړ پوژو (عاشورا) یه .

پوژوو گرتنی پوژو (عاشورا) فهرز بوو ، پاشان (نه سخ) کرایه وه ، موسولمانانیش فهرمانیان پی کرابوو له و پوژده واز له خواردن بینن ، کاره که شیان به و شیوه یه ته و او و بی که م و کوری بوو ، پمه زانیش فهرزه ، حوکی فهرزیش ناگوریت .

۳ . هه ندیک له زانایان بوچوونی پیچه وانه یان له گهل ئه م بوچوونه دا هه یه و ده لین : (به لکو ئه بی قه زای پوژوو ده که ی بکاته وه) :

وه ده لین : (عاشورا فهرز نه بووه) ، به لام ئه وه بزانه " برای باوه ردار " که هه موو به لگه کان ئه وه دهرده خه ن که پوژووی (عاشورا) فهرز بووه ، چونکه فهرمانی پیکراوه ، هر وه کو له فهرمووده که ی (عایشه) دا هاتووه ، پاشان فهرمانه که زیاتر جیگیر ده بی ت چونکه بانگه وازی گشتی بوکراوه ، وه له و ه ش زیاتر ئه وه یه فهرمان به و که سانه کراوه که خواردن یان خواردووه ، واز له خواردن بهینن ، هر وه کو له فهرمووده که ی (سلمه) کوری (الاکوع) دا هاتووه ، که له پیښ تر باسما لئوه کړد .

(۴۵) أخرجه البخاري : (۴ / ۲۱۲) ، ومسلم رقم : (۱۱۲۵) .

(۴۶) أخرجه البخاري : (۴ / ۲۱۶) ، ومسلم رقم : (۱۱۳۵) .

وه له (محمد) كورې (صيفي الانصاري) دوه عليه السلام ده گيرنه وه فهرموويه تي " خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ ، فَقَالَ : أَصُمْتُمْ يَوْمَكُمْ هَذَا ؟ قَالَ بَعْضُهُمْ : نَعَمْ ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ : لَا . قَالَ : فَأَتِمُّوا بَقِيَّةَ يَوْمِكُمْ هَذَا ، وَأَمْرَهُمْ أَنْ يُؤْذِنُوا أَهْلَ الْعُرُوضِ — قُرَى الْمَدِينَةِ — أَنْ يُتِمُّوا بَقِيَّةَ يَوْمِهِمْ هَذَا " (٤٧) .

واته : له پوژي (عاشورا) دا پيغه مبهه عليه السلام هات بو لمان و پيئي فهرمووين : نه مپو پوژووتان گرتووه ؟ هه نديكيان فهرموويان : به لي ، وه هه نديكي تريان فهرموويان : نه خير ، پاشان فهرمووي : كه واته نه وهنده ي كه ماوه له پوژ به پوژوو بن ، وه فهرمانيشي پيكردين كه خه لكي (العروض) - واته : ديكان شاري مه دينه - ئاگادار بكه ينه وه : نه وهنده ي له پوژ ماوه به پوژوو بن ، نه م ليكدانه وهش (التقارب) ده پرينه وه به ووتيه ي (ابن مسعود) عليه السلام كه ده فهرموويي : " لَمَّا فُرِضَ رَمَضَانُ تُرِكَ عَاشُورَاءُ " (٤٨) ، واته : كه پښه زان فهرز بوو (عاشورا) ته رك كرا . وه به ووتيه ي (عائشة) - په زاي خوي ليبيي - كه ده فهرموويي : " فَلَمَّا فُرِضَ رَمَضَانُ ، فَكَانَ رَمَضَانُ هُوَ الْفَرِيضَةُ ، وَتُرِكَ عَاشُورَاءُ " (٤٩) ، واته : كه نايه تي فهرز بووني پوژووي پښه زان هاته خواره وه ، پښه زان بوو به پوژووي فهرز و (عاشورا) ته رك كرا .

له گه ل نه وه شدا پوژوو گرتن له پوژي (عاشورا) دا به يه ك جاري ته رك نه كراوه ، به لكو يه ك دهنگ بووني زانايان - واته : الاحماع - له سهر نه وه يه كه سوننه ته ، ههر وه كو : ئيمامي (الحافظ ابن حجر) له كتيبي (فتح الباري شرح صحيح البخاري) دا : (٤ / ٢٤٦) له ئيمامي (ابن عبد البر) دوه ده گيرپيته وه . نه مهش نه وه ده گه يه نيي كه پوژوو گرتنه كه ي ههر ماوه به لام نه وه ي كه وزي ليهيئرا (واجب - فهرز) بوونه كه يه تي ، خواش زانا تره .

كومه ليكي تر ده لين : نه گهر فهرزيش بوو بيي (نه سخ) بووه ته وه و حوكمه كاني له گه لدا (نه سخ) بووه ته وه .

له پاستيدا فهرمووده كاني (عاشورا) به لگن له سهر هه ندي شت :

١ - واجب بووني پوژووي (عاشورا) .

(٤٧) أخرجه ابن خزيمة : (٣ / ٣٨٩) ، وأحمد : (٤ / ٣٨٨) ، والنسائي : (٤ / ١٩٢) ، وابن ماجه : (١ / ٥٥٢) ، والطبراني في (الكبير) : (١٨ / ٢٣٨) من طريق الشعبي عنه ، وسنده صحيح .
(٤٨) أخرجه مسلم رقم : (١١٢٧) .
(٤٩) أخرجه مسلم رقم : (١١٢٥) .

٢ - ئه و که سه ی پییش دهرکه وتنی فه جر نیه تی پوژووی فهرز نه بی به نه زانینه وه پوژوه که ی ته و او و به تال نابیتته وه .

٣ - ئه و که سه ی خواردن ده خوا و شت ده خواته وه پاشان ده زانییت ، ئه و به شه ی تری پوژوه که به پوژوو ده بییت و قه زای له سهر نییه .

خالئ یه که م له م خالانه (نه سخ) بووه ته وه و بووه ته سوننه ت ، هه ر وه کو له پییشدا باسما ن لیوه کرد ، ئه مه ش ئه وه پیویست ناکات به هوی (نه سخ) بوونی (واجب) یتى حوکه م کانی تری (نه سخ) بکریته وه ، خواش زانا تره .

به لگه ی ئه م کۆمه له ش ئه و فهرمووده یه مه ئیمامی (أبو داود) : (٢٤٤٧) و ئیمامی (أحمد) : (٤٠٩/٥) له ریگه ی (قتادة) له (عبد الرحمن) ی کورپی (سلمة) له مامه یه وه ده گپنه وه : " أَنْ أَسْلَمَ أَتَتْ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ : صُمْتُمْ يَوْمَكُمْ هَذَا ؟ قَالُوا : لَا ، قَالَ : فَأَتَمُّوا بَقِيَّةَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَاقْضُوا " ، واته : ئه و به شه ی ماوه له پوژوه که تان به پوژوو ببن و پاشان قه زای بکه نه وه .

به لام ئه م فهرمووده یه (ضعيف) ه له دوو هوکار :

یه که م : به هوی (جهالة) ی (عبد الرحمن) ی کورپی (سلمة) ه وه ، ئیمامی (الذهبي) له کتیبی (الميزان) دا : (٢ / ٥٦٧) ده فهرمووی : (لا يُعرف) . واته : نه ناسراوه ، وه ئیمامی (الحافظ) له کتیبی (التهذيب) دا : (٦ / ٢٣٩) فهرموویه تی : (حاله مجهول) ، وه ئیمامی (ابن ابي حاتم) له کتیبی (الجرح والتعديل) دا : (٥ / ٢٨٨) ناوی هیئاوه و هیچ (جرح) و (تعديل) یکی له سهر باس نه کردوه .

دووهم : (عنن) ه کردنی له لایهن (قتادة) ی (مدلس) ه وه .

کاتی پوژوو :

له پیښدا هاوہ لانی پیغه مبه رمان ﷺ ته گهر یه کیکیان به پوژوو بباویه و کاتی پوژوو شکانندیان بهاتبایه خواردن و خواردنه و هیان ده خوارد و له گهل خیزانه کانیاندا جووت ده بوون پیښ ته وهی بخه ون ، به لام ته گهر هر یه کیکیان خه وی لی بکه و تبايه پیښ نان خواردنی ئیواران هیچ له وانه ی بو حه لال نه بوو ته نجامی بدات له خواردن و خواردنه وهو جووت بوون له گهل خیزانه کانیاان تا پوژه که ی تر ، پاشان خوی به توانا و به خشنده په حمه تی خوی به سهردا رشتن .

به وهی که موله تی ته وهی دان ته و کارانه ته نجام بدن تا پیښ ده رکه و تنی فه جر ، ته وانیښ ته و شته یان پی خوش بوو ، پوون که ره وهی ته م پووداوه ته م فه رموده یه یه : له (البراء) ی کوپی (عازب) وه ﷺ ده گپنه وه فه رموویه تی : " کَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ إِذَا كَانَ الرَّجُلُ صَائِمًا ، فَحَضَرَ الْإِفْطَارَ ، فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يُفْطَرَ ، لَمْ يَأْكُلْ لَيْلَتَهُ وَلَا يَوْمَهُ حَتَّى يُمْسِي ، وَإِنَّ قَيْسَ بْنَ صَيْرَمَةَ الْأَنْصَارِيَّ كَانَ صَائِمًا ، فَلَمَّا حَضَرَ الْإِفْطَارَ أَتَى امْرَأَتَهُ فَقَالَ لَهَا : أَعِنْدَكَ طَعَامٌ ؟ قَالَتْ : لَا ، وَلَكِنْ أَنْطَلِقُ فَأَطْلُبُ لَكَ ، وَكَانَ يَوْمُهُ يَعْمَلُ ، فَعَلَبْتُهُ عَيْنَاهُ ، فَجَاءَتْ امْرَأَتُهُ ، فَلَمَّا رَأَتْهُ قَالَتْ : خِيَّتُ لَكَ (٥٠) ، فَلَمَّا انْتَصَفَ النَّهَارُ غَشِيَ عَلَيْهِ ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ : ﴿ اُحْلِلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثَ إِلَى نِسَائِكُمْ ﴾ ، فَفَرَحُوا بِذَلِكَ فَرَحًا شَدِيدًا ، وَنَزَلَتْ : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ (٥١) .

واته : هاوہ لانی پیغه مبه ر ﷺ ته گهر یه کیکیان به پوژوو بباویه و کاتی شکانندی بهاتبایه و ته و کاته برپوشتبایه بی ته وهی نان بخوات ته و ته و شه وه و پوژیش تا ئیواره به سهر ده هات هیچی نه ده خوارد . جاریکیان که (قیس) ی کوپی (صیرمه) هی ته نصاری به پوژوو ده بیټ و که کاتی پوژوو شکانن دیت ، دیته لای خیزانه که ی و پی ده فه رمووی : هیچ خواردنیکت لا هه یه ؟ ته ویش فه رمووی : نه خیر ، به لام ته پوم بوت داوا ده که م ، که چی (قه یس) له بهر هیلاک بوونی له کاری پوژوانه ی خه وی لی که ووت ، که خیزانه که ی گه پرایه وه و بینی خه وی لی که ووتوه فه رمووی : به ئاواتی خوت نه گه یشتی ، به و هویه وه له کاتی نیوه پودا بورایه وه ، ته وه له لای پیغه مبه ر ﷺ باس کرا له ته نجامدا ته م ئایه ته دابه زی : ﴿ اُحْلِلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثَ إِلَى نِسَائِكُمْ ﴾ ، واته : بوتان هه یه و په وایه له مه و دوا له شه وانی پوژوو گرتندا (تا کاتی ده رکه و تنی فه جر) له گهل خیزانه کانیاان جووت ببین . هاوہ لانی پیغه مبه ر ﷺ به م شته زور خوشحال بوون ، پاشان ته م ئایه ته دابه زی : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ

(٥٠) ته م ووشه یه کاتیک ته وتریټ : که سیټ که ده واکاری یان به مه رمی خوی نه گات .

(٥١) أخرجه البخاري : (٤ / ٩١١) رقم : (١٩١٥) .

لَكُمْ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴿٥٢﴾ ، واته : بخۆن و بخۆنه وه تا سپیایی پۆژتان بۆ له تاریکی شه و پوون ده بیته وه . ئەم سۆزه خوا وه ندیه ی که خوای به سۆز و خاوه ن میهره بانی پشتوویه تی به سهر به نده بی فیز و گوپرایه له کانیدا ، ئەو به ندانه ی که فهرموویان : ﴿ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ کاتی پۆژووی پۆژووان دیاری ده کات : ده ست پی کردن و کۆتای هاتنی ، ئەوه ش له ده رکه وتنی فهره وه تا پشت هه لکردنی پۆژ و سهر هه لدان و ده ست پی کردنی شه و ، وه به نه مانی بازنه ی خۆر له ئاسۆدا .

١- واتای (الخیط الابيض) و (الخیط الاسود) :

کاتی ئەو ئایه ته دابه زی که له پيشدا باسما ن لی وه کرد ، هه ندیک له هاوه لانی پیغه مبه ر ﴿ ﷺ ﴾ دوو په تی ﴿ ٥٢ ﴾ ره ش و سپی یان ده هینا و ده یانخسته ژیر سه رینه کانیا نه وه و سه یریان ده کرد بۆ ئەوه ی بزانه له یه کتر یان جیا ده که نه وه ؟ یان ده یانخسته قاچیان و ده ستیان ده کرده خواردن و خواردنه وه تا ئەو کاته ی بینینیان ئاشکرا ده بوو ، وه له یه کتر جیا ده کرانه وه .

له (عدي) کوری (حاتم) هوه ﴿ ﷺ ﴾ ده گیرنه وه فهرموویه تی : " لَمَّا نَزَلْتُ : ﴿ حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ عَمَدْتُ إِلَى عِقَالٍ أَسْوَدَ وَإِلَى عِقَالٍ أَبْيَضَ فَجَعَلْتُهُمَا تَحْتَ وَسَادَتِي ، فَجَعَلْتُ أَنْظُرُ فِي اللَّيْلِ فَلَا يَتَبَيَّنُ لِي ، فَغَدَوْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرْتُ لَهُ ذَلِكَ ، فَقَالَ : إِنَّمَا ذَلِكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَبَيَاضُ النَّهَارِ " (٥٢).

واته : که ئایه تی : ﴿ حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ دابه زینرا دوو په تی ره ش و سپیم هینا و له ژیر سه رینه که مدا دامنان ، پاشان سه یری ئەو دوو په ته م ده کرد و بۆم پوون ده بوو به شیوه یه که له یه کیان جیا بکه مه وه ، پاشان پۆیشتمه لای پیغه مبه ری خوا ﴿ ﷺ ﴾ و ئەو باسه م بۆی کرد ، ئەویش فهرمووی : " مه به ستی ئایه ته که بریتی یه له تاریکی شه و و پوناکی پۆژ " .

وه له (سهل) ی کوری (سعد) هوه ﴿ ﷺ ﴾ ده گیرنه وه فهرموویه تی : " لَمَّا نَزَلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ ﴾ قَالَ : فَكَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَرَادَ الصَّوْمَ رَبَّطَ أَحَدَهُمْ فِي رِجْلِهِ الْحَيْطَ الْأَبْيَضَ ، وَالْحَيْطَ الْأَسْوَدَ ، فَلَا يَزَالُ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ حَتَّى يَبَيِّنَ لَهُ رُؤْيَاهُمَا ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ بَعْدَ ذَلِكَ : ﴿ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ فَعَلِمُوا إِنَّمَا يَعْنِي بِذَلِكَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ " (٥٣).

﴿ ٥٢ ﴾ وشه ی (په ت) له هه ندی ناوچه ی کوردستان دا پیی ده وتریت : (به ن) . وه رگیر .

(٥٢) أخرجه البخاري : (٤ / ١١٣) رقم : (١٩١٦) و مسلم رقم : (١٠٩٠) .

(٥٣) أخرجه البخاري : (٤ / ١١٤) رقم : (١٩١٧) ، و مسلم : (١٠٩١) .

واته : کاتى ئەم ئايه ته دابه زى : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ هه نديک له پياوانى ده ور و بهرى پیغه مبهري ﷺ ئە گهر بيوستايه به پۆژوو بیت دوو په تى سپى و

ره شى ده به سته هه ردوو قاجيه وه و بهرده وام ده بوو له خواردن و خواردنه وه تا ئاشکرا ده بوون ، پاشان خواى په روه ردگار ئايه تى : ﴿ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ ى دابه زانده خواره وه ، پاش ئەوه زانيان مه به سته له وشه ى (الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ) ، و (الْخَيْطُ الْأَسْوَدُ) سپياى پۆژو و تاريكى شه وه .

پاش ئەم پوون کردنه وه قورئانيه ، و بهر هکه ته بى پايانه ى خواى په روه ردگار ، ده بينين پیغه مبهري خوا ﷺ به شيوه يه ک ، که هيچ جيگاي گومان نه بى ، ئەو کاره ى بۆ هاوه لانی پوون کردووه ته وه و باسى بۆ کردوون ، وه په حمه تى خوا له شاعير بى که فه رموو يه تى :

وَلَيْسَ يَصُحُّ فِي الْأَذْهَانِ شَيْءٌ إِذَا احتَاجَ النَّهَارُ إِلَى دَلِيلٍ

٢ - فه جر دوو جوړه :

يه کيک له و حوکمانه ى که پیغه مبهري خوا ﷺ به باشترين شيوه بۆ هاوه لانی پوونى کردووته وه ئەوه ى : فه جر دوو جوړه .

يه کهم : فه جري دروژن يان دروژنه فه جر (الفجر الكاذب) :

دهر که وتنى ئەم جوړه يان کردنى نو يژى به يانى حه لال ناکات (واته : دروست نى يه نو يژى فه رزى به يان يان له کاتى دهر که وتنى دا بکرى ، به لکو ده بى دوا بخريت تا دهر که وتنى جوړى دووه مى فه جر) ، وه خواردن يش له سه ر پۆژوان حه رام و قه ده غه ناکات (واته : ئەو که سه ى که نيه تى پۆژووى هه يه بوى په وايه خواردن و خواردنه وه بخوات و بخواته وه با ئەم فه جره ش دهر که وتبى تا وه کو جوړى دووه مى فه جر دهر ده که وى ئەو کاته خوى ده گر يته وه له خواردن و خواردنه وه) .

دووه م : فه جري راست گو يان فه جري راسته قينه (الفجر الصادق) :

ئەم فه رمووده يه ئەوه ده گه يه نيت که (عدي) خوى ئاماده بووه له کاتى دابه زىنى ئەم ئايه ته دا ، ئەم هه ش ئەوه ده گه يه نى له و کاته دا (عدي) موسولمان بووه ، به لام ئەو شته وانى يه ، چونکه فه رز بوونى پۆژوو له سالى دووه مى کوچيدا بوو ، که چى موسولمان بوونى (عدي) له سالى نو يه مى کوچيدا بوو هه ر وه کو له کتیبى : (الإصابه) دا : (٢ / ٤٦٨) هاتوه ، يان ئەبى بووتريت : دابه زىنى ئايه ته که که دواکه وتووه ، به لام ئەم وته يه زۆر دووره ، يان ئەبى وته که ى (عدي) که ده فه رموو يت : (لما نزلت) به م شيوه يه ته فسير بکريت که : کاتيک موسولمان بووم و ئەم ئەم ئايه ته م به سه ردا خو يترايه وه ، ئەم هه يش باشترين بۆچوونه له بهر ئەوه ى که له پوايه تى ئيمامى (احمد) دا : (٤ / ٣٧٧) هاتوه : " علمني رسول الله ﷺ الصلاة والصيام ، قال : صل كذا و كذا ، و صم فإذا غربت الشمس فكل واشرب حتى يبين لك الخيط الأبيض من الخيط الأسود ، و صم ثلاثين يوما إلا أن ترى الهلال قبل ذلك ، فأخذت خيطين من شعر أسود وأبيض ... الحديث " ١ . هه نديک گۆرپانكار يه وه له کتیبى (فتح الباري) وه : (٤ / ١٣٢ - ١٣٣) وه رگ يراوه .

ئه م جوړه ی فہجر خواردن له پوژوان قہدہغہ دہکات و نویژی به یانی حہلال دہکات (واته : بہدہرکہوتنی کاتی نویژ دیت) .

له (ابن عباس) رضی اللہ عنہ دہگیرنہ وہ فہرموویہ تی : " الْفَجْرُ فَجْرَانِ : فَأَمَّا الْأَوَّلُ فَإِنَّهُ لَا يُحَرِّمُ الطَّعَامَ ، وَلَا يُحِلُّ الصَّلَاةَ ، وَأَمَّا الثَّانِي : فَإِنَّهُ يُحَرِّمُ الطَّعَامَ ، وَيُحِلُّ الصَّلَاةَ " (۵۴).

واته : فہجر دوو فہجرہ ، جوړی یہ کہم : خواردن حہرام و قہدہغہ ناکات له پوژووان ، وہ کردنی نویژیش حہلال ناکات ، بہ لام جوړی دووہم : خواردن حہرام و قہدہغہ دہکات له پوژووان و نویژیش حہلال دہکات .

باش بزانه برای موسولمان که :

۱ - فہجری دروژن : بریتی یہ له سپیایی یہ کی لاکیشہیی له بہرہ ی پوژہ لاتہ وہ بہرز دہبیته وہ بو ماوہ یہ کی کہم پاشان نامینئ .

۲ - فہجری راستگو : بریتی یہ له سوپایہ کی تیشک دہر له بہرہ ی پوژہ لاتہ وہ بہسہر دؤل و شاخہ کاندہ دہر دہکہ ویت ، پاشان زیاد دہکات و دہگاتہ سہر پیگہ و ناومالان ، ئہم جوړہ ی فہجر حوکمہ کانی پوژووی پیوہ بہندہ .

له (سمرہ) رضی اللہ عنہ دہگیرنہ وہ فہرموویہ تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فہرموویہ تی : " لَا يَغُرَّنْكُمْ أَذَانُ بِلَالٍ ، وَلَا هَذَا الْبَيَاضُ لِعُمُودِ الصُّبْحِ حَتَّى يَسْتَطِيرَ " (۵۵) .

واته : بہ ناگا بن نہ کہ ونہ هہلہ وہ بہ بانگی بیلال (واته : بانگی یہ کہمی بہ یانیان) و سپیایی سبہ ینان - واته : فہجری دروژن - کہ بہ دریژای ئاسمان بہرز دہبیته وہ ، تا وای لیڈیت تیشک دہر دہچی - واته : تا کاتی دہرکہوتنی فہجری راست گو - .

وہ له (طلق) ی کوړی (علی) رضی اللہ عنہ دہگیرنہ وہ فہرموویہ تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فہرموویہ تی : " كُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا يَغُرَّنْكُمْ السَّاطِعُ الْمُصْعَدُ ، وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَغْتَرِضَ لَكُمْ الْأَحْمَرُ " (۵۶) .

(۵۴) أخرجه ابن خزيمة : (۲۱۰ / ۳) ، والحاكم : (۱۹۱ / ۱ و ۴۹۵) ، والدارقطني : (۱۶۵ / ۲) ، والبيهقي : (۲۶۱ / ۴) من طريق سفيان ، عن جرير عن عطاء عن ابن عباس ، وسنده صحيح . وله شاهد عن جابر : أخرجه الحاكم : (۱۹۱ / ۱) ، والبيهقي : (۲۱۵ / ۴) والدارقطني : (۱۶۵ / ۲) واختلف في وصله وإرساله ، وشاهد آخر عن ثوبان : أخرجه ابن أبي شيبة : (۲۷ / ۳) .

(۵۵) أخرجه مسلم : (۱۰۹۴) .

واته : بخون و بخونه وه ، به ناگا بن له وهی بکونه هه لهی فهجری دروزه وه که بهرز ده بیته وه و پاش که میک نامینی ، به لکو به رده وام بن له خواردن و خواردنه وه تا تیشکی فهجری راستگو ریگرتان ده بیته .

ئه وهش بزانه - برای سهرکه وتوو بو گوپرایه لی خوی پهره دگار - که سیفه ته کانی فهجری راستگو له گهل ئه م ئایه ته پیروزه دا یه که ده گرنه وه : ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمُ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ﴾ چونکه پووناکی فهجری که ده رکه وت له به ره ی پوژه لاته وه له دۆل و سهر شاخه کان له سهر شیوه ی په تیکی سپی ده بیته له سهریشه وه په تیکی رهش ده رده که ویت بریتی یه له پاشماوه ی تاریکی شه و که پشتی هه لکردوه و ده روات ، بویه ئه گهر ئه وه ت بو پوون بووه خو بگره وه له خواردن و خواردنه وه و جووت بوون له گهل خیزانه که ت ، وه ئه گهر په رداخیکی ئاوت به ده سته وه بوو یان هه ر خواردن و خواردنه وه یه کی تر ، ئه وا دایمه نی و بیخوره وه نۆشی گیانت بی ، چونکه ریپیدانی (میهره بانترینی میهره بانه کان) به رامبه ر به نده ی پوژووانانی با له و کاته یشدا گوئیستی دهنگی بانگده ر بیت .

پیغه مبه ری خوا ﷺ له و باره یه وه ده فهرموویت : " إِذَا سَمِعَ أَحَدُكُمْ النَّدَاءَ وَالْإِنَاءَ فِي يَدِهِ فَلَا يَضَعُهُ حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ مِنْهُ " (۵۷) .

واته : ئه گهر یه کی که له ئیوه گوئی له بانگ بوو و په رداخیکی به ده سته وه بوو با دای نه نیته تاوه کو پیویتی خویی پی ته واو ده کات .

مه به ست به بانگ بانگی فهجری دووه مه که فهجری راست گو یه ، به و به لگه یه ی که ئیمامی (أحمد) : (۲ / ۵۱۰) ، وه (ابن جریر الطبري) : (۲ / ۱۰۲) ، وه جگه له مانیش ده یگرنه وه له دوا ی فهرمووده که ی سهره وه : " وَكَانَ الْمُؤَذِّنُ يُؤَذِّنُ إِذَا بَرَعَ الْفَجْرُ " (۵۸) واته : بانگده ر بانگی ده دا له کاتی ئاشکرا بوونی فهجری .

(۵۶) أخرجه الترمذي : (۳ / ۷۶) ، أبو داود : (۲ / ۳۰۴) ، وأحمد : (۴ / ۲۳) ، وابن خزيمة : (۳ / ۲۱۱) من طريق عبد الله بن النعمان . وثقه ابن معين وابن حبان والعجلي ، ولم يعرف عدالته ابن خزيمة ، وقال ابن حجر : مقبول .

(۵۷) أخرجه أبو داود : (۲۳۵) ، وابن جرير : (۳۱۱۵) ، والحاكم : (۴۲۶ / ۱) ، والبيهقي (۲ / ۲۱۸) ، وأحمد : (۴۲۳ / ۲) من طريق حماد عن عمرو عن أبي هريرة ، وسنده حسن ، وله طريق آخر أخرجه أحمد : (۵۱۰ / ۲) ، والحاكم : (۲۰۳ / ۱) ، (۲۰۵) من طريق حماد ، عن عمار بن أبي عمار ، عن أبي هريرة وسنده صحيح .

(۵۸) هذه الزيادة تبطل ما علقه الشيخ حبيب الرحمن الاعظمي الحنفي علي (مصنف عبدالرزاق) : (۴ / ۱۷۳) حيث قال : (وهو محمول علي النبي ﷺ كان ينادي قبل طلوع الفجر) !! والحمد لله وحده .

وه ئه وهرمودهيه كه (**أبو أمانة**) دهگيرپته وه شايه تي بۆ ئه م مانايه دادات كه ده فره موویت : " **أُقيمت الصلاة ، والإناء في يد عمر ، قال : أشربها يا رسول الله ؟ قال : نعم ، فشربها** " (٥٩) .

واته : قامه ت كرا بۆ نوێژ و په رداخك به دهستی (**عمر**) ه وه بوو رضي الله عنه ، فره مووی : ئه ی پیغه مبهري خوا ﷺ بپخومه وه ؟ فره مووی : به لی ، ئه ویش خوارديه وه .

كه وا بوو سه لمینرا خۆگرتنه وه له خواردن پيش فره جری راسته قینه به ناوی (**نیمساك**) و به ناوی (**خوپاراستنه وه - الاحطياط**) بیدعه یه .

ئیمامی (**الحافظ بن حجر**) - په حمه تی خاوی لی بیّت - له کتیبی : (**فتح الباري**) دا (٤ / ١٩٩) ده فره موویت : ((یه کیک له و بیدعه خراپانه ی كه له م کاته دا داهینراوه :

ئه نجام دانی بانگی دووه می به یانیانه پيش فره ج به سی یه کی کاترمیړیک له پهمه زاندا وه کوژاندنه وه ی چراکان كه كراوته به لگه له سه رقه دهغه کردنی خواردن و خواردنه وه و له و كه سه ی كه ده یه ویّت به پۆژوو بیّت ، به گومانی ئه وه ی ئه م کاره یان بۆ به ئاگا بوونه له په رسته نه كه یدا . كه سیش به و کاره یان نازانیت جگه له هه ندی كه س نه بیّت ، ئه م کاره یان به ره و ئه وه ی راکیشان : كه بانگ نه دن تا دوا ی خۆر ئاوا بوون (به ئه ندازه یه ك) بۆ دلتیا بوون له هاتنی کات به ته واوی . به گومانی خویان . به وهیش به ربانگیان دوا خست و په لهیشیان کرد له پاشیو کردندا و پیچه وانه ی سوننه ت بوونه وه ❀ . بۆیه ده بینین چا که یان كه م بووه و خراپه یان تیډا زۆر بوو ، ته نها خواش یارمه تی دهره . ((

(٥٩) أخرجه ابن جرير : (٢ / ١٠٢) من طریقين عنه .

❀ **تییینی** : به داخه وه ئیستا له کوردستانی خۆشماندا (**بانگی یه كه م**) ی به یانی هه ر نه ماوه و ئه و بانگه ییش كه ئیستا ده دریت بۆ نوێژی به یانی به ئه ندازه ی (**نیوسه عات كه متریان زیاتر**) پيش دهرکه وتنی فره جری راستگۆ پيش خراوه و هه موو خه لکی موسولمان نوێژی به یانیان له کاتیکدا ده که ن كه له راستیدا ئه و کاته کاتی شه و نوێژه و کاتی ئیستغفار و پاشیو کردنه نه ک کاتی نوێژی به یانیان !!! ئه مه جگه له مانگی پهمه زان ، به لām له مانگی پهمه زاندا زیاد له مه بیدعه به ناو (**نیمساك**) ییش زیادی کردوه و هه ندیک له موسولمانان بی به ش و مه حروم ده که ن له پاشیو کردن و به م کرداره دوور له قورئان و هه دیسه ئه وانه ییش كه پاشیو ده که ن پیچه وانه ی سوننه تی پیغه مبهري خوا ﷺ ده که ن چونکه سوننه ت وایه پاشیو دوا بخریّت ، هه ره کو له م په رتوکه دا ئاماژه ی بۆ ده کریّت ، و له وه ش خراپتر نوێژی به یانیان له کاتی خۆیدا نا که ن !!!

سوودیك : له په رتوکی (**نظم الافرائد مما في سلسلتي الالباني من فوائد** ، جمع و ترتیب : **عبد اللطيف بن محمد بن أبي ربيع** (١ / ٥٠٧ — ٥٠٩) طبعه مکتبه المعارف بالرياض) دا ، و (**باب / صفة الفجر الذي يوجب الإمساك**) هاتوه :

((عن طلق بن علي رضي الله عنه : أن النبي ﷺ قال : " **كُلُوا وَاشْرَبُوا ، وَلَا يَهْدِيَكُمُ السَّاطِعُ الْمُصْعَدُ ، فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبْعَثَ لَكُمُ الْأَمْرُ** " (حدیث حسن ، الصحیحه ، برقم : (٢٠٣١) .

غریب الحدیث :

قوله : (ولا يهيذنكم) : أي لا تنزعجوا للفجر المستطيل فتمنعوا به عن السحور : فإنه الصبح الكاذب ، وأصل (الهيذ) : الحركة . " نهاية "

فائدة (القول للألباني — رحمه الله —) : واعلم أنه لا منافاة بين وصفه ﷺ لضوء الفجر الصادق بـ (الأحمر) ، ووصفه — تعالى — إياه بقوله : (الخط الأبيض ..) : لأن المراد — والله أعلم — بياض مشوب بالحمرة ، أو تارة يكون أبيض ، وتارة يكون أحمر ، يختلف ذلك باختلاف الفصول والمطالع . وقد رأيت ذلك بنفسى مرارا من دارى في (جبل هملان) جنوب شرق (عمان) ، ومكني ذلك من التأكد من صحة ما ذكره بعض الغيورين علي تصحيح عبادة المسلمين ، أن أذان الفجر في بعض البلاد العربية يرفع قبل الفجر الصادق بزمن يتراوح بين العشرين و الثلاثين دقيقة ، أي قبل الفجر الكاذب أيضا ! وكثيرا ما سمعت إقامة صلاة الفجر من بعض المساجد مع طلوع الفجر من بعض المساجد مع طلوع الفجر الصادق ، وهم يؤذنون قبلها بنحو نصف ساعة ، وعلي ذلك فقد صلوا سنة الفجر قبل وقتها ، وقد يستعجلون بأداء الفريضة أيضا قبل وقتها في شهر رمضان ، كما سمعته من إذاعة دمشق وأنا أتسحر رمضان الماضي (١٤٠٦ هـ) ، وفي ذلك تضيق علي الناس بالتعجيل بالإمساك عن الطعام ، وتعرض لصلاة الفجر للبطلان ، وما ذلك إلا بسبب اعتمادهم علي التوقيت الفلكي ، وإعراضهم عن طريق الشرعي : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ ، " فكلوا واشربوا حتى يعترض لكم الأحمر " ، وهذه ذكرى ، والذكرى تنفع المؤمنين)) ١ . هـ .

وه برونه : (سلسلة الاحاديث الصحيحة) للإمام الألباني — رحمه الله — (٥ / ٥٠ - ٥١) حديث رقم : (٢٠٣١) .

وه هـر به مەيشە وه نه وه ستاون : به لكو هەندێك كۆت و زنجیر و بیدەیی پەشیان داهێناوه و به ستویانه به بانگی به یانیانه وه هەك :

١ - ووتنی (الإمساك ، الإمساك ، يا أمة محمد) ، به ماوهیهك پێش ئەو بانگەیی كه له كاتى خۆیدا نایدهن به مەبهست خۆگرتنه وه له خواردن ، وه ئەم بیدەییە تاییه ته به مانگی رهمه زانه وه .

٢ - ووتنی : (أستغفر الله ، سبحان الله ، والحمد لله ، ولا إله إلا الله ، والله اكبر ، ولا حول ولا قوة إلا بالله) چه ند جارێك پێش ئەو بانگەیی كه له كاتى خۆیدا نادریت .

٣ - ووتنی (الصلاة والسلام عليك يا رسول الله ...) وه چه ند سه له واتێكى ترى بیدە ئامیز له وه چه شنەدا (به دهنگی بهرز) دواى ئەو بانگەیی كه له كاتى خۆیدا نادریت ، چونكه ووتنی سه لاوات له سه ر پیغه مبه ر ﷺ بهو شیوازه بیدەیه ، له بهر ئەوهی پیغه مبه رى خوا ﷺ بهو شیوازه سه حابهی فێر نه کردوووه ، و نهیشی فهرمووه دواى بانگ به دهنگی بهرز سه لاوات له سه رم بدهن ، به لكو فهرموویه تی : " إذا سمعتم المؤذن ، فقولوا مثل ما يقول ، ثم صلوا علي ، فإنه من صلى علي صلاة ، صلى الله عليه عشراً ، ثم سلوا لي الوسيلة ... " هتد فهرمووده كه ، كه له (صحيح مسلم ، برقم : ١٩٨) دا هاتوووه .

واتاكه شى ئەوهیه : ئەگەر گویتان له بانگدهر بوو بانگی دا ئەوا ئێوهش وهكو ئەو بانگه كه بڵێنه وه ، ئەنجا سه لاوات له سه ر من بدهن ، چونكه هەر كه سێ سلّاوات له سه ر من بدات ئەوا خواى گه وره ده جار سلّاواتى له سه رى ده دات ، ئەنجا داواى پلهی وه سیله م بۆ بكەن ... ، له م فهرموودهیه ئەوه مان بۆ ده رده كه ویت كه : ته نها ئەوانى كه بانگ ده بیسن داوايان لى كراوه سه لاوات بدهن نهك بانگ ده ر ، وه شیوهی سه لاوات دان له سه ر سوننه ت له م فهرموودهیه دا پوون كراوه ته وه كه له (كهعبی كورى) (عجرة) وه ﷺ ده گێرنه وه كه فهرموویه تی :

" قلنا يا رسول الله قد علمنا أو عرفنا كيف السلام عليك ، فكيف الصلاة ؟ قال : قولوا : اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على إبراهيم إنك حميد مجيد " (صحيح البخاري رقم : ٦٣٥٧ ، وصحيح مسلم رقم : ٤٠٦) .

وه هەر به م سه ر پێچيانە وه كه له بانگی به یانیاندا ده كړیت نه وه ستاون ! به لكو بانگی مه غریبیش دوا ده خه ن به ئەندازهی (١٠) ده قیقه كه م تر یان زیاتر به ناوی (دنیا بوون و احطیات) وه ، به مه ش ده كه ونه ناو سه ر پێچیه كى تروه ده ر حەق به سوننه ته كانی پیغه مبه ر وه ﷺ ، چونكه پیغه مبه رى خوا ﷺ له گەل دیار نه مانى باز نه ی خۆردا (قرص الشمس) پۆژوو ده كەى ده شكاند ، وه چاوه پوانى دیار نه مانى سوورایى یان ده ركه ووتنى ئەستیره ی نه ده كرد ، و پاشان یه كسه ر ده ستى به نوێژ ده كرد و هیچ دواى نه ده خست . عن (سلمة) كورى (الاكوع) وه ﷺ قال : " أن رسول الله ﷺ كان يصلي المغرب إذا غربت الشمس و توارت بالحجاب " (صحيح البخاري رقم : ٥٦١ ، وصحيح مسلم رقم : ٦٣٦) .

ئیمه ش ده لێن : تاكو ئیستا نهو بیدعهیه كه به ناوی (الإمساك) هوه دهكری پێش دهركهوتنی فه جرو هاتنی كات ، وه ههر بهردهوامه تا كاتی ئیستای خهلكی ... نهو گلهیه شمان بۆ لای خوا بهرز دهكهینه وه .

٣ - پاشان پۆژوووهكه ی تا كاتی هاتنی شهو تهواو دهكات :

ئه گهر شهو له بهر ه ی پۆژهه لات ه وه دهركهوت ، و خۆریش له بهر ه ی پۆژ ئاواوه پشستی لی هه لكر دین و خۆریش ئاوا بوو : نهو كاته پۆژووان پۆژوووهكه ی ده شكینیت .

له (عمر) ی كور ی (الخطاب) هوه ﷺ ده گێر نه وه فه رموویه تی : پیغه مبه ر ی خوا ﷺ فه رموویه تی : " إِذَا أَقْبَلَ اللَّيْلُ مِنْ هَاهُنَا ، وَأَدْبَرَ النَّهَارُ مِنْ هَاهُنَا ، وَغَرَبَتِ الشَّمْسُ : فَقَدْ أَفْطَرَ الصَّائِمُ " (٦٠) .

واته : ئه گهر شهو لی ره وه دهركهوت و پۆژیش له ئی ره وه پشستی لی هه لكر دین و خۆریش ئاوا بوو : نهو پۆژوووهكه تان بشكینن .

ئه م فه رمانه ی پیغه مبه ر ی خوایش ﷺ یه كسه ر پاش ئاوا بوونی باز نه ی خۆر ده بیّت به جی بهینریت با پووناکی یه كه یشی هه ندی مابی ، چونكه یه كێكه له سوننه ته كا نی پیغه مبه ر ﷺ نه وه بوو كا تێك به پۆژوو ده بوو فه رمانی به یه كێك له سه حابه ده كرد كه بجیته سه ر شتێك و له كاتی دیار نه مان ی باز نه ی خۆر ده یفه رموو : خۆر ئاوا بوو ، پیغه مبه ریش ﷺ پۆژوووهكه ی ده شكاند (٦١) .

ئه م باب ته ش زیاتر پوون كرا وه ته وه له خالی سی یه مدا كه له مه و دوا با سی لی وه ده كریت - وه رگێر - .
(٦٠) أخرجه البخاري : (٤ / ١٧١) رقم : (١٩٥٤) ، ومسلم رقم : (١١٠٠) ، ومه به ستی له و ته ی : " أفطر الصائم " واته : له پووی واقعه وه ، چونكه كا تی بهر بانگ ها تو وه و چه ته ناو نهو كا ته وه كه كا تی پۆژوو شكانده .
(٦١) أخرجه الحاكم : (٤٣٤ / ١) ، وابن حزمه رقم : (٢٠٦١) ، وصححه الحاكم على شرط الشيخين . ووتی : " أوفى " واته : چونه سه ر شتێك و پوانین بۆ شوینێك .

سوودیک : پێشهوا و فه رمووده ناسی سه ر ده م (العلامة محمد ناصر الدين الألباني) - به ره حمه ت بیّت - له (سلسلة الاحاديث الصحيحة) : (٥ / ١١٨) دا ، و له ژێر ناو نی شان ی (مراقبة غروب الشمس لتعجيل الإفطار) : (٢٠٨١) فه رموویه تی : « كان النبي ﷺ إذا كان صائما أمر رجلاً فأوفى علي نشز ، فإذا قال : قد غابت الشمس أفطر » أخرجه الحاكم : (٤٣٤ / ١) عن محمد بن أبي صفوان الثقفي ثنا عبد الرحمن بن مهدي : ثنا سفيان عن أبي حازم عن سهل بن سعد ﷺ مرفوعا . وقال : (صحيح علي شرط الشيخين ، لكن ابن مهدي ليس من شيوخهما) .
قوله (نشز) أي : مرتع من الارض .

قلت : وفي الحديث اهتمامه ﷺ بالتعجيل بالإفطار بعد أن يتأكد ﷺ من غروب الشمس ، فيأمر من يعلوا مكانا مرتفعا ، فيخبره بغروب الشمس ليفطر ﷺ ، وما ذلك منه إلا تحقيقا منه لقوله ﷺ : " لا يزال الناس بخير ما عجلوا الفطر " متفق عليه ، وهو مخرج في (الإرواء) رقم : (٩١٧) .
وأن من المؤسف حقا أننا نرى الناس اليوم ، قد خالفوا هذه السنة ، فإن الكثيرين منهم يرون غروب الشمس بأعينهم ، ومع ذلك لا يفطرون حتى يسمعون أذان البلد ، جاهلين :

وه هه ندیک له خه لک وا گومان ده بن کهوا شه و نایه ته دی به خۆر ئاوا بوون ، به لکو ئه و کاته به شه و داده نین که تاریکی بلاو ده بیته وه به لای پۆژه لات و پۆژ ئاوا وه ، وه ئه م گومانه یش پوویدا وه بۆ هه ندیک له هاوه لانی پیغمبەر ﷺ ، وه به لام تیگه یه نرا کهوا خۆر ئاوا بوونی خۆر به سه بۆ هاتنی شه و که سه ره تای تاریکی له به ره ی پۆژه لات وه ده رکه ویت دوای نه مانی باز نه ی خۆر یه کسه ر .

له (عبد الله) ی کورپی (أبي أوفى) وه ﷺ ده گێر نه وه فه رمووی : " له سه فه ریکا له گه ل پیغمبهری خوا دا بوون ﷺ ، وه به پۆژوو بووین له مانگی رهمه زاندا ، کاتی که خۆر ئاوا بوو فه رمووی : ئه ی فلان ، وه له رپوایه تی ئیمامی (أبو داود) دا : ئه ی بلال هه سته ئاومان به ری ، ئه ویش فه رمووی : ئه ی پیغمبهری خوا ئه گه ر چاوه ری بکه ی شه و ته به سه ردا بیته له رپوایه تی ئیمامی (البخاري) دا : " لَوِ انْتِظَرْتُ حَتَّى تُمْسِيَ " ، وه له رپوایه تی که تردا : " ... الشَّمْسُ ... " ، پاشان فه رمووی : دابه زه ئاومان به ری ، ئه ویش فه رمووی هیشتا پۆژت به سه ره وه یه ! فه رمووی : دابه زه ئاومان به ری ، پاش جاری سی یه م دابه زی و ئاوی پیدان و پیغمبهریش خوار دیه وه و فه رمووی : ئه گه ر یه کی که بیه وێ به سه ر و وشته ر که یه وه ببینی ئه و ده ببینی - واته : خۆر ده ببینی - پاشان ئاماژه ی کرد وه له رپوایه تی ئیمامی (البخاري) دا : به ده سته ئاماژه ی کرد ، وه له رپوایه تی (البخاري و مسلم) دا : به په نجه ئاماژه ی بۆ به ره ی پۆژ ئاوا کرد ، پاشان فه رمووی : " إِذَا رَأَيْتَ اللَّيْلَ قَدْ أَقْبَلَ مِنْ هَاهُنَا فَقَدْ أَفْطَرَ الصَّائِمُ " (٦٢) .

واته : ئه گه ر بینیت شه و له به ره ی پۆژ ئاوا وه هه ل هات ئه و با پۆژووان پۆژووه که ی بشکینیت . ئه وه شمان پیگه یشتوو که هاوه لانی پیغمبەر ﷺ شوینی و ته ی پیغمبەر ﷺ که و توون بۆ یه کرده و یان جووت بووه له گه ل و ته کانی پیغمبەر ﷺ بۆ نموونه : (أبو سعيد الخدري) ﷺ پاش ئاوا بوونی باز نه ی خۆر پۆژووه که ی ده شکاند (٦٣) .

بیر خستنه وه یه ک :

أولا : أنه لا يؤذن فيه على رؤية الغروب ، وإنما على التوقيت الفلكي .

وثانيا : أن البلد الواحد قد يختلف الغروب فيه من موضع إلى آخر بسبب الجبال و الوديان ، فرأينا ناسا لا يفطرون وقد رأوا الغروب ! وآخرين يفطرون و الشمس بادية لم تغرب ، لأنهم سمعوا الأذان ! والله المستعان ! (١) هـ - وه رگێ - .

(٦٢) أخرجه البخاري : (٤ / ١٩٩) رقم : (١٩٥٥) ، ومسلم رقم : (١١٠١) ، وأبو داود رقم : (٢٣٥٢) . والزيادة الأولى لمسلم رقم : (١١٠١) . والثانية لعبد الرزاق : (٤ / ٢٢٦) .

ئهم فه رمووده یه سویدی کی زۆری تیدایه بۆ ئه و زانیان سه یری کتیبی (فتح الباری : ٤ / ١٩٨) بکه . و ته ی : " إِنْ جَدَحْنَا " ، واته : خواردن و خواردنه وه مان بۆ ئاماده بکه . (وأصل الجدح : تحريك السويق واللبن بالماء بعد) ، واته : به نه ره تی ئه م و و شه یه تیکه ل کردنی (سه ویق) و شیر و تیکدان ی به چیلکه داریک ده گه یه نیت .

(٦٣) علقه البخاري : (٤ / ١٩٦) ، ووصله ابن أبي شيبة في (المصنف) : (٣ / ١٢) ، وسعيد بن منصور كما في (الفتح) : (٤ / ١٩٦) و (عمدة القاري) : (٩ / ١٣٠) وانظر : (تغليق التعليق) : (٣ / ١٩٥) .

ئەو حوکمانه ی پوژوو که له پیښه وه باسما ن لى وه کرد په یوه نده به بینینی بینای (واته : بینینی چاوی مروځ) و نابى (ته که لوف) و زیاده پوهیان تیدا بگریت و به (ئامیری گهر دوونی و فه له کی) تازه سهیری مانگ بگریت یان به و ئامیرانه ی سهیری فخر بگریت ، چونکه ئەم شته وای له موسولمانان کردووه دوور بکه ونه وه له سوننه ته کانی پیغمه مبه ر ﷺ بویه ده بینین چاکه یان تیدا که م بووه ته وه و خراپه یان تیدا زوو بووه ^(۶۴) ، خواش زانتره .

بیرخستنه وه یه کی تر :

له هه ندیک له ولاتانی ئیسلامدا بانگ ده ران پشت ده به ستن به پوژمیری وا که زیاد له (۵۰) په نجا سال به سهر دانانیاندا پویشتووه ، بویه بهر بانگ (افطار) دوا ده خه ن و پارشیویش (سحور) پيش ده خه ن ، به وهش ئەکه ونه ناو پیچه وانه کردنی سوننه ته کانی پیغمه مبه ر ﷺ ، ده بینین له هه ندی له و ولاتانه دا کومه لانیکی پابه ند بوون به سوننه ته کانی پیغمه مبه ر ﷺ هه لده ستن به به ربانگ کردنی به پیی خور و پارشیویشیان به پیی فخر ده که ن ، بویه کاتی خور ئاوا بوو پوژوو ده شکین و له کاتی ده رکه وتنی فخری راستگودا هه ر وه کو له پيشدا باس کرا واز له خواردن و خواردنه وه دینن ، کرده وه ی ئەم کومه له یه کرده وه یه کی شه رعییه و په وایشه به بی گومان ، ئەو که سهیش به هه له یان ده زانیت : له راستیدا خوی به هه له دا چووه هه له یه کی ئاشکرا ، وه (لا حول ولا قوة الا بالله) .

شاراوهیش نیه ئەم په رستنه په یوه سته به خور و فخری راستگودا ، جا ئەگه ر کومه لیک پیچه وانه ی هه ستانه : ئەوا خو یان هه لهن نه که ئەوانه ی که پابه ند به (اصل) و بنچینه وه و له سه ری به رده وامن ، چونکه بانگ دان بریتی یه له ئاگه دار کردنه وه ی موسولمانان به هاتنی کاتی نوێژ ، جا ئەگه ر کاتی نوێژ هات و بانگ نه درا ، یان بانگ دراو کاتی نوێژ نه بوو ، مانه وه له سه ر (اصل) و بنچینه پیویسته نه که شتی تر . ئەم خالته له یاد بی و باش بیری لی بکه ره وه .

پارشیو (واته : السحور)

۱. حکمه ت له پارشیو :

^(۶۴) هه ر که سیک بیه ویت زیاتر شته که ی لا پروون بیت و درێژه ی باسه که بزانیت به چاکی ئەوا ده ستنی ده که ویت له دوو تووی ئەم کتیبانه دا :

أ / (مجموع فتاوی) : (۲۵ / ۱۲۶ — ۲۰۲) لشیخ الإسلام ابن تیمیة .

ب / (انجموع شرح المذهب) : (۶ / ۲۷۹) للنووي .

ج / (التلخیص الحیر) : (۲ / ۱۸۷ — ۱۸۸) لابن حجر .

خوای په‌روه‌ردگار پۆژووی له‌سه‌ر فهرز کردووی هه‌ر وه‌کو چۆن له‌سه‌ر ئوممه‌تانی خاوه‌ن په‌رتوک (**أهل الكتاب**) ی له‌ پێشدا فهرز کردوه ، خوای پایه‌ به‌رز ده‌فرمووی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة : ١٨٣].

به‌شیوه‌یه‌ك كه پۆژووه‌كه‌مان له‌كات و حوكمدا له‌گه‌ڵ پۆژووی ئوممه‌تانی خاوه‌ن په‌رتوک (**أهل الكتاب**) دا یه‌کیان ده‌گرته‌وه ، كه پێویست بوو خواردن و خواردنه‌وه و جووت بوون له‌گه‌ڵ خیزاندا نه‌کریت دوا‌ی خه‌وتن : واته‌ ئه‌گه‌ر یه‌کێک لی‌یان خه‌وی لی‌ بکه‌وتبایه‌ ئه‌وا بو‌ی په‌وا نه‌بوو خواردن بخوات تا شه‌وه‌كه‌ی تری به‌سه‌ردا دیت ، ئه‌ویش له‌سه‌ر موسوڵمانان فهرز کرا هه‌ر وه‌کو چۆن پێشتر باس‌مان کرد ^(٦٥) ، به‌لام کاتی (**نەسخ**) کرایه‌وه ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمانی کرد به‌ پارشیو کردن بو‌ جیا کردنه‌وه‌ی پۆژووی موسوڵمانان له‌ پۆژووی ئوممه‌تانی خاوه‌ن په‌رتوک (**أهل الكتاب**) .

له (**عمر**) ی کورپی (**العاص**) هوه ﷺ ده‌گێرنه‌وه‌ فرموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمووی : " فَصْلُ مَا بَيْنَ صِيَامِنَا وَصِيَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ : أَكَلَةُ السُّحْرِ " ^(٦٦).

واته‌ : جیا که‌ره‌وه‌ی پۆژووی ئیمه‌ و پۆژووی ئوممه‌تانی خاوه‌ن په‌رتوک (**أهل الكتاب**) : خواردنی پارشیوه .

٢ - چاکه‌کانی پارشیو (**فضل السحور**) :

أ / پارشیو کردن به‌ره‌که‌تی تیا‌یه‌ :

له (**سلمان**) هوه ﷺ ده‌گێرنه‌وه‌ فرموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمووی : " الْبَرَكَةُ فِي ثَلَاثَةٍ : الْجَمَاعَةُ ، وَالشَّرِيد ، وَالسُّحُور " ^(٦٧).

^(٦٥) بو‌ زانینی زیاتر بپوانه‌ ئه‌م کتێبه‌ ته‌فسیرانه‌ی خواره‌وه‌ :

أ / (**زاد الميسر**) : (١ / ١٨٤) لابن الجوزي .

ب / (**تفسير القرآن العزيز**) : (١ / ٢١٣ - ٢١٤) لابن كثير .

ج - / (**الدر المنثور**) : (١٢٠١ - ١٢١) للسيوطي .

^(٦٦) أخرجه مسلم رقم : (١٠٩٦) .

^(٦٧) أخرجه الطبراني في (**الكبير**) رقم : (٦١٢٧) ، وأبو نعيم في (**ذكر أخبار أصفهان**) : (٥٧ / ١) عن سلمان الفارسي . قال الهيثمي في (**المجمع**) : (١٥١ / ٣) : (**وفيه أبو عبد الله البصري ، قال الذهبي : لا يعرف ، وبقي رجاله ثقات**) . وله شاهد عن أبي هريرة : أخرجه الخطيب في (**موضح أوهام الجمع والتفريق**) : (١) / (٢٦٣) ، وسنده حسن في الشواهد .

برای موسوڵمان : زۆر له‌ که‌سانی بیر ته‌سك و نه‌زان و ده‌مارگێڕ له‌ کۆمه‌له‌ ئیسلامیه‌كان كه ئیستا له‌ گۆره‌پانی جیهاندا به‌ گشتی و گۆره‌پانی کوردستانی خوشمان به‌ تاییه‌تی هه‌ن : ئه‌م وشه‌یه‌ی (**الجماعة**) به‌ شیوه‌یه‌کی ناره‌وا لی‌ك ده‌ده‌نه‌وه‌ و ته‌فسیری ده‌که‌ن ، و

واته : بهر هکته له سی شت دایه : جه ماعت ، و تربیت (نانه وله) ، و پارشیو کردن .

وه له (أبو هريرة) وه ﷺ ده گپړنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی : " إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ الْبَرَكَهَ فِي السُّحُورِ وَالْكَيْلِ " (۶۸) .

واته : خوی پهره دگار بهر هکته تی خستووه ته پارشیو و پیوانه کردنه وه .

وه له (عبد الله) ی کوری (الحرث) وه ده گپړنه وه له پیاوړیک له هاوه لانی پیغه مبه ر وه ﷺ فهرمووی : خهریکی پارشیو کردن بووم پیغه مبه ر ﷺ هاته ژوره وه و پیی فهرمووم : " إِنَّهَا بَرَكَةٌ أَعْطَاكُمْ اللَّهُ إِيَّاهَا فَلَا تَدْعُوهُ " (۶۹) .

واته : نه پارشیو بهر هکته ته خوا پیی به خشیون ، نه کهن له دهستی بدن .

بهر هکته تی پاشیو کردنیش ناشکرایه ، چونکه شوین کهوتنی سوننه ته ، به هیزکه ریشه بو به پوژوو بوون له بهر سووکی پوژوو هکته له سهر پوژووان ، هره ها نه نجام دانی پیچه وانه ی کاری نوممه ته خاوه ن په رتوکه کانه (أهل الكتاب) ه ، چونکه نه وان پارشیو ناکه ن ، بویه نه بینین پیغه مبه ری

ده لاین : نه و کهسه ی که له کومه لیک له و کومه لانه دا نه بیټ نه و بهر هکته له کایدا نییه !!! وه مردنه کهشی مردنیکي نه فامی (واته : جاهلي) یه !!! یان پیی ده لاین : (لا جماعة) !!!!! به لام له راستیدا نه و وشه یه (الجماعة) مه به ست پیی :

۱ / (أهل الحديث) ه هره وه پیشه و (علي) کوری (مدینی) ، و پیشه و (أحمد) ی کوری (حنبل) - بهر حمه ت بن - فهرموویانه .

۲ / یان (أهل العلم) ه هره وه هندی که له زانایان فهرموویانه .

۳ / یان هاوده نگی و هاوکوک بوونه له گه ل حه قدا (موافقة الحق) ه ، هره وه کو (ابن مسعود) فهرموویه تی : " الجماعة ما وافق الحق ولو كنت وحداك " .

۴ / یان (کومه لی گهره ی موسولمانان) ه که پییان ده و تربیت : (أهل السنة والجماعة) .

یان هره ناویکی تر که زانایان به ره وای ده زانن ، نه که نه و کومه له چه واشه کارانه ی که نیستا به ربلاون له جیهان دا .

له وهش زیاتر هندیکیان خو یان به (الجماعة) ده زانن و خه لکانی موسولمانی تر به سهر پیچی کار داده نین ، و به تاوان باریان ده زانن به گومانی خو یان و هره مو نه و فهرموودانه ی له م باره یه وه هاتوون به سهر یاندا ده یسه لمینن .

جا موسولمانی ژیر : له و فیریودانه ی به ناگا به و نه که ی بکه ویته نه و داوه وه ، چونکه بانگه وازکه رانی نه و فیریودانه زورن خوا په نامان بدات له حزبیاه تی . بو زیاتر به ناگا بوون له م مه سه له یه بپوانه : گو فاری (پیگای راست) :

أ - ژماره یه ک : (۱۷۹ - ۱۸۶)

ب - ژماره دوو : (۳۵ - ۵۱)

ج - ژماره سی : (۴۹ - ۶۵) - وه رگپړ - .

(۶۸) أخرجه الشيرازي في (الألقاب) — كما في (الجامع الصغير) رقم: (۱۷۱۵) ، والخطيب في (الموضح): (۱ / ۲۶۳) عن أبي هريرة بالسند السابق نفسه . وهو حسن في الشواهد ، ويشهد له ما قبله ، وبيض له المناوي في (فيض القدير): (۲ / ۲۲۳) فكأنه لم يقف على سنده !

(۶۹) أخرجه النسائي: (۴ / ۱۴۵) ، وأحمد: (۵ / ۲۷۰) ، وسنده صحيح .

په حمهت ﷺ ناوی لی ناوه : (الغداء المبارك) واته : خواردنی به پیت و بهرکهت ، ههروه کو له فرموده ی (العریاض) ی کوپی (ساریه) هو (ابي الرداء) هوه ﷺ هاتووه که پیغمبره ی خوا ﷺ فرمودیه تی : " هَلُمَّ إِلَى الْغَدَاءِ الْمُبَارَكِ : يَعْنِي السُّحُور " (٧٠).

واته : وهرن بۆ خواردنی به پیت و بهرکهت ، واته : پارشیو .

ب / خوی پهرهردگار و فریشته کانی سه لاوات ددهن له سه ر نه و که سانه ی پاشیو ده کهن :

له وانه یه گه وره ترین بهرکه تی پارشیو نه وه بی که پوژوانان لی خوشبوونی خوی پایه بهرز و پاک و بیگه رد ده یانگریته وه و په حمه تی خوی به سه ردا پشتوون ، وه ههروه ها فریشته کانی نه و خوا میهره بان و بهر په حمه ده یارینه وه و داوی لی خوشبوونیان بۆ ده کهن ، بۆ نه وه ی له کومه لی پزگار بوونی خوا بزمیرین له مانگی پرمه زانی پیروژدا .

له (أبو سعيد الخدري) هوه ﷺ ده گپریته وه فرمودیه تی : پیغمبر ﷺ فرمودیه تی : " السُّحُورُ أَكْلَةُ بَرَكَةٍ ، فَلَا تَدْعُوهُ ، وَلَوْ أَنَّ يَجْرَعَ أَحَدُكُمْ جُرْعَةً مِنْ مَاءٍ ، فَإِنَّ اللَّهَ ، وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الْمُتَسَحِّرِينَ " (٧١) .

واته : پارشیو کردن خواردنیکی به بهرکه ته ، نه کهن له دهستی بدهن ، نه گه ر به خواردنه وه ی قومیک ئاویش بۆ بی ، چونکه خوی پهرهردگار و فریشته کانی سه لاوات ددهن له سه ر نه و که سانه ی پارشیو ده کهن . بۆیه پیویسته هیچ موسولمانیک نه م پاداشته گه وره یه ی خوی بهر په حم و میهره بان له دهست نه دات .

وه باشتین خواردن له پارشیو دا (خورمایه) : پیغمبر ﷺ فرمودیه تی : " نَعَمْ سُّحُورُ الْمُؤْمِنِ التَّمَرُ " (٧٢) .

واته : باشتین خواردنی ئیماندار له پارشیو دا بریتییه له : خورما ، وه نه گه ر که سیکی هیچ شتیکی دهست نه کهوت نه و هیچ نه بی با قومیک ئا و بخواته وه له بهر نه و شتانه ی که باسما ن لی وه کردن ، وه له بهر فرموده ی پیغمبر ﷺ که فرمودیه تی : " تَسَحَّرُوا وَلَوْ بِجُرْعَةٍ مَاءٍ " (٧٣) .

(٧٠) أما حديث العریاض : فخرجه أحمد : (١٢٦ / ٤) ، و أبو داود : (٣٠٣ / ٢) ، والنسائي : (١٤٥ / ٤) من طريق : يونس بن سيف عن الحارث بن زياد عن أبي رهم عن العریاض . وفيه الحارث ، وهو مجهول . وأما حديث أبي الرداء : فرواه ابن حبان رقم : (٢٢٣ — موارد الظمئان) من حديث المقدم بن معديكرب ، رواه أحمد : (١٣٣ / ٤) ، والنسائي : (١٤٦ / ٤) . و سنده صحيح ، إن سلم من بقية ، فإنه صرح بالتحديث عن شيخه ! لكن هل ذلك كاف أم ؟ لا بد من التصريح بالتحديث في كافة طبقات السند ، فهو من مدلسي التسوية ؟! فالحديث صحيح .

(٧١) أخرجه ابن أبي شيبة : (٨ / ٣) ، و أحمد : (١٢ / ٣) و (٤٤ / ٣) من ثلاثة طرق عن أبي سعيد الخدري ، و يشد بعضها بعضا . (٧٢) أخرجه أبو داود : (٣٠٣ / ٢) ، وابن حبان رقم : (٢٢٣) ، والبيهقي : (٢٣٧ / ٤) من طريق عن محمد بن موسى عن سعيد المقبري عن أبي هريرة ، وسنده صحيح .

واته : پارشیو بکهن نه گهر به قومیک ئاویش بیټ .

۳ - دوا خستنی پارشیو :

سوننه ت وایه پارشیو دوا بخړیت بۆ که میځ پیښ دهرکه وتنی فه جری راسته قینه ، چونکه پیغمبر ﷺ له گهل (زید بن ثابت) رضی اللہ عنہ کاتیک که له پارشیوه که یان بوونه وه ، پیغمبر ﷺ هستا بۆ نویژ و نویژی کرد ، ماوهی نیوان لی بوونه وه یان له پارشیو کردنه که و دهست پی کردنی نویژه که یان نزیکه ی خویندنه وهی (۵۰) په نجا نایه تی قورئانی پیروژ ده بوو .

(انس) رضی اللہ عنہ له (زید) ی کورپی (ثابت) هوه دوگیړپته وه که فه رموویه تی : " تَسَحَّرْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ ثُمَّ قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ ، قُلْتُ : كَمْ كَانَ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالسُّحُورِ ؟ قَالَ : قَدَرُ خَمْسِينَ آيَةً " (۷۴) .

واته : پارشیومان ده کرد له گهل پیغمبر ﷺ پاشان هستا بۆ نویژ ، (انس) رضی اللہ عنہ ده فه رمووی : لیم پرسى : نیوان بانگ دان و نویژ کردن چه ندی خایاند فه رمووی نزیکه ی (۵۰) نایه تی قورئانی پیروژ بوو .

نه وهش بزانه نه ی به ندهی خوا - خوی په روه ردگار پښیشانده رت بی - : که خواردن و خواردنه وه و جووت بوون له گهل خیزانت په وایه نه گهر دوو دل بی له دهرکه وتنی فه جری راستگو و ئاشکرا بوونی ، چونکه خوی پایه به رز پینوسی تاوانی هه لگرتووه له سهر هه له کردن و له بیر چونه وه ، وه خواردن و خواردنه وه و جووت بوونی له گهل خیزان دا حه لال کردووه تا کاتی ئاشکرا بوونی فه جری راستگو ، نه و که سه ش گومانی له دهرکه وتنی هه بی ، دهرکه وتنی فه جری لا ئاشکرا نه بووه ، چونکه ئاشکرا بوون دلنیا بوونه و نه بی گومانی له و کاره دا نه بی ، جا باش بزانه .

۴ - حوکمی پارشیو :

له بهر هه موو نه و شتانه ی که باس کران ده بینین پیغمبر ﷺ خوا فه رمانی به پارشیو کردن کردووه . فه رمانیکى جه خت له سهر کراو له و باره یه وه ده فه رمووی : " مَنْ أَرَادَ أَنْ يَصُومَ فَلْيَتَسَحَّرْ بِشَيْءٍ " (۷۵) ، واته : نه و که سه ی که نه یه ویت به پڙوو بیټ ، با به شتیځ پارشیو بکات .

(۷۳) أخرجه أبو يعلى رقم : (۳۳۴۰) عن أنس ، وفيه ضعف . ويشهد له حديث عبدالله بن عمرو عند ابن حبان رقم : (۸۸۴) ، وفيه عننة قتادة ، فالحديث حسن .

(۷۴) أخرجه البخاري : (۴ / ۱۱۸) رقم : (۱۹۲۱) ، ومسلم رقم : (۱۰۹۷) .

وه ئیمامی (الحافظ ابن حجر) له کتیبی (فتح الباری) دا : (۴ / ۱۳۸) : ده فه رموویټ : (ئادابی عه رب و ابو بۆ دیاری کردنی کات ده یان شوبه اند به کرده وه یه کیان ، بۆ نمونه : نه و نده ی مه پ دوشینیځ ، یان کاتی نیوان دوو دوشینی ووشتریځ ، یان کاتی ووشتر سهر پینیځ ، به لام ده بینین (زید) له جیاتی نه و کرده وانه ی نه و کاته ی شوبه اندووه به خویندنه وه ی قورئان ، نه مه یش ئامازیه له (زید) هوه رضی اللہ عنہ بۆ نه وه ی نه و کاته کاتی په رستنه و کرده وه ی نه و انیش خویندنه وه ی قورئان بووه به تی فکرانده وه) . وهر گراوه به هه ندیک دهست کاریه وه .

(۷۵) رواه ابن أبي شيبة : (۳ / ۸) ، وأحمد : (۳ / ۳۶۷) ، وأبو يعلى : (۳ / ۴۳۸) ، والبزار : (۱ / ۴۶۵) من طريق شريك عن عبدالله بن محمد بن عقيل عن جابر . وشريك ضعيف . لكن له شاهداً مرسلاً عن سعيد بن منصور في (سننه) بلفظ : " تسرحوا ولو بلقمة " . كما قال الحافظ في (الفتح) : (۴ / ۱۴۰) ، وله شاهد آخر ، وهو الآتي بعد ثلاثة أحاديث .

پاشان نرخى پارشیوی سه بارهت به ئوممه ته کهى ئاشکرا کردوه ، و دهفه رمووی : " فَصَلْ مَا بَيْنَ صِيَامِنَا وَصِيَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ أَكَلَةَ السَّحْرِ " (٧٧) .

وه ئه وهشی قه دهغه کردوه که موسولمان وازی لی بینیت و دهفه رمووی : " السُّحُورُ أَكَلَةُ بَرَكَهً ، فَلَا تَدْعُوهُ ، وَلَوْ أَنْ يَجْرَعَ أَحَدُكُمْ جُرْعَةً مِنْ مَاءٍ ، فَإِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى الْمُتَسَحِّرِينَ " (٧٨) .

وه دهفه رمووی : " تَسَحَّرُوا وَلَوْ بِجُرْعَةٍ مِنْ مَاءٍ " (٧٩) .

ئیمهیش لهم بارهیه وه دهلیین : وا ده بینین فه رمانی پیغه مبهەر ﷺ لیڤه دا فه رمانیکی جهخت له سه ر کراوه له سى پوهه وه :

أ / فه رمان پی کردنی .

ب / دروشمی پۆژووی موسولمانانه ، وجیا که ره وهی نیوان پۆژووی موسولمانان و ئوممه تانی تره .

ج / قه دهغه کردنی واز لی هینانی .

ئه م سى خالەش نیشانه ی به هیزن و به لگه ی ئاشکران ، به لام سه ره پای هه موو ئه و شتانه :
ده بینین ئیمامی (الحافظ ابن حجر) له (فتح الباري) ١ : (٤ / ١٣٩) یه ک دهنگی و کوپای زانایان (واته : الإجماع) ده هیئتیه وه له سه ر سوننهت بوونی پارشیو ، خواش زاناته .

ئه و شتانه ی که پیویسته

پۆژووان لی ی دوور بکه ویتته وه :

بزانه - ئه ی به نده ی سه رکه وتوو بۆ گوپرایه لی په روه ردگار پایه به رز - که پۆژووان ئه و که سه یه ئه ندامه کانی به پۆژوو بن له تاوان و زمانیشی له درۆکردن و ووته ی پرپوچ و ناپه وا ، وه خویشی بگریته وه له خواردن و خواردنه وه و جوت بوون له گه ل خیزانی ، ئه گه ر قسه ییشی کرد ووته یه ک نالی روشینه ری پۆژووه که ی بیئت ، وه کرده وه یه کیش ناکات پۆژووه که ی به تال بکاته وه ، به و شیوه یه ده بینین ووته و کرده وه شی چاک ده بیئت . ئه مه یه ئه و پۆژووه یه که خوی په روه ردگار و پیغه مبه ره که ی ﷺ له موسولمانان ده یانه وی ئه نجامی بدهن ، نه ک ته نها خو گرتنه وه له خواردن و

(٧٦) أخرجه البخاري : (٤ / ١٢٠) رقم : (١٩٢٣) ، ومسلم رقم : (١٠٩٥) عن أنس رضي الله عنه .

(٧٧) أخرجه مسلم رقم : (١٠٩٦) .

(٧٨) تقدم تخريجه في التعليقه رقم : (٧١) .

(٧٩) تقدم تخريجه — أيضا — في التعليقه رقم : (٧٣) .

خواردنه وه و ناره زووه کان ، چونکه پوژوو : پوژوو گرتنی نه ندامه کانه له تاوان و خوگرتنه وهیه له خواردن و خواردنه وه ، هر وه کو چوځ خواردن و خواردنه وه پوژوو به تال ده کاته وه به هه مان شیوه تاوانکردنیش پاداشته کانی ده بریت و به ره مه کانی له ناو ده بات و وای لی ده کات هاوشیوه بی له گه له نه و که سه ی که پوژووی نه گرتوه . هه روه ها ده بینین پیغه مبه ر ﷺ موسولمانی پوژووانی هانداوه خو ی برازیینه وه به جوانترین و باشتترین په وشت و ، دوریش بکه وینه وه له ووته ی بی نرخ و خراب و هاوار کردن و دریژه دادپی ، جا نه گه ر نه م کرده وه خراپانه ی که قه دهغه کراون له سهر موسولمانان له پهمه زاندا و جگه له پهمه زاندا داویان لی کراوه لی یان دوور بکه ونه وه له هه موو کاتی که دا ، به لام قه دهغه کردنی له پهمه زاندا و له کاتی نه نجامدانی فهرزی پوژوودا زیاتر جه ختی له سهر کراوه .

بویه له سهر هه موو موسولمانیکی پوژووان پیویسته دوور بکه وینه وه له نه و کرده وانه ی نه بنه هو ی پوشاندنی پوژووه که ی بو نه وه ی سوود له پوژووه که ی وهر بگریت و هو ی له خوا ترسانی بی ، نه و له خوا ترسانه ی که خوی په روه ردگار باسی لی وه ده کات و ده فهرمووی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة : ١٨٣].

چونکه پوژوو پیگه یه که بو له خوا ترسان ، له بهر نه وه ی پیگره له بهرامبه ر (نه فس) بو زور له و تاوانانه ی که (نه فس) نه یه وی نه نجامی بدات ، پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمووی : " الصَّوْمُ جَنَّةٌ " ^(٨٠) ، له پییشیدا به تیرو ته سه لی باسما ن لی وه کردوه له به شی (چاکه کانی پوژوو) دا .

نیستایش - برای موسولمان - نه و کاره نا په وایانه ت بو ناشکرا ده که ی که پیویسته به ناگا بیت لیان بو نه وه ی فهرمان به نه کردنیان بکه ییت و خو تیش بپاریزیت له وه ی بکه وینه داویانه وه ، خوایش له شاعیر خو ش بی که ده فهرمووی :

عرفت الشر لا للشر لكن لتوقيه ومن لم يعرف الشر من الخير يفع فيه

١ - ووته ی درو :

له (أبو هريرة) وه ﷺ ده گپ نه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : " مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ عِزٌّ وَجَلَّ حَاجَةٌ أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ " ^(٨١) .

واته : نه گه ر پوژووان واز نه هی نی له ووته ی درو و کرده وه پی کردنی ، خوی به توانا و گه وره پیویستی به وه نییه واز له خواردن و خواردنه وه که ی بینیت .

^(٨٠) تقدم تخریجه : فی التعلیقة رقم : (٨) .

^(٨١) أخرجه البخاري : (٤ / ٩٩) رقم : (١٩٠٣) .

۲ - ووته ی پر و پوچ و بی سود :

له (أبو هريرة) وه رضي الله عنه ده گپنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی : " لَيْسَ الصَّيَّامُ مِنَ الْأَكْلِ وَالشَّرَابِ ، إِنَّمَا الصَّيَّامُ مِنَ اللُّغْوِ وَالرَّفَثِ ، فَإِنْ سَابَكَ أَحَدٌ أَوْ جَهَلَ عَلَيْكَ فَقُلْ : إِنِّي صَائِمٌ " (۸۲)

واته : پوژوو تهنه خوگرته وه نیه له خواردن و خواردنه وه ، به لکو پوژوو بریتی یه له خوگرته وه له ووته ی پر و پوچ و بی سود ، وه نه گهر هاتوو که سیك جوینی پی دای یان نه زانینیکی (کرده وه یه کی نه فامانه ی) به رامبه رت نه جامدا (واته : هه له یه کی به رامبه رت کرد) نه وای بللی : من به پوژووم ، من به پوژووم .

بویه ده بینین هه ره شه ی توند له لایه ن پیغه مبه ره وه ﷺ دراوه له و که سانه ی نه م خراپانه نه جام ده دن ، پیغه مبه ری راستگو و به راست دانراو له لایه ن خواوه ، نه و پیغه مبه ره ی که به پیی ئاره زووه کانی هیچ ووته یه ک نالی ، ده فهرمووی : " رُبَّ صَائِمٍ حَظُّهُ مِنْ صِيَامِهِ الْجُوعُ وَالْعَطَشُ " (۸۳) .

واته : زور پوژووان هه یه تهنه برسیتی و تینویه تی بو ده مینیتته وه . هوکاری نه وه ش نه وه یه نه و که سه ی نه و کرده وانه نه جام ده دات له راستی پوژوو تی نه گه شتوو که خوی پهره ردگار فهرمانی پی کردوو و سزایشی ده دات به و کرده وانه ی به بیبه ش کردنی له نه جر و پاداشتی پوژوو که ی (۸۴) .

هه ره له به ر نه وه شه زانایانی پیشینه پیاو چاکه کان (سه له فی سالح) ی نه م نوممه ته جیاوازیان کردوو له نیوان قه ده غه کردنیك تایبه ت بی به خودی په رسته نه که وه و به تالی بکاته وه ، له گه ل قه ده غه کردنیك تایبه ت نه بی به خودی په رسته نه که وه و به تالی ناکاته وه (۸۵) .

نه و شتانه ی که جه لاله بو پوژووان :

هه ره به نده یه کی گوپریه ل نه گهر تیگه یشتبی له قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ گومانی نابی که خوی پهره ردگار نه یه وی کار ئاسان بکات له سه ر به نده کانی و نایه وی کاریان له سه ر قورس بکات ، بویه ریگه ی به پوژووان داوه چه ند شتیك نه جام بدات ، و تاوانی له سه ر هه لگرتوو نه گهر هاتوو به و کارانه هه ستا ، نه و کارانه و به لگه کانی له م خالانه ی خواره وه دهرده که ویت :

(۸۲) أخرجه ابن خزيمة رقم : (۱۹۹۶) ، والحاكم : (۱ / ۴۳۰ - ۴۳۱) ، وسنده صحيح .

(۸۳) أخرجه ابن ماجه : (۱ / ۵۳۹) ، والدارمي : (۲ / ۲۱۱) ، وأحمد : (۲ / ۴۴۱ و ۲۷۳) ، والبيهقي : (۴ / ۲۷۰) من طريق سعيد المقبري من أبي هريرة ، وسنده صحيح .

(۸۴) وانظر (اللؤلؤ والمرجان فيما اتفق عليه الشيخان) رقم : (۷۰۷) ، و (رياض الصالحين) رقم : (۱۲۱۵) .

(۸۵) راجع لهذا (جامع العلوم والحكم) ص : (۵۸) لابن رجب .

یه کیک له کرده وه کانی پیغه مبهري ﷺ ئەو بووه ، فه جری به سهردا دههات و له شیشی گران بوو له جووت بوونی له گهڵ خیزانه کانی و خوشوشتنی پاش فه جر ئەنجام دهدا و پاشان به پۆژوو دهبوو .
 له (عائیشه) و (أم سلمة) وه - په زای خویان لیبت - ده گیرنه وه فه رموییانه : " أَنْ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُدْرِكُهُ الْفَجْرُ وَهُوَ جُنُبٌ مِنْ أَهْلِهِ ، ثُمَّ يَغْتَسِلُ وَيَصُومُ " (٨٦).
 واته : پیغه مبهري خوا ﷺ جاری واه بوو فه جری به سهردا دههات به لهش گرانی له جووت بوونی له گهڵ خیزانه کانی ، پاشان خوی ده شوشت و به پۆژوو دهبوو .

٢ - سیواک کردن :

پیغه مبهري خوا ﷺ ده فه رمویی : " لَوْلَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرِهِمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ وُضْوءٍ " (٨٧).

واته : ئەگەر بهاتبایه و له سهه ئومه ته کهم ناپههت و قورس نه بوايه ، ئەوا فه رمانم پی ده کردن له کاتی هه موو ده ستنویژیک دا سیواک بکهن .

لیره دا ده بینین پیغه مبهري خوا ﷺ پۆژووانی جیا نه کردووه ته وه له و که سه ی که به پۆژوو نییه ، ئەمهش به لگه ی ئەوه ی تیدا یه که سیواک کردن بۆ هه موو که سیک دروسته پۆژووان بیته یان نه له کاتی هه موو ده ستنویژ و هه موو نو یژیکدا (٨٨) .

سیواک کردنیش لیره دا و ته یه کی گشتیه و کاتیکی بۆ دیاری نه کراوه ، بۆیه سیواک کردن دروسته پیش لادانی خۆر له ناوه پاستی ئاسمان و دوا ی ئەوه ییش (واته : پیش نو یژنی نیوه پۆ و دوا ی ئەوه ییش هه ر دروسته پۆژووان سیواک به کار بیئیت) ﷺ ، خواش زاناته .

(٨٦) أخرجه البخاري : (٤ / ١٢٣) رقم : (١٩٢٧) ، و مسلم رقم : (١١٠٩) .

(٨٧) تنبيه : لقد وقع المؤلفان — حفظهم الباري من كل سوء — في وهم يسير في تخریج هذا الحديث ، حيث عزوا الحديث إلى صحيح مسلم ، والحديث بهذا اللفظ غير مخرج في مسلم ، وإنما أخرجه البخاري تعليقاً — بصيغة الجزم — بهذا اللفظ عن أبي هريرة ، كما في (الفتح : ٤ / ١٨٨) ، وأخرجه — أيضاً — بهذا اللفظ الإمام أحمد في (مسنده) : (١٧١ / ٢٩٤ / ١) وابن ماجه في (سننه) رقم : (٥٣١٦) وصحيحه (محدث الفقهاء وفقه المحدثين في عصره) الإمام الألباني في (صحيح ابن ماجه) رقم : (٥٣١٦) ، أما لفظ مسلم : " لَوْلَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرِهِمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ " فَتَنَبَّه .

(٨٨) ئەمهش بۆچوونی ئیمامی (البخاري) و (ابن خزيمة) و جگه له مانیشه بپوانه ئەم کتیبانه : (فتح الباري) : (٤ / ١٥٨) ، و (صحيح ابن خزيمة) : (٣ / ٢٤٧) ، و (شرح السنة) : (٦ / ٢٩٨) .

ﷺ له کتیبی : (نظم الفرائد مما في سلسلي الألبان من فوائد) : (١ / ٥٢٨ — ٥٢٩) : (باب / مشروعية الاستياك للصائم في أي وقت شاء : ئەم فه رمووده یه ده گیریتته وه ، " كان يستاك آخر النهار وهو صائم " ، و ده فه رموویت : (باطل) ه (الضعيفة ، برقم : ٤٠٢) پاشان سوو دیک ده لیت :

۳۔ ناو پادانہ ناو دہم و لووت :

چونکہ پیغہ مبر صلی اللہ علیہ وسلم ناوی پاداوہ بہ ناو دہم و لووتی دا کاتی ک کہ بہ پڑوو دہوو ، بہ لام زیادہ پڑوی (موبالہ غہی) لہم دوو کارہدا قہدہ غہ (مہنہ) کردووہ لہ سہر پڑوووان و فہرموویہ تی :
 "... وَبَالِغٍ فِي الْإِسْتِشْقِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَائِمًا " (۸۹) .

واتہ : زیادہ پڑوی و (موبالہ غہ) بکہ لہ ناو و پادانہ ناو لووت دا جگہ لہ و کاتہی کہ بہ پڑوو دہوی .

۴۔ ماچ کردن و دہست بازی بو پڑوووان :

سہ لمینراوہ لہ (عائیشہ) وہ - پڑوی خوی لیبت - کہ فہرموویہ تی : " كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُقْبَلُ وَهُوَ صَائِمٌ وَيُبَاشِرُ وَهُوَ صَائِمٌ ، لَكِنَّهُ كَانَ أَمْلَكَكُمْ لِأَرْبِهِ " (۹۰) .

واتہ : پیغہ مبر صلی اللہ علیہ وسلم ماچی دہکرد لہ کاتی بہ پڑوو بوونی دا و دہسبازی لہ گہل خیزانہ کانیدا دہکرد لہ کاتی بہ پڑوو بوونی دا ، بہ لام لہ ہمووتان زیاتر توانای بہ سہر خویدا ہہوو ، بہ لام : ئەم کارہ (مہکروہ) بو لاوان و گہنجان جگہ لہ پیران :

(عبد اللہ) ی کوری (عمرو) ی کوری (العاص) ﷺ دہگیریتہ وہ فہرموویہ تی : " كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَجَاءَ شَابٌّ ، فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْبَلُ وَأَنَا صَائِمٌ ؟ قَالَ : لَا ، فَجَاءَ شَيْخٌ فَقَالَ : أَقْبَلُ وَأَنَا صَائِمٌ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، قَالَ : فَنَظَرَ بَعْضُنَا إِلَى بَعْضٍ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِنَّ الشَّيْخَ يَمْلِكُ نَفْسَهُ " (۹۱) .

سوودیک : ويغني عن هذا الحديث في مشروعية السواك للصائم في أي وقت شاء أول النهار أو آخر عموم قوله ﷺ : " لولا أن أشق على أمتي ، لأمرتهم بالسواك عند كل صلاة " متفق عليه ، وهو مخرج في (الإرواء ، رقم : ۷۰) . وما أحسن ما روى الطبراني في (الكبير : ۲۰ / ۷۰ / ۱۳۳) ، وفي (مسند الشاميين : ۲۲۵۰) بإسناد يَحْتَمِلُ التحسين عن عبد الرحمن بن غنم قال : " سألت مغاذ بن جبل : أتسوك وأنا صائم ؟ قال : إن رسول الله ﷺ قال : خلوف الصائم أطيب عند الله من ريح المسك ؟ فقال : سبحان الله ! لقد أمرهم بالسواك ، وهو يعلم أنه لا بد أن يكون ففي الصائم خلوف وإن استاك ، وما كان بالذي يأمرهم أن ينتنوا أفواههم عمداً ، ما في ذلك من الخير شيء ، بل فيه شر ، إلا من ابتلي ببلاء لا يجد منه بداً . قلت : والغبار في سبيل الله أيضا كذلك : إنما يؤجر من اضطر إليه ، ولا يجد عنه محيصا ؟ قال : نعم ، فأما من ألقى نفسه في البلاء عمداً ، فما له في ذلك من أجر " . وقال الحافظ في (التلخيص : ص ۱۹۳) : " إسناده جيد " . ثم قال الزيلعي : " ويدخل فيه أيضا من تكلف الدوران ، وكثرة المشي إلى المساجد ، بالنسبة إلى قوله ﷺ : " وكثرة الخطا إلى المساجد " ، ومن يصنع في طلوع الشيب في شعره بالنسبة إلى قوله ﷺ : " من شاب شية في الإسلام " : إنما يؤجر عليها من بلي بها " (۱) . هـ .

(۸۹) أخرجه الترمذي : (۳ / ۱۴۶) ، وأبو داود : (۲ / ۳۰۸) ، وأحمد : (۴ / ۳۲) ، وابن أبي شيبة : (۳ / ۱۰۱) ، وابن ماجه رقم : (۴۰۷) ، والنسائي رقم : (۸۷) عن لقبط بن صبرة ، وسنده صحيح .

(۹۰) أخرجه البخاري : (۴ / ۱۳۱) رقم : (۱۹۲۷) ، ومسلم رقم : (۱۱۰۶) .

(۹۱) أخرجه أحمد : (۴ / ۱۸۵ و ۲۲۱) من طريق ابن لهيعة ، عن يزيد بن أبي حبيب ، عن قيصر التجيبي عنه ، و سنده ضعيف ، لضعف ابن لهيعة . وله شاهد أخرجه الطبراني في (الكبير) رقم : (۱۱۰۴۰) من طريق حبيب بن أبي ثابت ، عن مجاهد ، عن ابن عباس ، و حبيب مدلس ، وقد عنعنه . فهو به حسن ، و يراجع له — لزما — (الفقيه و المتفقه) ص : (۱۹۲ — ۱۹۳) ، فإن له طرقا أخرى .

واته‌ : لاویك هات و پرسى : ئه‌ی پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ماچى خه‌زانه‌كه‌م بكه‌م له‌ كاتى به‌ پۆژوو بوونم ؟ فه‌رموى : نه‌خه‌ر ، پاشان پیاویكى پیر هات و پرسى : ئه‌ی پێغه‌مبه‌رى خوا ماچى خه‌زانه‌كه‌م بكه‌م له‌ كاتى به‌ پۆژوو بوونم ؟ فه‌رموى : به‌لێ . (عبد الله) فه‌رموى : ئیمه‌ش هه‌ندیکمان سه‌یری هه‌ندیکى ترمانى كرد ، پاشان پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رموى : پیاوی پیر توانای به‌سه‌ر خۆیدا هه‌یه‌ .

٥ ـ تاقى کردنه‌وه‌ی (ته‌حلیل کردنى) خویڤ و ده‌رزى لى دانیک مه‌به‌ست لى ی خواردن پێدان نه‌بیٔ (٩٢) :

چونكه‌ هه‌یج له‌م کرده‌وانه‌ پۆژوو به‌تال ناکاته‌وه‌ .

٦ ـ که‌له‌شاخ کردن (الحجامه) :

یه‌کێك بوو له‌و شتانه‌ی که‌ پۆژوو به‌تال ده‌کرده‌وه‌ ، پاشان (نه‌سخ) کرایه‌وه‌ ، ئه‌وه‌شمان پێگه‌یشتوه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌و کاره‌ی ئه‌نجام داوه‌ له‌کاتى به‌ پۆژوو بوونى .
له‌به‌ر ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی که‌ (ابن عباس) ر‌ضی‌الله‌عنہ ده‌یگه‌یژێته‌وه‌ : " اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ احْتَجَمَ وَهُوَ صَائِمٌ " (٩٣) .

واته‌ : پێغه‌مبه‌رى خوا که‌له‌شاخى کردوه‌ له‌ کاتى به‌ پۆژوو بوونیدا .

٧ ـ چیژ (تام) کردنى خواردنه‌مه‌نى (ذوق الطعام) :

به‌لام ئه‌م کاره‌ به‌ مه‌رجیک ئه‌بێ خواردنه‌که‌ی نه‌پواته‌ قورپه‌گه‌وه‌وه‌ ، له‌به‌ر ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی که‌ (ابن عباس) ر‌ضی‌الله‌عنہ ده‌یگه‌یژێته‌وه‌ : " لَا بَأْسَ أَنْ يَذُوقَ الْحَلَّ أَوْ الشَّيْءَ مَا لَمْ يَدْخُلْ حَلَقَهُ وَهُوَ صَائِمٌ " (٩٤) .

واته‌ : پۆژووان هه‌یجى له‌ سه‌رنیه‌ ئه‌گه‌ر چیژ (تام) ی سرکه‌ یان هه‌ر شتیکی تر بکات به‌ مه‌رجیک نه‌پواته‌ قورپه‌گه‌وه‌ ، له‌ کاتى به‌ پۆژوو بوونیدا .

(٩٢) انظر : (رسالتان موجزتان في الزكاة والصيام) ص : (٢٣) للشيخ عبدالعزيز بن باز .

(٩٣) أخرجه البخاري : (٤ / ١٥٥) رقم : ١٩٣٨ . وانظر : (ناسخ الحديث و منسوخه) ص : (٣٣٤ — ٣٣٨) لابن شاهين .

(٩٤) علقه البخاري : (٤ / ١٥٤) . ووصله ابن أبي شيبة (٣ / ٤٧) ، والبيهقي : (٤ / ٢٦١) من طريقين عنه ، وهو حسن وانظر : (تعليق التعليق) : (٣ /

۸. کل (سورمه) کردن و قه تره و هاوشیوه کانی لهو شتانه ی که ده کریته

چاوده وه :

ئهو شتانه هیچیان پوژوو به تال ناکه نه وه ، با ئهو که سه ش ئه نجامی ده دات هه ست به چیژ (تام) ه که ی له دهم دا بکات . ئهم بۆچوونه ش بۆچونی (شیخ الإسلام ابن تیمیة) هیه له کتیبه به سوده که ی (حقیقة الصیام) ههروهما بۆ چوونی (ابن القيم) ی قوتابی یه تی له کتیبه به نرخه که ی (زاد المعاد) .

ئیمامی (البخاري) یش له (صحیح) ه کهیدا هه مان بۆچوونی هه یه و ده فه رموویت : ((ولم ير أنس رضي الله عنه ، والحسن ، وإبراهيم ، بالكحل بأساً)) ^(٩٥).

واته : ئه نه س رضي الله عنه و هه سه نی به صری و إبراهیم بۆچوونیان وایه : که چاو په شتن به کل (سورمه) هیچی تییدا نیه بۆ پوژووان .

۹. ئاوی سارد کردن به سه ر سه ردا و خو شۆردن :

ئیمامی (البخاري) له (صحیح) ه کهیدا له به شی (باب اغتسال الصام) ده فه رموویت : ((وبَلَّ ^(٩٦) ابن عمر - رضي الله عنها - ثوبا فالتقاها عليه وهو صائم ، و دخل الشعبي الحمام وهو صائم ، و قال الحسن : لا بأس بالمضمضة والتبرد للصائم)) ^(٩٧).

واته : (ابن عمر) رضي الله عنه له کاتی به پوژوو بوونیدا جلیک له جله کانی خو ی ته پ ده کرد و خو ی پی داهه پۆشی ، وه (الشعبي) ده پۆیشه هه مامه وه له کاتی به پوژوو بوونیدا ، وه (الحسن) یش ده یفه رموو : هیچی تییدا نییه ئه گه ر پوژووان ئاو هه لدا ته دهم و خو شی فینک بکاته وه .

پیغمه مبر صلی الله علیه وسلم له کاتی به پوژوو بوونی دا له تاو تینویتی و گه رمادا ئاوی ده کرد به سه ر سه ریدا ^(٩٨) .

^(٩٥) فتح الباري : (٤ / ١٥٣) . قارنه بـ (مختصر صحيح البخاري) رقم : (٤٥١) لشيخنا الألباني ، و (تعليق التعليق) : (٣ / ١٥٢ — ١٥٣) .

^(٩٦) واته : ئاوی به سه ردا ده پوژواند بۆ فینک بوونه وه له بهر تینویتی به پوژوو بوونی .

^(٩٧) انظر المصادر السابقة .

^(٩٨) أخرجه أبو داود رقم : (٢٣٦٥) ، وأحمد : (٥ / ٣٧٦ ، ٣٨٠ ، ٤٠٨ ، ٤٣٠) ، وسنده صحيح .

خوا ئه‌یه‌وێ کارتان له‌ سه‌ر ئاسان بکاته‌وه‌

و نایه‌وێت له‌ سه‌رتانی قورس بکات :

١ / بۆ رێبواران (المسافر) :

زۆر فهرموده‌ی (صحیح) مان پێگه‌ یشتوو ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که پۆژوان پێی پێ دراوه‌ به‌ هه‌ڵ بژاردن له‌ نیوان ئه‌وه‌ی که به‌ پۆژوو بێت یان به‌ پۆژوو نه‌بێت له‌ کاتی رێبوار (سه‌فه‌ر) دا ، ئه‌وه‌شمان له‌ یاد نه‌چێ که ئه‌م میهره‌بانیه‌ خواوه‌ندیه‌ له‌ قورئانی پێرۆزیشدا باسکراوه‌ خوا میهره‌بان و به‌به‌زه‌یی ده‌فه‌رمووی : ﴿ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرٍ يُدِ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُدِ بِكُمُ الْعُسْرَ وَتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ [البقرة : ١٨٥] .

واته‌ : هه‌ریه‌کێک له‌ ئێوه‌ نه‌خۆش بوو یان رێبوار و له‌ سه‌فه‌ردا بوو ، بۆی په‌وایه‌ به‌ پۆژوو نه‌بیت ، به‌لام پاش ئه‌و نه‌خۆشی و رێبواره‌ پێویسته‌ به‌ ژماره‌ی ئه‌و پۆژانه‌ قه‌زای پۆژووکه‌ی بکاته‌وه‌ ، خوا پهره‌ردگار له‌م فهرمانه‌یدا ئه‌یه‌وێت کارتان له‌ سه‌ر ئاسان بکاته‌وه‌ و نایه‌وێت له‌ سه‌رتانی قورس بکاته‌وه‌ .

(حمزة) ی کوپی (عمرو الأسلمي) رضی الله عنه پرسیا‌ری له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد و فهرمووی : ئایا پۆژوو بگرم له‌ کاتی رێبوار و سه‌فه‌ردا ؟ زۆریش به‌ پۆژوو ده‌بوو ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێی فهرموو : " صُمْ إِنْ شِئْتَ وَافْطِرْ شِئْتَ " ^(٩٩) .

واته‌ : به‌ویستی خۆت ، ئه‌گه‌ر ویستت به‌ پۆژوو به‌ ، و ئه‌گه‌ر نا به‌ پۆژوو مه‌به‌ .

وه‌ له‌ (أنس) ی کوپی (مالك) هوه‌ رضی الله عنه ده‌گێرینه‌وه‌ فهرموویه‌تی : " سَافَرْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي رَمَضَانَ ، فَلَمْ يَعْصِ الصَّائِمُ عَلَى الْمُفْطَرِ وَلَا الْمُفْطَرُ عَلَى الصَّائِمِ " ^(١٠٠) .

واته‌ : له‌ مانگی پهمه‌زانی پیرۆزدا له‌ گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌فرم کرد ، له‌م سه‌فه‌ره‌دا ئه‌وانه‌ی به‌ پۆژوو بوون لۆمه‌ی ئه‌وانه‌یان نه‌کرد که به‌ پۆژوو نه‌بوون ، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ش که به‌ پۆژوو نه‌بوون لۆمه‌ی ئه‌وانه‌یان نه‌ده‌کرد که به‌ پۆژوو بوون .

^(٩٩) أخرجه البخاري : (٤ / ١٥٦) رقم : (١٩٤٣) ، و مسلم رقم (١١٢١) .

^(١٠٠) أخرجه البخاري : (٤ / ١٦٣) رقم : (١٩٤٧) ، و مسلم رقم : (١١١٨) .

ئەم ھەموو ھەرموودانە ئەو ھەگەمەنن کە پوژووانان بە ویستی خوڤان بوون بە پوژوو بن یان نە ، بێ ئەو ھەگەمەنن کە یەکیکیان گرتن یان نەگرتن بە باشتەر بزانی ، بەلام ئەتوانریت بەلگە بە ھەندی ھەرموودە گشتی بۆ ئەو ھەگەمەنن کە پوژوو نەگرتن باشتەر لە کاتی سەفەردا لە گرتنی .

و ھەکو ئەو ھەرموودە ھەی پیغمبری خوا ﷺ کە ھەرمووی : " إِنْ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى رُخْصَةٌ ، كَمَا يَكْرَهُ أَنْ تُؤْتَى مَعْصِيَتُهُ " (١٠١) .

واتە : خۆی پەرەردگار پێی خۆشە پێیدانەکانی (پوختەکانی) وەرگیریت ، ھەر ھەکو چۆن پێی ناخۆشە تاوانی بەرامبەر بکریت .

لە رێوایەتیی تردا ھاتوو : " كَمَا أَنْ تُؤْتَى عَزَائِمُهُ " (١٠٢) .

واتە : ھەر ھەکو چۆن پێی خۆشە عەزیمەتاوانی وەرگیریت .

بەلام پێویستە ئەم ووتانە تاییبەت بکریت بە کەسانیک کە ھیچ ناپەرەتەکیان لە سەر نیە لە کاتی قەزا کردن و جی بە جی کردنیشدا ، بۆ ئەو ھەگەمەنن پێیدانە کە لە سەر پێچەوانە نەبێتەو بە پێچەوانە مەبەست ، ئەم ھەرموودە ھەش کە لە (أبو سعید الخدری) ھەو ﷺ دەگێریتەو ئەم ووتە پوون دەکاتەو بە باشتەرین شیوہ ، ھەرموودە کەش : " وَكَانُوا يَرَوْنَ أَنَّهُ مَنْ وَجَدَ قُوَّةً فَصَامَ فَحَسَنٌ ، وَمَنْ وَجَدَ ضَعْفًا فَأَفْطَرَ فَحَسَنٌ " (١٠٣) .

واتە : ھاو لەانی پیغمبر ﷺ ئەو ھەیان بە باش دەزانی ئەگەر کەسیک بە ھیزبیت و توانای پوژووی ھەبێ لە سەفەردا ، با بە پوژوو بێت و کاریکی چاکی ئەنجام داوہ . و ئەو کەسەش لاواز بێت و توانای پوژووی نەبێت لە سەفەردا ، با بە پوژوو نەبێت و کاریکی چاکی ئەنجام داوہ .

ئەو ھەش بزانی - بۆی باوەردارم - خۆی پەرەردگار پێنیشان دەرت بێ بۆ رێگە سەرفرازی و ھیدایەت و لەخوا ترسان و پوزیشت بدات لە فێربوونی ئایین . کە پوژوو لە سەفەردا چاکە کاری نیە ئەگەر پوژوو گرتنە کە پوژووان ناپەرەتە بکات ، بەلکو پوژوو شکاندن لەو کاتەدا و لای خۆی پەرەردگایش خۆشەو ھەست ترە ، بەلگەش لە سەر ئەم ووتە ھەو ھەرموودە ھەی کە لە زۆر ھاو لەانی پیغمبر ھەو ﷺ دەگێریتەو کە پیغمبر ﷺ ھەرموویەتی : " لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصِّيَامُ فِي السَّفَرِ " (١٠٤) .

(١٠١) أخرجه أحمد : (٢ / ١٠٨) ، وابن حبان رقم : (٢٧٤٢) عن ابن عمر بسند صحيح .

(١٠٢) أخرجه ابن حبان رقم : (٣٥٤) ، والبزار رقم : (٩٩٠) ، والطبراني في (الكبير) رقم : (١١٨٨١) عن ابن عباس بسند صحيح . وفي الحديث — بلفظه — كلام طويل ليس هنا موضع بسطه .

(١٠٣) أخرجه الترمذي رقم : (١٧٦٣) عنه ، وسنده صحيح . وإن كان فيه الجري ، فرواية الأعلى عنه من أصحاب الروايات كما قال العجلي وغيره .

(١٠٤) أخرجه البخاري : (٤ / ١٦١) رقم : (١٩٤٦) ، ومسلم رقم : (١١١٥) عن جابر ﷺ .

واته : پۆژوو گرتن له سه فه ردا له چاکه کاریه کان نیه .

بیر خستنه وهیه ک : له وانه یه هه ندی که س گومانیا ن وابیت که به پۆژوو نه بوون له م سه رده مه ی خۆماندا له کاتی سه فه ردا په و نیه ، و په خنه ش بگرن له و که سه ی پپیدانی خوای په روه ردا گار و ه رده گری له م کاته دا ، یان ئەلین : پۆژوو گرتن با شتره به هوی ئاسان بوونه وه ی گواستنه وه و زۆر بوونی ، ئەو جوړه که سانه ئەو ووتیه ی خوای په روه ردا گاری زانا به په نهانی و ئاشکراکانیا ن بیر ده خه ی نه وه که ده فه رمووی : ﴿ وَمَا كَانَ رَبُّكَ سَيًّا ﴾ [مریم : ٦٤] ، واته : په روه ردا گاری تو هه رگیز شتی له بیر نه چووه و نا چیته وه ، هه روه ها ده فه رمووی : ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ [البقرة : ٢٣٢] ، وه ئه ویشیا ن بیر ده خه ی نه وه که له و ئایه ته دا ها تووه . باس له پپیدانی پۆژوشکاندن ده کات له کاتی سه فه ردا . که ده فه رمووی : ﴿ يُرِدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ﴾ [البقرة : ١٨٥] .

واته : خوا ئه یه ویت کارت ان له سه ر ئاسان بکات و نایه وی له سه رتانی قورس بکاته وه .

که واته : ئاسانکردن و سوکردنه وه له سه ر پپوار کرداری که ویستی خوای په روه ردا گار و یه کیکی شه له مه به سه ته کا نی ئاینی ئیسلامی پیرو ز سه ره پای ئه وه ی که ئەم ئایینه ی دا پشتو وه به دیهینه ری کات و شوین و مروفیشه ، هه ر ئه ویشه زانترین که س به پپو یستی هه کا نی ئەو کارانه ش چاکیان ده کات و ئەو شتانه ش بۆیا ن چاکه ، خوای په روه ردا گار ده فه رمووی : ﴿ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴾ [الملك : ١١٤] .

باسکردنی ئەم شتانه بۆ ئه وه یه که موسو لمانان به ئاگا بن که ئەگه ر خوای په روه ردا گار و پیغه مبه ره که ی ﷺ فه رمانیکیا ن پيدا ، بۆ هه یچ موسلمانیک نییه و ته ی خو ی به با شتر بزانی ت له و ته ی خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ ، به لکو پپو یسته له گه ل به نده گو پرا یه له کا نی خوای په روه ردا گار دا که و ته ی خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ ناخه ن بلی : ﴿ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ [البقرة : ١٨٥] .

واته : گو یب یستی و ته کا نی ن و گو پرا یه لاین بۆیا ن ، جا خوایه له تا وانه کا نما ن خو ش به و گه رانه وه شما ن هه ر بۆ لای تو یه .

٢ - بۆ نه خو شان :

خوای په روه ردا گار به میه ره با نی تی خو ی پۆژوو شکاندن بۆ نه خو ش به په و نا و ه ، ئەو هه ش ئاسانکردنه وه یه که بۆیا ن ، ئەو نه خو شیه ش که په وایه پۆژووی تیدا بشکینریت ئەو نه خو شیه یه که له

چونیتی پۆژووی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له رهمه زاندا.....
گه ل پۆژوودا ئه بیته هوی زیان له مرۆفدا یان زیاد بوونی هۆکارهکانی نهخۆشیه که ، یان بهبوونی پۆژوو چاکبوونهوهی نهخۆشیه که دوا دهکهوی ، خواش زاناره .

٣ - بۆ ئهو ئافرهتانهی که له بینووترین یان زهیسانیدا * :

زانایان کۆپان له سهر ئهوهی که پۆژوو قهدهغهیه له سهر ئهوه ئافرهتانهی که له بی نوێژیدا یان له زهیسانیدان ، وه پیویسته به پۆژوو نهبن ، بهلام پاشان پۆژوو دهکهیان قهزا دهکهنهوه ، به لکو ئه گهر بیئوو له و کاته یاندا به پۆژوو بن پۆژوو دهکهیان پوچه له و فهرزه که یان له سهر ناکهوی " پوونکردنهوهی ئه مه ش " بهویستی خوا له لایه ره ی : () دا ده بیئت .

٤ - بۆ پیاو ئافرهتی به ته مه ن :

(ابن عباس) - رهزای خوا له ههردووکیان بیئت - فهرموویه تی : " الشَّيْخُ الْكَبِيرُ وَالْمَرْأَةُ الْكَبِيرَةُ لَا يَسْتَطِيعَانِ أَنْ يَصُومَا ، فَيُطْعَمَا مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا " (١٠٥) .

واته : پیاو و ئافرهتی به ته مه ن که توانای پۆژوو گرتنیان نیه با بهرامبه ر بههر پۆژیک له پۆژوو دهکهیان نانی هه ژاریک بدهن ، ئیمامی (الدارقطنی) یش : (٢ / ٢٠٧) ئه م فهرموودهیه دهگریته وه به (صحیح) یشی دادهنی له ریگهی (منصور) له (مجاهد) له (ابن عباس) وه کاتیک ئه م ئایه ته ی خوینده وه : ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ ﴾ فهرمووی : " هُوَ الشَّيْخُ الَّذِي لَا يَسْتَطِيعُ الصَّيَامَ فَيُفْطِرُ ، وَيُطْعَمُ عَنْ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا ، نِصْفُ صَاعٍ مِنْ حَنْطَةِ " (١٠٦) .

واته : مه بهستی ئایه ته که ئه و پیاو به ته مه نانه دهگریته وه که توانای پۆژوو گرتنیان نیه ، ئه و که سانه به پۆژوو نابن و بهرامبه ر بههر پۆژیک له پۆژوو دهکه ی خواردنی هه ژاریک ده دات ، ئه ویش بریتی یه له نیو (صاع) له گه م ، هه ر (صاع) ی بریتی یه له چوار گوێل گه م ، که واته ، نیوه ی (صاع) یك دوو گوێل گه نمه .

وه له (أبو هريرة) وه رضي الله عنه ده گێپنه وه فهرموویه تی : ((مَنْ أَدْرَكَهُ الْكِبَرُ فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يَصُومَ رَمَضَانَ ، فَعَلَيْهِ لِكُلِّ يَوْمٍ مُدٌّ مِنْ قَمْحٍ)) (١٠٧) .

* زهیسانی ، واته : خوینی دوا مندا ل بوون .

(١٠٥) أخرجه البخاري رقم : (٤٥٠٥) . وانظر (شرح السنة) : (٦ / ٣١٦) ، و (فتح الباري) : (٨ / ١٨٠) ، و (نيل الأوطار) : (٤ / ٣١٥) ، و (إرواء الغلیل) : (٤ / ٢٢ - ٢٥) . وقد نقل في (الإجماع) رقم : (١٢٩) : الإجماع على ذلك .
(١٠٦) انظر التعليق السابق نفسه .
(١٠٧) أخرجه الدارقني : (٢ / ٢٠٨) وفي سنده عبدالله بن صالح ، وهو ضعيف ، لكن له شواهد .

واته : هر که سې گشته تهمه نی پیری و نهیتوانی به پوژوو بیت له پهمه زاندا له سهری پیوښته به رامبه به هر پوژیک که به پوژوو نابیت گویلک گهنم ببه خشیت .

وه له (انس) ی کوری (مالک) هوه ﷺ : ((أَنَّهُ ضَعُفَ عَنِ الصَّوْمِ عَامًا ، فَصَنَعَ جَفَنَةً ثَرِيدًا وَدَعَا ثَلَاثِينَ مَسْكِينًا ، فَأَشْبَعَهُمْ)) (١٠٨) .

واته : (انس) ﷺ سالیك له ساله کانی تهمه نی نهی دهتوانی به پوژوو بیت به هو ی پیری هوه ، له و کاته دا قازانیکی زور گهره ی تریتی دروست کردو س ی هه ژاری بو ئه و خوارده میوانداریتی کرد و هه موویانی تیړ کرد .

٥ - بو نافرته ی سک پرو شیرده ر :

یه کیك له میهره بانیه کانی خوی په روه ردگار به رامبه به بهنده لاوازه کانی ئه وه یه که بو ی په و ا کردون به پوژوو نه بن ، له و که سانه ش که ئه م پپیډانه یان بهر ئه که وی نافرته ی سک پرو شیرده ر .

له (انس) ی کوری (مالک) هوه ﷺ (١٠٩) هوه ده گپړنه وه فهرموویه تی : " غَارَتْ عَلَيْنَا خَيْلُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَوَجَدْتُهُ يَتَغَدَّى ، فَقَالَ : أَذُنُ فِكْلٍ " فَقُلْتُ : إِنِّي صَائِمٌ ، فَقَالَ : " أَذُنُ أَحَدُكَ عَنِ الصَّوْمِ ، أَوِ الصِّيَامِ . إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَضَعَ عَنِ الْمُسَافِرِ شَطْرَ الصَّلَاةِ ، وَعَنِ الْحَامِلِ وَالْمَرْضِعِ الصَّوْمَ ، أَوِ الصِّيَامِ " ، وَاللَّهِ لَقَدْ قَالَهُمَا النَّبِيُّ ﷺ كِلَيْهِمَا أَوْ أَحَدُهُمَا فَيَا لَهْفَ نَفْسِي أَلَا أَكُونُ طَعِمْتُ طَعَامَ النَّبِيِّ ﷺ (١١٠) .

واته : سوار چاکه کانی پیغه مبه ر ی خوا ﷺ هیرشیان هینا یه سهرمان ، له و کاته دا هاتمه خزمه تی پیغه مبه ر ی خوا ﷺ بینیم خه ریکی خوارده ، پیی فهرمووم : وهره پی شه وه خوارده له گه لدا بخو ، منیش ووتم : من به پوژووم ، پاشان فهرمووی : وهره پی شه وه باسی پوژوو - یان پوژوو گرتن - ت بو بکه م خوی په روه ردگار و پایه به رز نیوه ی نویژی له سهر پیواران لبردوه ، وه له سهر نافرته ی سک پرو شیرده ریش پوژووی لبردوه . پاشان (انس) ده فهرموویت : سویند به خوی په روه ردگار پیغه مبه ر ی خوا ﷺ ئه م دوو شته ی فهرموو هردوکیان یان یه کیکیان ، به لام به لام ئای چند په رو شم و په شیمانم خوارده که ی پیغه مبه ر نه خوارده ﷺ .

(١٠٨) أخرجه الدارقني : (٢ / ٢٠٧) وسنده صحيح .

(١٠٩) وهو الكعبي ، لا أنس ابن مالك الانصاري ، خادم رسول الله ﷺ ، وإنما هذا رجل من بني عبدالله بن كعب ، وقد نزل البصرة ، وروى عن النبي ﷺ حديثا واحدا فقط ، وهو هذا الحديث . انظر (الإصابة) : (١ / ١١٤ — ١١٥) لابن حجر ، و (تجريد أسماء الصحابة) : (١ / ٣١) للذهبي ، وقارن مع (فيض القدير) : (٢ / ٢٦٨) فيبينهما فروق دقيقة !

(١١٠) أخرجه الترمذي رقم : (٧١٥) ، النسائي : (٤ / ١٨٠) ، وأبو داود رقم : (٢٤٠٨) وابن ماجه رقم : (١٦٦٧) ، وسنده حسن كما قال الترمذي .

به ربانگ کردن (الإفطار) :

۱ - پوژووان که ی به ربانگ ده کات ؟

خوای په روه ردگار فهرموویه تی : ﴿ تَمَرَاتُومَا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ﴾ ، پیغمه مبه ری خواش ﷺ نه وه ی بو راقه و ته فسیر کردوین به هاتنی شه و و پشت هه لکردنی پوژ له گه ل نه مانی بازنه ی خوړ له گه ل ئاسودا ، له باسه کانی پیشوشدا نه وه نده باسما ن لیوه کردووه دلی موسولمانانی شوینکه وتوی سوننه ته کانی پیغمه مبه ر ﷺ ئارام بگریت له وه رگرتنی جا ئه ی به نده ی خوا ، نه مه ووته ی پیغمه مبه ری خواجه ﷺ له بهر ده ستندایه و خویندوتنه وه و حاله ته کانیشی شاراوه نین له لات و ده یانزانیت ، کرده وه ی هاوه لکانیش ﷺ به چاوی خوت ده بینی ، که چو ن شوینی نه و سونه تانه که وتوون هه نگاو به هه نگاو .

له (عمر) ی کوری (میمون الاودی) یه وه ﷺ ده گیرنه وه که فهرموویه تی : " کَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ أَسْرَعَ النَّاسِ إِفْطَارًا وَأَبْطَأَهُمْ سُحُورًا " (۱۱۱) .

واته : هاوه لانی پیغمه مبه ر ﷺ له هه موو خه لکی خیراتر بوون له به ربانگ کردن و له هه مووشیان خواتر بوون له دواخستنی پاشیودا .

۲ - په له کردن له به ربانگ دا :

جا ئه ی برای باوه ردار ، هه ولی به ربانگ کردن بده که خوړ ئاوا بووو ، په ندیش له وه دا نیه سوراییه کی توخ له ئاسودا مابیت ، چونکه نه و کاره ت شوینکه وتنی سوننه ته کانی پیغمه مبه ری خواجه ﷺ ، وه پیچه وانه کردنی جوله که و گاور (خاچ په رست) هکانه ، چونکه جوله که و گاوره کان به ربانگ دوا ده خه ن بو کاتیکی دور و دریژ به شیوه یه ک تاکو نه ستیره له ئاسماندا دهرده که ویت ، نه وه ش بزانه شوینکه وتنی پربازی پیغمه مبه ر ﷺ و دواکه وتنی سوننه ته کانی دهرخستنی دروشمه کانی ئایینه ، وه شانازی کردنه به و هیدایه ته ی که موسلمانانی له سهره ، دواکارین له خوای په روه ردگار هه موو مروّف و جنوکه شی له سهر کو بکاته وه .

فهرمووده کانی پیغمه مبه ر ﷺ له م برپگانه دا نه وه مان بو پوون ده که نه وه که :

أ / په له کردن له به ربانگ دا هوکاریکه بو چاکه :

(۱۱۱) أخرجه عبدالرزاق في (المصنف) رقم : (۷۵۹۱) بإسناد صحيحه الحافظ في (الفتحة) : (۴ / ۱۹۹) ، والهيثمی في (مجمع الزوائد) : (۳ / ۱۵۴) .

چونیتی پوژووی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له رهمه زاندا.....
له (سهیل) ی کورپی (سعد) وه ده گپړنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمووی :
" لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَلُوا الْفِطْرَ " (۱۱۲) .

واته : به رده وام خه لکی له چاکه دان ، تا ئه و کاته ی په له له به ربانگیاندا ده کهن .

ب / په له کردن له به ربانگ سوننه تی پیغه مبه ری خوايه ﷺ :

ئه گهر ئومه تی ئیسلامی په له بکات له به ربانگی دا ، ئه و له سهر سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ
مانه ته وه و هان له سهر پربازی پیشینه پیاوچاکانی ئه م ئومه ته ، وه هه رگیز گومرا نابن - به ویستی
خوا - تا ئه و کاته ی دانیان پیوه گرتووه به کاکيله کان ، یان ئه وده ش رپه ت ده که نه وه که بیته هوی
گورپینی ئه و بنه وایانه .

هه روه ما له (سهیل) ی کورپی (سعد) وه ده فهرمووی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی
: " لَا تَزَالُ أُمَّتِي عَلَى سُنَّتِي مَا لَمْ تَنْتَظِرْ بِفِطْرِهَا التُّجُومَ " (۱۱۳) .

واته : به رده وام ئومه ته که م له سهر سوننه تی منن تا ئه و کاته ی به ربانگیان دوا نه خه ن بۆ کاتی
ده رکه وتنی ئه ستیره کان .

ج / په له کردن له به ربانگ کارکردنه به پیچه وانه ی جوله که و گاوره کان :

ئه گهر خه لکی له چاکه دا بن له به ر ئه وه ی پربازی پیغه مبه ر که یان گرتبیته به رو پاریزگاریان له سهر
سوننه ته کانی کردبیته ، که واته ئاینی ئیسلام به ئاشکرای و به توانایی ئه مینیتته وه هیچ زیانیکی پی ناگات
له لایه ن ئه و که سانه وه که پیچه وانه ی ده بن ، له و کاته شدا ئومه تی ئیسلامی وه کو چرایه کی پووناک ده بیته
له تاریکی شه وه زهنگ دا ده دره وشیتته وه و پیشه وایه کی چاکیش ده بی بۆ لاسای کردنی ، چونکه ئه و کاته
نابیته کلک و شوینکه وته ی هیچ ئومه تیکی پوژه لات و پوژئاواش ، و ناشبیته سیبه ره ی هیچ بانگه وازیک
له گهل بادا بیته و بروت .

له (أبوهريرة) وه ده گپړنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ی خوا ﷺ ده فهرموویته : " لَا يَزَالُ
الدِّينُ ظَاهِرًا مَا عَجَلَ النَّاسُ الْفِطْرَ ، لِأَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى يُؤَخِّرُونَ " (۱۱۴) .

(۱۱۲) أخرجه البخاري : (۴ / ۱۷۳) رقم (۱۹۵۷) ، ومسلم رقم : (۱۰۹۳) .

(۱۱۳) أخرجه ابن حبان رقم : (۸۹۱) بسند صحيح . وأصله كما تقدم في (الصحيحين) .

ده ئیبن : کرداری (شیعیه ی دوانزه نیامی) له گهل کرداری جوله که و گاور (خاچ په رستان) دا یه ک ده گرنه وه له دواخستنی
به ربانگ کردن تا کاتی ده رکه وتنی ئه ستیره . خوی گه وره په نای هه موومان بدات له گومرای یان و بمان پاریزیت .

(۱۱۴) أخرجه أبو داود : (۲ / ۳۰۵) ، وابن حبان رقم : (۲۲۴) وسنده حسن .

واته : به رده وام ئایینی ئیسلام ئاشکرا و سه رکه وتوو به سه ر هه موو ئایینه کان تا ئه و کاته ی که خه لکی په له بکه ن له به رانگ کردنیاندا چونکه جوله که گا وره کان به ربانگ دوا ده خه ن . له و کومه له فه رمودانه ی که با سکران کومه لیک سوود و په ندیان لی به دی ده کریت ، ئه وه ش به م پییه ی خواره وه :

یه که م : مانه وه ی ئیسلام و شه کاندنی ئالاکه ی به شیوه یه کی ئاشکرا ، به ستراره به پیچه وانه کردنی ئه و ئومه تانه ی که له پیش ئیسلام دا هه بوون و هه ن له وانه ی که کتیبی ئاسمانیان بو نیردراوه (**أهل الكتاب**) ، وه له وه شدا ئه وه ئاشکرا ده بی بو ئوممه تی ئیسلامی که له خیردا ده بی ئه گه ر هاتوو ئوممه تیکی خوا وه ندی (**ره بانی**) و جیاواز بو ، واته نه پوژه لاتی و نه ش پوژئاوایی بن ، وه ئه وه ش په ت بکه نه وه که له ئاسمانی (**کرملن**) دا بسورینه وه ، یان ئارامی و خوشیان ده سکه ویت له باخچه کانی (**کوشکی سپی**) دا - خوی په روه ردگار په شی به سه ردا بریژیت - ، یان پوو یان وه ربگی پنه به ره و (**لندن**) - خوی په روه ردگار بیکات به که لاه و چوله وانی - ئه گه ر ئه و شتانه ی کرد ئه و کاته وه کو خالیکی دره وشا و ده مینیته وه له ناو ئوممه تاندا و هه موو خه لکی چاوی لی ده بی ، دلله کانیش پووی تی ده که ن ، ئه مه ش هه رگیز نابیت جگه له و کاته نه بیت که ئه گه ریته وه بو لای قورنانی پیرو و سوننه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ له بیرو باوه پ و پرۆگرامیشدا .

دووهم : پابه ند بوون به ئیسلام ده بی پابه ند بوون بی به وردوو درشتی ئیسلام ، به لگه ش ووته ی خوی په روه ردگار که ده فه رمووی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً﴾ [البقرة : ٢٠٨] ، واته : ئه ی ئه و که سانه ی که باوه ردارن ئایینی ئیسلام وه رگرن به گشتی .

له سه ر ئه م بنه وایه ش دابه شکردنی ئایین بو ناوه رک و پوکه ش بیدعه یه و تازه گه ریه کی نه فامانه ی سه رده مه ، مه به ست لی تی کدانی بیری موسولمانانه و موسولمانان ده خاته گیژاوه ی گرنگی دان به هه ندیک شت که هیچ بنه وایه کی نییه له ئایینی ئیسلامدا ، به لکو په گه که ی دریژ ده بیته وه تا ده گاته سه ر ئه و کومه له ی که خوی په روه ردگار غه زه بی لی گرتن و توپه بوو لییان (واته : **جوله که کان**) ئه وانه ی که باوه رپیان به به شیک له کتیبه که یان هه بوو کوفریشیان به به شه که ی تری ده کرد ، ئه وانه ی فه رمانمان پی کراوه پیچه وانه یان بین له وردوو درشتماندا ، ئه وه شت زانی که به ره مه ی پیچه وانه بوونی جولوکه و گا وره کان مانه وه ی ئایینه به ئاشکرا و به ده سه لات داریتی .

سییه م : بانگه واز کردن بو لای خوی په روه ردگار و بیرخسته وه ی باوه رداران ، بنه واکانیان له یه کتر جیا نابیته وه ، وه ئه و پوداوه گه ورانه ی که هاتوته سه ر ئوممه تی ئیسلامی وامن لی ناکات جیاوازی بکه ین له نیوان دروشمه کانی خوی په روه ردگار ، واشمان لی ناکات به شیک به باشت بزاین

له به شه که ی تری ، به مه بهستی به که م زانینی هندی که له به شانه وه بلیین ههروه کو ژۆر که س هه ن ده لێن : ئەم شتانه ی پوکەشین و لاوکی و خیلافین و هان له په راویزی بابته کان وپیویسته وازیان لی بینین و توانا کنمان یه کخهین له سه ر بابته سه ره که کان که هۆکاری تی کدانی ریزی موسولمانان و په رش و بلاوی کردوین !!

که واته ، ئە ی موسولمانی بانگه وازکار بۆ لای خوی په روه دگار له سه ر بینایی و زانست . ئە وه ت زانی له م فه رمووده پیرۆزانه وه که مانه وه ی ئایین به ئاشکرای به ستراره به په له کردن له به ربانگ کردن و ئە وه ش به ئاوا بوونی بازنه ی خۆر ده بیته ، جا با له خوی په روه دگار بترسن ئە وه که سانه ی گومانی ئە وه ده که ن که به ربانگ کردن له کاتی ئاوا بوونی بازنه ی خۆر هوی ئاشوبه ، وه بانگه واز کردن بۆ زیندو کردنه وه ی ئە م سوننه ته بانگه وازه بۆ گومپایی و نه زانین و دور خستنه وه ی موسولمانان له ئاینه که یان ، یان ئە وه کاره بانگه شه یه که هیچ نرخیکی نییه و هه رگیز موسولمانانی له سه ر کو نابیته وه ، چونکه به شی که له کرده وه لاوه که خیلافیه کان یان به شی که له پوکە ش !! وه (لا حول ولا قوة إلا بالله) .

د / به ربانگ پیش نویژی مه غریب ده کریت :

پیغه مبهري خوا ﷺ به ربانگی ده کرد پیش ئە وه ی نویژی مه غریب ئە نجام بدات ^(١١٥) ، چونکه په له کردن له به ربانگ له په وشتی پیغه مبه رانه ، له (أبو الدرداء) وه ﷺ فه رموویه تی " ثَلَاثٌ مِنْ أَخْلَاقِ التَّوْبَةِ : تَعْجِيلُ الْإِفْطَارِ ، وَتَأْخِيرُ السُّحُورِ ، وَوَضْعُ الْيَمِينِ عَلَى الشَّامِلِ فِي الصَّلَاةِ " ^(١١٦) .

واته : سی په وشت له په وشتی پیغه مبه رانه : په له کردن له به ربانگ دا ، وه دواخستنی پارشیو ، وه دانانی دهستی راست له سه ر دهستی چه پ له نویژدا .

٣ / پۆژووان به چی به ربانگ ده کاته وه ؟

پیغه مبهري خوا ﷺ هانی پۆژووانان ده دات به خورما به ربانگ بکه ن ، ئە گه ر خورمایان ده ست نه که وت به ئاو ، ئە مه ش له ته وای به زه یی و سور بوونیه تی ﷺ له سه ر ئوممه ته که ی و ئامۆژگاری کردنیان .

په روه دگاری هه موو عالم ئە و زاته ی (محمد) ﷺ ناردوه ، وه ک په حمه تی که بۆ خه لک ده فه رمووی : ﴿ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ ۖ ﴾

^(١١٥) أخرجه أحمد : (٣ / ١٦٤) ، وأبو داود رقم : (٢٣٥٦) عن أنس رضي الله عنه بسند حسن .

^(١١٦) أخرجه الطبراني في (الكبير) — كما في (الجمع) : (٢ / ١٠٥) — وقال : (... مرفوعا وموقوفا ، والموقوف صحيح والمرفوع فيه رجاله من لم أجد من ترجمة) . قلنا : والموقوف — كما هو ظاهر — له حكم الرفع أيضا .

﴿التوبة : ۱۲۸﴾ ، چونکه به پیدانی شتیکی شیرین به لهش له کاتی به تال بوونی گده ، زیاتروای لی دهکات نهو خواردنه وهر بگریټ و نه دنامه کانی سودی لی وهر بگرن ، به تایبته لهشی ساغ ، پیی به هیژ ده بیټ به لام سه بارهت به ئاو : له بهر نه وهی لهش تووشی جوریک له ووشکی ده بیټ به هوئی پوژووه وه ، نه گهر به ئاو ته پ بیت زیاتر سوود وهر ده گریټ له خواردنه که .

نه وهش بزانه نهی به ندهی گوپرایه ل که خورما بهر کهت و تایبه تمه ندی هیه . ههروه ها ئاویش . له کارکردنه سهر دلله کان و پاک کردنه وه یان ، نه وهش جگه له و که سانه نه بی که شوین که وتووی سوننه تن که سی تر نایزانیټ .

له (انس) ی کوری (مالك) وه ﷺ ده گپړنه وه ده فهرمووی : " كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُفْطِرُ عَلَي رَطَابَاتٍ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ رَطَابَاتٍ ، فَتَمْرَاتٍ ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ تَمْرَاتٍ حَسَا حَسَوَاتٍ مِنْ مَاءٍ " (۱۱۷) .

واته : پیغمه مبر ﷺ بهر بانگی ده کرد به چنه د خورمایه کی ته پ پیش نه وهی نویژ بکات ، جا نه گهر خورمای ته پ نه بووایه ، به هه ر خورمایه کی تر بهر بانگی ده کرد ، به لام نه گهر خورمای هه ر ده ست نه که وتبایه چنه د قومیک ئاوی ده خوارده وه .

۴ / پوژووان چی ده لین له کاتی بهر بانگ کردندا ؟

برای پوژووان بزانه - خوی پهره ردگار ئیمه و توش سهر که وتوو بکات بو شوینکه وتنی سوننه ته کانی پیغمه مبر که مان ﷺ - که پارانه وه یه کت بو هیه و وه لامیش ده دریته وه ، جا به دهستی بینه وه کو هلیک ، بشپارپیره وه و دلنیا به به وه لام دانه وهی ، نه وهش بزانه خوی پهره ردگار وه لامی پارانه وهی دلی بی ئاگا و دل پویشتوو ناداته وه ، وه لی بی بپارپیره وه نه وهی نه ته وی له پارانه وهی چاک ، به لکو چاکه ی دنیا و دواپوژیشته به ده ست بیټی .

له (أبو هريرة) وه ﷺ ده گپړنه وه فهرموویته ی : پیغمه مبر ﷺ ده فهرمووی : " ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٍ : دَعْوَةُ الصَّائِمِ ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ " (۱۱۸) .

واته : سی پارانه وه هه ن وه لام ده دریته وه : پارانه وهی پوژووان و پارانه وهی سته م لیکروا و پارانه وهی ریټوار .

(۱۱۷) أخرجه أحمد : (۳ / ۱۶۳) ، وأبو داود : (۲ / ۳۰۶) ، و ابن خزيمة : (۳ / ۲۷۷ — ۲۷۸) ، والترمذي : (۳ / ۷۰) من طريقين عن أنس رضي الله عنه ، وسنده صحيح .

(۱۱۸) أخرجه العقيلي في (الضعفاء) : (۷۲ / ۱) ، وأبو مسلم الكشي في (جزئ) ومن طريقه ابن ماسي في (جزء الأنصاري) : (۹ / ب) وسنده صحيح له لا عن عنة يحيى ابن أبي كثير . وله شاهد : وهو الآتي بعده .

ئو پارانه وهی که رت ناکریتته وه له کاتی به ربانگ دایه له بهر فهرمووده ی (أبو هريرة) رضی الله عنه له پیغه مبه ره وه رضی الله عنه که ده فهرمووی : " ثَلَاثٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ : الصَّائِمُ حِينَ يُفْطِرُ ، وَالْإِمَامُ الْعَادِلُ ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ " (۱۱۹) .

واته : سی کهس پارانه وه کانیان رت ناکریتته وه : پوژووان له کاتی به ربانگ کردنیاندا ، و پیشه وای دادپه روه ر ، و پارانه وهی سته م لیکراو .

وه له (عبد الله) ی کوپی (عمر) ی کوپی (عاص) وه رضی الله عنه ده گپنه وه فهرموویته ی : پیغه مبه ری خوا رضی الله عنه فهرموویته ی : " إِنْ لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْرِهِ لَدَعْوَةٌ مَا تُرَدُّ " (۱۲۰) .

واته : پوژووان له کاتی به ربانگیدا پارانه وهیه کی هیه ، ههرگیز رت ناکریتته وه .

وه باشتین پارانه وهش ، ئو پارانه وهیه که له پیغه مبه ره وه رضی الله عنه له کاتی به ربانگ دا دهی فهرموو : " ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ ، وَتَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ " (۱۲۱) .

واته : تیونویتی نه ما قورگ ته ر بوو ، پاشان پاداشتیشمان جیگیر بوو به ویستی خوا .

۵ / خواردن پیدانی پوژووان :

برای خوم - خوی په روه ردگار به ره که تی خویت به سهردا بریژیت و سهرکه وتوت کات بو کاری چاکه و له خواترسان - سوربه له سهر ئو وهی که خواردن بدهی به پوژووانان ، له بهر ئو پاداشته گهره یی که له و کاره دا هیه ، له بهر ئو چاکه زور و فراوانه ی که تیدایه .

پیغه مبه ر رضی الله عنه فهرموویته ی : " مَنْ فَطَرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا " (۱۲۲) .

واته : ههر که سی خواردن بدات به پوژووانیک له کاتی به ربانگ دا ، وه کو پاداشتی ئو پوژووانه ی ده ست ده که ویت بی ئو وهی له پاداشتی پوژووانه که ی که م بیتته وه .

وه ئه گهر پوژووان میوان داریتی کرا پیویسته له سهری وه لامی میوان داریه ته که بداته وه ، چونکه ئو که سه ی وه لامی میوان داریه ته که نه داته وه سهر پیچی له فهرمانی (أبوقاسم) کردوه رضی الله عنه ، وه

(۱۱۹) أخرجه الترمذي رقم : (۲۵۲۸) ، وابن ماجه رقم : (۱۷۵۲) ، وابن حبان رقم : (۲۴۰۷) . وفيه جهالة أبي مدله .

(۱۲۰) أخرجه ابن ماجه : (۵۵۷ / ۱) ، والحاكم : (۱ / ۴۲۲) ، وابن السني رقم : (۱۲۸) ، والطيالسي رقم : (۲۹۹) من طريقين عنه . وقال البوصري (۲ / ۸۱) : (هذا إسناد صحيح رجاله ثقات ...) .

(۱۲۱) أخرجه أبو داود : (۳۰۶ / ۲) ، والبيهقي : (۲۳۹ / ۴) ، والحاكم : (۱ / ۴۲۲) ، وابن السني رقم : (۱۲۸) والنسائي في (عمل اليوم والليلة) رقم : (۲۶۹) ، والبيهقي : (۱۸۵ / ۲) وقال : (إسناده حسن). قلنا : وهو كما قال .

(۱۲۲) أخرجه أحمد : (۴ / ۱۱۴ - ۱۱۵ و ۱۱۶) و (۵ / ۱۹۲) ، والترمذي رقم : (۸۰۴) ، وابن ماجه رقم (۱۷۴۶) ، وابن حبان رقم : (۸۹۵) ، وصحيحه الترمذي . وهو كما قال .

چونیتی پۆژووی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له رهمه زاندا.....
پیویسته باوه ری وایت ئه و میوانداریتیه هیچ له سه نهاته کانی وون ناکات و هیچیش له پاداشتی که م ناکاته وه .

وه سوننه تیشه میوان بیاریته وه له خوا بو خاوهن مال ، دوی واز هینان له خواردن ، به و پارانه وانه ی که له پیغه مبه ره وه ﷺ پیمان گه یشتوو ، ئه وه ش چه ند جوړیکه له وانه ش فه رموده ی پیغه مبه ری خوا ﷺ که ده فه رمووی :

أ / " أَكَلْ طَعَامُكُمُ الْأَبْرَارُ ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمَلَائِكَةُ ، وَأَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ " (۱۲۳) .

واته : پیاو چاکان خواردنتان بخون و فریشته کانی خواش سه لاواتان له سه ر بده ن (واته : بۆتان بیارینه وه) و پۆژوانیش له لاتان به ربانگ بکات .

ب / " اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي ، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي " (۱۲۴) .

واته : خویه خواردن بده به و که سه ی خواردنی پیدوم وئاویش بده به و که سه ی ئوی پی دام .

ج / " اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ وَبَارِكْ لَهُمْ فِي مَا رَزَقْتَهُمْ " (۱۲۵) .

واته : خویه له تاوانه کانیان خوش به و په حمیان پی بکه و به ره که تیش بخه ره پۆزیانه وه .

به تالکه ره وه کانی پۆژوو :

زۆر شت هه ن پیویسته پۆژووان لییان دوور بکه ویته وه ، چونکه ئه گه ر ئه و شتانه له پۆژانی رهمه زان دا ئه نجام بدات پۆژوو که ی به تال ده بیته وه و تاوانه کانی زۆر ده بن ، ئه و شتانه ئه مانه ن :

۱- خواردن و خواردنه وه به نه قه ست :

خوی پایه به رز ده فه رمووی : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمُ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ [البقرة : ۱۸۷] ، له م ئایه ته وه تیده گه ی که پۆژوو گرتن خوگرتنه وه یه له خواردن و خواردنه وه ، واته : ئه گه ر پۆژووان خواردن و خواردنه وه بخوات پۆژوو که ی به تال ده کاته وه .

ئه مه ش تاییه ته به که سیك ئه و کاره ئه نجام بدات به نه قه ست ، چونکه پۆژووان ئه گه ر له کاتی له بیر چوون یان به هه له و ناپازی پیی کرا ، له و کاته دا هیچی له سه ر نییه .

(۱۲۳) أخرجه ابن أبي شيبة : (۳ / ۱۰۰) ، وأحمد : (۳ / ۱۱۸) ، والنسائي في (عمل اليوم و الليلة) رقم : (۲۶۸) ، وابن السني رقم : (۱۲۹) ، وعبد الرزاق : (۴ / ۳۱۱) من طريق عنه . وسنده صحيح .

تنبيه : فما يزيد به بعضهم في هذا الحديث " وذكركم الله في من عنده " . مما لا أصل له هنا ، فتأمل .

(۱۲۴) أخرجه مسلم رقم : (۲۰۵۵) عن المقداد .

(۱۲۵) أخرجه مسلم رقم : (۲۰۴۲) عن عبد الله بن بسر .

ئه مانهش به لگهن له سه ر ئه و ووته يه :

پیغه مبهري خوا ﷺ ده فره مووی : " إِذَا نَسِيَ فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ فَلَيْتَمَّ صَوْمَهُ فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ " (١٢٦) .

واته : ئه گهر پۆژووان له بیری چوو که به پۆژووه و خواردن و خواردنه وهی خوارد ، با پۆژووه که ی ته و او بکات ، ئه و که سه خوی پهروه ردگار خواردن و خواردنه وهی پی داوه .

ههروه ها پیغه مبهري ﷺ ده فره مووی : " إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَا وَالنَّسِيَانَ وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ " (١٢٧) .

واته : خوی پهروه ردگار قه له می تاوانی له سه ر ئومه ته که م هه لگرتووه ، ئه گهر هه له بکه ن یان له بیران بچیته وه یان کاریکیان به زۆر پی بکریت بی په زامه ندی خویان .

٢ - خۆرپشانه وهی به ئه نقه ست :

چونکه ئه و که سه ی پشانه وه زۆری پی هیئا و پشایه وه هیچی له سه ر نیه .

پیغه مبهري خوا ﷺ ده رموویه تی : " مَنْ ذَرَعَهُ الْقَيُّءُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ فَلْيَقْضِ " (١٢٨) .

واته : هه ر که سی پشانه وه زۆری پی هیئا و پشایه وه قه زای پۆژووی له سه ر نییه ، به لام که سیك به ئه نقه ست خوی پشانه وه با قه زای پۆژووه که ی بکاته وه .

٣ - بی نویژی و زه یستانی :

ئه گهر ئافره ت بی نویژی و زه یستانی به سه ردا هات له کاتی به پۆژووبوندا - سه ره تای پۆژ بیئ یان کوتای - پۆژووه که ی ده شکینیت و نابی به رده وام بی ، چونکه پۆژووی ئه و پۆژه ی له سه ر ناکه ویت ئه گهر به پۆژوویش بی .

پیغه مبهري خوا ﷺ ده رموویه تی : " أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ ، وَتُفْطِرُ فِي رَمَضَانَ ، فَهَذَا نُقْصَانُ دِينِهَا " (١٢٩) .

(١٢٦) أخرجه البخاري : (٤ / ١٣٥) رقم : (١٩٣٣) ، ومسلم رقم : (١١٥٥) .

(١٢٧) أخرجه الطحاوي في (شرح معاني الآثار) : (٢ / ٥٦) ، والحاكم : (٢ / ١٩٨) ، وابن حزم في (الإحكام) : (٥ / ١٤٩) ، والدارقطني : (٤ / ١٧١)

(١٧١) من طريقين عن الأوزاعي عن عطاء بن أبي رباح ، عن عبيد بن عمير ، عن ابن عباس ، وسنده صحيح .

(١٢٨) واته : زۆری پیهینا .

واته : ئايا ئافرهت كه كهوته بينويزيه وه واز له نويز و پۆژووش ناهينيت ؟ فهرموويان : بهلى ، فهرمووى : ئه وهيه كه مى ئايينه كهى .

وه له رپوايه تىكى تردا : چهنده ها شهو ده ميينيه وه نويز ناكات و پۆژووش ناگريت له پهمه زان دا ئه وهيه كه مى ئايينه كهى (١٣٠) .

فهرمانى قهزا كردنه وهشى - واته : پۆژووش له فهرمووده يهك دا له (معاذة) وه هاتوو كه ده فهرمووى : " پرسيارم له (عائيشة) كرد و ووتم : بو چى ئافرهت له دواى بى نويزى دا قهزاي پۆژوو كهى دهكات وه و قهزاي نويزه كانى ناكاته وه ؟ فهرمووى : ئايا تو (حهرورى) (١٣١) ت ؟!

ووتم : نه خير من (حهرورى) نيم ، به لام ته نها پرسيار ده كه م ، فهرمووى : له سه ر ده مى پيغه مبهردا ﷺ ده كه وتينه بى نويزيه وه فرمانمان پى دهكرا قهزاي پۆژه كانمان بكهينه وه و فهرمانى قهزا كردنه وهى نويزمان پى نه دهكرا (١٣٢) .

٤ - ده رزى ليدانيك مه به ست پى خواردن پيدان بيت (الحقن الغذائية) :

ئهمه ش برىتى يه له گه ياندنى هه ندئ شتى خواردنه مى بو گه ده به مه به ستى خواردن پيدانى هه ندك له نه خوشه كان ، ئهم جو ره ش پۆژووى پۆژووان به تال دهكات وه ، چونكه ئهم خواردنه دهكريته ناو له شه وه (١٣٣) ، به لام ئه گه ر ده رزیه كه نه ده گه يشته گه ده به لام دهكرايه خوينه وه ، ئهمه شيان هه مان حوكمى ههيه چونكه جيگهى خواردن پيدان و خواردنه وه دهكريته وه ، چونكه چهندين نه خوش به هوى ئهم جو ره ده رزيانه وه له كاتى بى ئاگايى و له هوش خو چووندا خواردنيان پى ده دريت ، وهكو : (گلوكون) و (سلاين

(١٣٩) أخرجه أبو داود : (٣١٠/٢) ، والترمذي : (٧٩/٣) ، وابن ماجه : (٥٣٦/١) ، وأحمد : (٤٩٨/٢) من طريق هشام بن حسان ، عن محمد بن سيرين عن أبي هريرة ، وسنده صحيح كما قال شيخ الإسلام في (حقيقة الصيام) ص : (١٤) .

(١٣٠) أخرجه مسلم رقم : (٧٩) و (٨٠) عن ابن عمر و عن أبي هريرة .

(١٣١) الحروى : نيسبته بولاي (حرواء) شارىكه نيزكهى دوو (ميل) دووره له شارى (الكوفة) وه ، بهو كه سهيش بير و باوه پى (خه وارج) (ى هببت ئه وترت : (حهرورى) چونكه يه كه م كۆمه لى (خه وارج) له م جيگايه وه سه رى هه لداوه دژ به - خه ليفه ي پيغه مبه رى خوا ﷺ - (علي) ﷺ ، بويه نيسبته ده درينه پال ئهم شاره . ئهمه ووتى ئيمامى (الحافظ بن حجر) ه له كتيبى : (فتح الباري) دا : (٤ / ٤٢٤) . وه بهوانه : (الباب) : (١ / ٣٥٩) (ابن كثير) .

ئهو (حهروريانه) : وا پيوست دهكهن له سه ر ئافرهت ئه گه ر پاك بووه وه له بينويزى قهزاي ئهو نويزانهى بكاته وه كه له كاتى بى نويزيه كهيدا له ده ستى چوون بويه (عائيشة) - په زاي خواى لبيت - له وه ترسا كه (معاذة) پرسياره كهى له (خه وارج) وه وه رگرتبيت ، ئهو كۆمه لى هه مو كاتى به بۆچوونه كانيان په خه يان له فهرمووده كانى پيغه مبه ر ﷺ ده گرت ، يان به پيوانه كانيان (الاقيسه) ، نمونه شيان له م پۆژگار ه مان دا زۆره !!! وه بهوانه بهشى : (التوثيق عن الله ورسوله) له كتيبى : (دراسات منهجية في العقيدة السلفية) دانانى : سليم الهاللى .

(١٣٢) أخرجه البخاري : (٤ / ٤٢٩) رقم (٣٢١) ، ومسلم رقم : (٣٣٥) .

(١٣٣) انظر (حقيقة الصيام) ص : (٥٥) لشيخ الإسلام ابن تيمية .

(، ههروه ها ئه و كه سانه ی كه تووشی تهنگه نه فهسی سنگ بوون ، هه ندی شتیان ده دریتی ، به هه مان شیوه پۆژووه كه یان به تال ده كاته وه .

٥ - جووت بوون له گه ل خیزان دا :

ئیمامی (الشوكاني) له كتیبی : (الدراى المضیة) دا : (٢ / ٢٢) فهرموویه تی : (جووت بوون له گه ل خیزان دار پۆژوو به تال ده كاته وه ئه گه ر كه سیك ئه نجامی بدات به ئه نقهسته وه ، به لام ئه گه ر له كاتی له بیر چووندا ئه نجام بدرییت ، هه ندیک له زانایان ده یخه نه پرزی ئه و كه سه ی خواردن و خواردنه وه ی خواردنیته له كاتی له بیر چوون دا) .

ههروه ها ئیمامی (ابن القيم) له كتیبی : (زاد المعاد) دا : (٢ / ٦٠) فهرموویه تی : ((به لگه ی قورئان له سه ر ئه وه یه كه جووت بوون له گه ل خیزان دا پۆژوو به تال ده كاته وه ، هه ر وه كو چوون خواردن و خواردنه وه پۆژوو به تال ده كه نه وه ، خیلافیش له وه دا نیه)) .

به لگه كه شی له قورئانی پیرۆزدا ئه م ئایه ته یه : ﴿ فَالآن بَاشِرُوهُمْ وَأَنْبِئُوهُمْ مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ﴾ [سورة البقرة : ١٨٧] ، له م ئایه ته دا خوی پهروه ر دگار پیده دات به جووت بوون له گه ل خیزاندا .

ئه وه شمان بۆ ده ر ده كه ویت كه پۆژوو گرتن خوگرتنه وه یه له جووت بوون له گه ل خیزاندا و خواردن و خواردنه وه ، وه هه ر كه سیك پۆژووه كه ی به تال بكاته وه به جووت بوون له گه ل خیزاندا ، پیویسته له سه ر پۆژووه كه ی قه زا بكاته وه و كه فاره تیش بدات ، به لگه ش له سه ر ئه مه فهرمووده ی (أبو هريرة) یه ﷺ كه له پیغه مبهه ر وه ﷺ ده گیریتته وه و ده فهرموویت : " أَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلَكْتُ ؟ قَالَ : وَمَا أَهْلَكَ ؟ قَالَ : وَقَعْتُ عَلَى امْرَأَتِي فِي رَمَضَانَ ، قَالَ : هَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَعْتَاقَ رَقَبَةً ؟ قَالَ : لَا ، قَالَ : هَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَابَعَيْنِ ؟ قَالَ : لَا ، قَالَ : فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تُطْعِمَ سَتِينَ مَسْكِينًا ؟ قَالَ : لَا قَالَ : اجْلِسْ ، فَجَلَسَ ، فَأَتَى النَّبِيُّ ﷺ بِعَرَقٍ فِيهِ تَمْرٌ ، قَالَ : تَصَدَّقْ بِهِ ، قَالَ : مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا أَحَدٌ أَفْقَرُ مِنَّا ، قَالَ : فَضَحِكَ النَّبِيُّ ﷺ حَتَّى بَدَتْ أَنْيَابُهُ ، قَالَ : خُذْهُ فَأُطْعِمَهُ أَهْلَكَ " (١٣٤) .

واته : پیاویك هاته خزمه تی پیغه مبهه ر ﷺ و پیی فهرموو : تیاچووم ئه ی پیغه مبهه ری خوا ، ئه ویش پیی فهرموو : چی له ناوی بردیت ؟ فهرمووی : له گه ل خیزانه كه مدا جووت بووم له مانگی رهمه زاندا ، فهرمووی : ئایا ده توانیت كۆیله یه ك پرگار بكهیت ؟ فهرمووی : نه خیر ، فهرمووی : ئایا ده توانیت دوو مانگ له سه ر یه ك به پۆژوو بیت ؟ فهرمووی : نه خیر ، فهرمووی : ئایا ده توانیت

(١٣٤) ثبت الحديث بألفاظ مختلفة عن البخاري : (٥١٦/١١) رقم : (٦٧٠٩) و (١٩٣٦) ، ومسلم رقم : (١١١١) ، والترمذي رقم : (٧٢٤) ، والبيهقي : (٢٨٨/٦) ، وأبي داود رقم : (٢٣٩٠) ، والدارمي : (١١/٢) ، وابن ماجه رقم : (١٦٧١) ، وابن أبي شيبة : (١٨٣/٢ — ١٨٤) ، وابن خزيمة : (٢١٦/٣) ، وابن الجارود رقم : (١٣٩) ، والشافعي رقم : (٢٩٩) ، ومالك : (٢٩٧/١) ، وعبد الرزاق : (٤/١٩٦) . وأرسله بعضهم ، ووصله جلهم ، وصحت عند بعضهم زيادة : " اقضي يوما مكانه " وقد صححها الحافظ ابن حجر في (الفتح) : (٥١٦/١١) ، وهو كما قال ، والعرق : زنبيل منسوج من بسائج الخوص . واته : زه مبيليكي چنراو له شولای دار .

خواردنی شه ست هه ژار بدهیت ؟ فه رمووی : نه خیر ، فه رمووی باشه دانیشه و چاوه پری بکه ، ئه ویش دانیشته ، له و کاته دا سه به ته یه ک خورمایان هیئا بو پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی : ئهم خورمایه به ره و بیکه به خیر ، فه رمووی : له نیوان ئهم په پو ئه و په ری ئهم شاره دا که سیکی تر نیه له ئیمه هه ژارتر بیته ، (أبو هريرة) ﷺ ده فه رموویته : پیغه مبه ری خوا ﷺ پیکه نی تا دانه کانی ده رکه وت و فه رمووی : بیبه ، به خواردنی خیزانه که تی ده .

قهزا کردنه وه :

۱ - موسولمانی خواناس - خوی په روه ردگار زانستی شه رعیمان فیركات - بزانه که قهزا کردنه وه ی له ده ست چوه کانی په مه زان پیویست نییه راسته وخو پاش په مه زان بی ، به لکو پیویسته له سه رخو بی په له کردن بی ، له بهر ئه و فه رمووده یه که له دایکه (عائشة) وه - په زای خوی لیبت - ده گیرنه وه فه رموویه تی : " كَانَ يَكُونُ عَلَى الصَّوْمِ مِنْ رَمَضَانَ فَمَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَفْضِيَهُ إِلَّا فِي شَعْبَانَ " (۱۳۵) .

واته : قهزای په مه زانم له سه ر ئه مایه وه ونه م ده توانی قهزای بکه مه وه له شه عباندا نه بی .

ئیمامی (الحافظ) - په حمه تی خوی لی بیت - له کتیبی (الفتح) دا : (۱۹۱ / ۴) فه رموویه تی : (فه رمووده که به لگه یه له سه ر دواخستنی قهزا کردنه وه ی په مه زان ، جا ئه و دواخستنه له بهر عوزیک بی یان بی عوزر بی) .

ئه وه ش ئاشکرا و به لگه نه ویسته زوو قهزا کردنه وه ی چاکتره له دواخستنی ، چونکه زوو قهزا کردنه وه ی ئه چیتته ژیر ئامازه ی گشتی ئه و به لگانه ی که ئامازه به په له کردن ده که ن له کاری خیردا و دوانه خستنی ، به لگه ی ئه وه ش له قورئانی پیروژدا : ﴿ وَسَامِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ﴾ [آل عمران : ۱۳۳] ، واته : پیش برکی بکه ن بو به ده ست هیئانی لی خوش بوونی په روه ردگارتان .

هه روه ها ووته ی خوی به توانا و پایه بهرز : ﴿ أَوَّلِكَ يُسَامِرُ عُونَ فِي الْحَيَّاتِ وَهُمْ لَهَا سَائِقُونَ ﴾ [المؤمنون : ۶۱] .

۲ - پیویست نییه قهزا کردنه وه که له دوی یه ک بن ، به وه ی که چونیتی قهزا کردنه وه ی بشوبه یتیریت به چونیتی ئه دا کردنی ، له بهر ووته ی خوی پایه بهرز : ﴿ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ [البقرة : ۱۸۵] .

وه (ابن عباس) - په زای خوا له خو ی و باوکیشی بیت - فه رموویه تی : ((لَا بَأْسَ أَنْ يُفَرَّقَ)) (۱۳۶) .

(۱۳۵) أخرجه البخاري : (۴ / ۱۶۶) رقم : (۱۹۵۰) ، ومسلم رقم : (۱۱۴۶) .

(۱۳۶) علقه البخاري : (۴ / ۱۸۹) ، ووصله عبدالرزاق ، والدارقطني ، وابن أبي شيبة ، بسند صحيح . وانظر : (تعليق التعليق) : (۳ / ۱۸۶) .

واته : نکولای و هیچ له وه دا نییه نه گهر جیا بکریته وه .

وه (أبوهريرة) رضی الله عنه فهرموویه تی : ((یُواتِرُهُ إِنْ شَاءَ)) (۱۳۷) .

واته : نه گهر بیه ویت نه توانی تاکی بکات ، واته لیک جیا بکریته وه .

به لام سه بارهت بهو فهرمووده یه کی که له (أبوهريرة) وه رضی الله عنه دهیگیپنه وه به (مرفوع) ی : " مَنْ كَانَ عَلَيْهِ صَوْمٌ مِنْ رَمَضَانَ فَلْيَسِرْهُ وَلَا يَقْطَعْهُ " (۱۳۸) .

واته : نهو کهسه ی پوژووی رهمه زانی له سه ره با له سه ر یه ک بن و نیوانیان نه خات .

نه م فهرمووده یه لاوازه (واته : ضعیف) ه .

پوخته ی ووتش نه وه یه که هیچ فهرمووده یه کی (مرفوع) ی (صحیح) نیه - له سنوری زانستماندا - له سه ر جیا کردنه وه یان له دوا ی یه ک بوون ، نزیك ترین و ئاسان ترینیان نه وه یه که هر دوو شیوه که ره وایه ، ئیمام و پیشه وای نه هلی سوننه (أحمد بن حنبل) یش - په حمه تی خوا ی لیبت - نه مه ی فهرمووه ، ئیمامی (أبو داود) له (مسائل) ه کهیدا : (ص : ۹۵) فهرموویه تی : ((بیستم پرسیار کرا له (أحمد) دهر باره ی قه زای رهمه ان ؟ فهرمووی : نه گهر ویستی جیا یان ده کاته وه ، وه نه گهر ویستی له سه ر یه ک ده یگری)) خواش زانتره .

له بهر نه وه ، په و بوونی لیک جیا کردنه وه یان ، نه فی له سه ر یه ک بوونیان ناکات .

۳ - زانایان کو ران له سه ر نه وه ی که نه گهر که سیك مرد و نویژی له ده ست چووی له سه ر بوو وه لییه که ی (که سوکاری) له جیاتی قه زای ناکاته وه ، نه خو ی و نه جگه له ویش ، هه روه ها هر که س توانای پوژووی نه بی که س پوژوو ناگریت له جیاتیدا تا له ژیاندا ما بی به لکو به رامبه ر به هر پوژیک نانی هه ژاریک ده دات ، هر وه کو چوون (انس) رضی الله عنه نه جامی دا له و (اثر) ه ی که پیش که میك هیئامانه وه .

به لام نهو کهسه ی بمریت و پوژووی نه زری له سه ر بی وه لییه که ی له جیاتی پوژوو ده گریت ، له بهر نهو فهرمووده یه ی پیغه مبه ر رضی الله عنه که تییدا فهرموویه تی : " مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صَوْمٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ " (۱۳۹) .

واته : هر که سی مرد و پوژووی له سه ر بوو وه لییه که ی له جیاتی پوژوو ده گریت .

(۱۳۷) راجع له (إرواء الغلیل) : (۴ / ۹۵) .

(۱۳۸) وقد زدنا هذا بياناً بالاستفسار مشافهةً من شيخنا (الألباني) نفع الله به ، فذكرَ نحواً ممَّا كتبنا ، و الحمد لله حقَّ حمده .

(۱۳۹) أخرجه البخاري : (۴ / ۱۶۸) رقم : (۱۹۵۲) ، ومسلم رقم : (۱۱۴۷) .

وه له (ابن عباس) هوه - په زای خوا له خوۍ و باوکیشی بیت - فهرموویه تی : " جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أُمِّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا صَوْمُ شَهْرِ فَأَقْضِيهِ عَنْهَا ؟ قَالَ : نَعَمْ ، فَدَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى " (١٤٠) .

واته : پیاوړیک هاته خرمهت پیغه مبه ری خوا ﷺ و فهرمووی : ئه ی پیغه مبه ری خوا ، دایکم مردووه و پوژووی مانگیکی له سهره ، ئایا له جیاتی قه زای بکه مه وه ؟ فهرمووی : به لئ قهرزی خوا له پیشتره بو ئه وه ی قه زاکریتته وه .

ئهم فهرمووده گشتیانه ئاشکران له وه ی که پوژوو گرتنی وه لی (که سوکار) له جیاتی مردو پړی پی دراوه به هه موو جوړه کانیه وه ، ئهمه ش ووته ی هندیکه له شافعی مه زه به کان ، و بوچوونی (ابن حزم) ه : (٧ / ٢ ، ٨) .

به لام ئهم فهرموودانه له و فهرمووده گشتیانه که تایبهت کراون ، که واته : هیچ وه لی یه ک پوژوو ناگریت له جیاتی مردوو جگه له پوژووی (نه زر) نه بی ئهمه ش ووته ی پیشته وا (أحمد) ه هه وه کو چوون له (مسائل الإمام أحمد) دا هاتووه له پړیوایه تی (أبو داود) : (ص ٩٦) : فهرموویه تی : بیستم (أحمد بن حنبل) فهرمووی : پوژوو ناگریت له جیاتی مردوو جگه له پوژووی نه زر (صوم النذر) نه بی ، ئیمامی (أبو داود) ده لئ ووتم به (أحمد) : ئه ی مانگی پهمه زان ؟ فهرمووی : خواردن ده دری له جیاتیدا) .

ئهم بوچوونه شه که نه فس پړی ئارام ده بی ، دلش پړی ده کریته وه ، سنگیش فیئک ده کاته وه ، و فیهی به لگه ش (فقه الدلیل) هه لی ده بریوت ، چونکه ئهم بوچوونه کار کردنی تیایه به هه موو ئه و فهرموودانه ی که له م باره وه هاتوون ، به بی په تکرده وه ی هیچ یه کیکیان له گه ل تیگه یشتنی راست بویان ، به تاییه تی یه که میان ، چونکه (عائشة) - په زای خوی لیبت - به و په های (مطلق) یه لی تی نه گه یشت که پوژووی پهمه زان و جگه له ویش بگریته وه ، به لکو بو ئه وه ده چوو که خواردن بریت و ئهمه شی لی ده گپړنه وه به و به لگه یه ی که (عمرة) ده یگریته وه : ((که دایکی مردوو هندی پوژووی پهمه زانی له سهر مابوو ، به (عائشة) ی فهرموو : قه زای بکه مه وه له جیاتیدا ؟ فهرمووی : نه خیر ، به لکو به رامبه ر به هه ر پوژیک نیو (صاع) بده به هه ژاریک)) (١٤١) .

واش بریار دراوه که راوی فهرمووده (واته : ئه و که سه ی فهرمووده که ده گپړته وه) له هه موو که س شاره زاتره به واتای ئه وه ی که ده یگریته وه .

(١٤٠) أخرجه البخاري : (٤ / ١٦٩) رقم : (١٩٥٣) ، ومسلم رقم : (١١٤٨) .

(١٤١) أخرجه الطحاوي في (مشكل الآثار) : (٣ / ١٤٢) ، وابن حزم في (المحلى) : (٧ / ٤) — واللفظ له — بسند صحيح .

(حبر الأمة) ه واته : (ابن عباس) یش - په زای خوا له خوۍ و باوکیشی بیت - هه مان بوچوونی هیه و فهرموویه تی : (نه گهر مروؤ نه خوش کهوت له پهمه زاندا ، پاشان مرد و پوژووی نه گرت ، له جیاتی نه وه خواردن دهریت و قه زای له سهر نیه ، وه نه گهر قه زای نه زر (صوم النذر) ی له سهر بوو وه لی یه که ی له جیاتی نه ودا قه زای ده کاته وه) (۱۴۲) .

نه وه یش ئاشکرایه که (ابن عباس) - په زای خوا له خوۍ و باوکیشی بیت - خوۍ پاوی فهرمووده ی دووهمه ، به تایبته که فهرمووده یه کی گپراوته وه به لگه یه له سهر نه وه ی وه لی له جیاتی مردوو پوژووی نه زر (صوم النذر) ده گریټ ، فهرمووده که ش : " أَنْ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ اسْتَفْتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ : إِنَّ أُمِّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا نَذْرٌ ؟ فَقَالَ : أَقْضِهِ عَنْهَا " (۱۴۳) .

واته : (سعد بن عبادة) پرسپاری کرد له پیغمه مبر ی خوا ﷺ و فهرمووی : دایکم مردوو و پوژووی نه زری له سهره ؟ فهرمووی : له جیاتی قه زای بکه ره وه .

نه م لیك دانه وهش ده گونجی له گه ل بنه واکانی شهریه تدا هر وه کو چوڼ (العلامة ابن القيم) له کتبی (إعلام الموقعین) یدا پوونی کردوته وه ، وه زیاتر پونکردنه وه و توپژینه وه ی (التوضیح و التحقيق) له و باره یه وه کردوه له (تهذیب سنن أبي داود) دا : (۳ / ۲۷۹ - ۲۸۲) ، جا بوۍ بکه پیره وه چونکه گرنگه .

۴ - نه گهر که سیك بمریت و پوژووی نه زری له سهر بی ، نه واه په وایه کومه لیک پیاو پوژوو بگرن به ژماره ی نه و پوژانه ی که له سهریه تی ، **حه سه نی به صری** فهرموویه تی : (په وایه نه گهر سی پیاو له جیاتی که سیك هر یه کیك پوژیک پوژووی بو بگریټ) (۱۴۴) .

سه باره ت به خواردن ، په وایه نه گهر وه لیه که ی به ژماره ی نه و پوژانه ی که له سهریه تی هه ژار کو بکاته وه و تیر خواردنیاں بکات ، هر وه کو چوڼ (أنس بن مالك) ﷺ نه م کاره ی نه نجام داوه .

(۱۴۲) أخرجه أبو داود بسند صحيح ، وابن حزم في (المحلى) : (۷ / ۷) وصحح إسناده .

(۱۴۳) رواه البخاري ومسلم وغيرهما .

(۱۴۴) أخرجه البخاري : (۴ / ۱۱۲) مُعَلَّقًا ، ووصله الدارقطني في (كتاب المَدَائِج) وصَحَّحَ سَنَدُهُ شَيْخُنَا الْأَلْبَانِي فِي (مختصر صحيح البخاري) : (۱ / ۵۸) . وانظر : (تعليق التعليق) : (۳ /

/ ۱۸۹) .

(تنبيه) : تَحَرَّفَ اسْمُ كِتَابِ (الْمَدَائِجِ) فِي بَعْضِ الْمَرَاجِعِ إِلَى كِتَابِ (الذَّبِجِ) ! وَهُوَ تَحْرِيفٌ قَبِيحٌ فَتَذَكَّرْ .

که فارهت دان :

۱ - فهرموده دی (أبوهريرة) رضی الله عنه دهرباره دی نه و پیاوه دی که له نیوه پووی پهمه زاندا له گهل خیزانه که دی دا جووت بوو بوو له پیشدا باس کرا که چوون قه زاکردنه وه و که فارهتی له سهره ، نه وهیش : پرگار کردنی کوپله یه که ، نه گهر دهستی نه که وت پوژووگرتنی دوو مانگی له سهریه ک ، نه گهر نه یتوانی خواردن پیدانی شهست هه ژار .

وه ووتراوه : که که فارهتی جووت بوون به هه لېژاردنه (التخییر) نه ک به له دوا یه ک (الترتیب) ، به لام نه وانه دی پیاویه تی له دوا یه ک ده گپنه وه زور ترن و پیاویه ته که یان هه لېژارده تر (أرجح) ه ، چونکه ژماره یان زیاتره ، و زیاده دی زانستیان پی یه . له کاتی کدا کو پان له سهر نه وه دی که جووت بوون پوژوو به تال کره وه یه ، که چی نه مه پوی نه دا له پیاویه ته کانی تر دا ، نه وه که سهش که زانستی پی پی به لگه یه له سهر نه وه دی که زانستی پی نی یه ، هه روه ها له وه کارانه ی که ته رجیحی له دوا یه که که (الترتیب) ده دن نه وه یه که نه مه یان باشتره ، وه له بهر نه وه دی که کار پیکردنی به تال نی یه نه گهر بلین به هه لېژاردنه یان نه ، به پیچه وانه دی دژه که ی .

۲ - نه وه که سهی که فارهت دان بیگریته وه و توانای نه بی به سهر پرگار کردن و پوژوو و خواردندا که فاره ته که ی له سهر ده که وی ، چونکه داواکاری (واته : التکلیف) به ستراوه به تواناوه ، خوا ی پایه به رز فهرمودیه تی : ﴿ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾ [البقرة : ۲۸۳] ، وه به به لگه ی کرداری پیغمبر ﷺ که که فاره تی له سهر پیاوه که لادا کاتی دهست کورتی خو ی پی راگه یاند ، وه سه به ته یه ک خورمای پی به خشی بو نه وه ی به خواردنی خیزانه که ی بدات .

۳ - هیچ که فاره تی ک ئافرهت ناگریته وه ، چونکه پیغمبر ﷺ کرده وه یه کی پی راگه یه نرا پرویدا بوو له نیوان پیاوه که و خیزانه که یدا ، ده بینین پیغمبر ﷺ یه که که فارهت زیاتری پیویست نه کرد . خواش زاناتره .

فیدیه دان :

١ - ٢ / ئافره تی سک پر و شیرده ر ئه گهر له خۆیان و مندا له کانیا ن بترسن به پۆژوو نا بن و هه موو پۆژیک خواردنی هه ژاریک ده دن ، به لگه ی ئه وه یش له کتیی خوی په ره ر دگا ر دا : ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ﴾ ، پووی هه ئینجا ندی به لگه ش (وجه الاستدلال) ئه وه یه که ئه م ئایه ته تایبه ته به پیاو و ئافره تی پیر و نه خۆشیک که هیوای چاک بوونه وه ی لی نه کری و شیرده ر و سک پر ئه گهر له خۆیان و مندا له کانیا ن بترسن ، هه ر وه کو باسه که ئاشکرا ده کریت له پیاو یه ته کا نی (ابن عباس) و (ابن عمر) هه ﴿ ١٤٥ 》 .

٣ - برای باوه ردا ر - له وه ی که پۆیشته - ئه وه ت بۆ ده رکه وت که ئه م ئایه ته (نه سخ) کراوته وه ، له به ر هه ردوو فه رموده ی (ابن عمر) و (سلمة بن الاکوع) به لام له (ابن عباس) هه ده گیرنه وه که (نه سخ) نه کراوته وه و تایبه ته به پیاو و ژنی پیره وه که توانای پۆژوو گرته نیا ن نیه پیویسته هه موو پۆژیک خواردن به دن به هه ژاریک (١٤٥) .

له به ر ئه مه له وانه یه گوما نی ئه وه ببریته که (ابن عباس) پیچه وانه ی زۆربه ی هاوه لانه ، یا ن دوو بۆچوونی دژیه کی هه یه ، به تایبه ت ئه گهر زانیت به راشکاوی له پیاو یه تی ترده فه رموویه تی (مه نسوخته) پیاو یه ته که ش ئه مه یه که ده فه رموی : ((رَخَصَ لِلشَّيْخِ الْكَبِيرِ وَالْعَجُوزِ الْكَبِيرَةِ فِي ذَلِكَ وَهُمَا يُطِيقَانِ الصَّوْمَ أَنْ يُفْطِرَا إِنْ شَاءَا أَوْ يُطْعِمَا مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا وَلَا قَضَاءَ عَلَيْهِمَا ، ثُمَّ نُسَخَ ذَلِكَ فِي هَذِهِ الْآيَةِ : ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾ ، وَتَبَتَ لِلشَّيْخِ الْكَبِيرِ وَالْعَجُوزِ الْكَبِيرَةِ إِذَا كَانَا لَا يُطِيقَانِ الصَّوْمَ ، وَالْحُبْلَى وَالْمَرْضِعُ إِذَا خَافَتَا أَفْطَرَتَا وَأَطْعَمَتَا كُلَّ يَوْمٍ مَسْكِينًا)) (١٤٦) .

واته : ری دراوه به پیاو و ژنی پیر له وه دا که توانای پۆژووشیا ن هه بی پۆژووکه یا ن بشکینن ئه گهر ویستیا ن ، یا ن هه موو پۆژیک خواردنی هه ژاریک به دن و قه زاشیا ن له سه ر نی یه ، پا شان (نه سخ) بووه وه له م ئایه ته دا : ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾ ، وه ئه وه جیگیر بوو که پیاو و ئافره تی پیر ئه گهر توانای پۆژوویا ن نه بی و ئافره تی سک پر و شیر ده ر یش ئه گهر له خۆیا ن و مندا له کانیا ن ترسا ن هه موو پۆژیک خواردنی هه ژاریک به دن .

ئه و کۆمه له یه ی سه یری پووکه ش (ظاهر) ی پیاو یه تی پیشوویا ن کردوو ه له لای (البخاری) له (کتاب التفسیر) له (صحیح) ه که یدا که ئاشکرایه له نه فی کردنی (نه سخ) دا ، گوما نی ئه وه یا ن برد

(١٤٥) أخرجه البخاري : (٨ / ١٣٥ — الفتح) .

(١٤٦) أخرجه ابن الجارود رقم : (٣٨١) ، والبيهقي : (٤ / ٢٣٠) ، وأبو داود رقم : (٢٣١٨) ، و سنده صحيح .

که (حبر الأمة) پیچه وانه ی زوربه ی هاوۀ لانه ، به لام که پیکدادانیان کرد له گه لّ ټه و پړوايه ته ی که به پاشکاو ی باس له (نه سخ) ده کات ، گومانی ټه و هیان برد که دوو بو چوونی دژیه کی هیه !!

به لام راستی یه که گومانی تیدا نه بی ټه و هیه که ټایه ته که (مه نسوخه) به لام به تیگه یشتنی پیشین (سه له ف) بو (نه سخ) ، چونکه پیشینه پیاوچاکان - په زای خویان لیبت - ووشه ی (نه سخ) یان ده فهرموو به رامبر به ه لگرتنی ټماژه ی گشتی و په ها و پوکه ش و جگه له مانه شیان هندی جار به نه سخ داده نا ((فقد كان السلف الصالح يُطلقون النسخ على رفع دلالة العام والمطلق والظاهر وغيرها تارة)) ، بو نمونه به تایبته کردن و ته قید کردن و لیکدانه وه ی موقه یه دیک به په هایه ک و ټاڅه کردن و ټاشکرا کردنیان دهوت نه سخ ، ته نانهت هندی جار به (الاستثناء) واته : لیدهرکردن ، و (الشرط) واته : مهرج ، و سیفه ش (الصفة) ده لّین نه سخ ، چونکه ټه وانه ه لگرتنی ټماژه ی پوکه ش و ټاشکرا کردنی مه به سستی تیدایه .

که واته : نه سخ له زمانی ټه و اندا بریتی یه له ټاشکرا کردنی مه به سستی به شتیکی دهره کی نه ک به خودی پرسته که (١٤٧) .

ټاشکراشه که هر که سی پروانیتته ووته کانیان ووته یه کی زور - که نایه ته ژماردن - ده بینیت له و بابه ته و ، ټه و ټیشکالاته نه ی لا نامینئ که هوکاره کی لیکدانه وه ی ووته کانیانه له پروانگه ی زاراوه ی تازه ی دوايينه کان (اصطلاح المتأخرين) ، ټه و ووته یه ی که بریتی یه له ه لگرتنی حوکمیکی شهرعی پیشوو به به لگه یه کی شهرعی دواتر تایبته به داوا لیکراوان ((واته : المكلفون)) .

٤ = ټه و ه ش پشستگیری ټه و واتایه بکات ټه و هیه که ټایه ته که گشتی یه بو هه موو داوا لی کراویک ، ټه وانه ی توانایان هه بی به پوژوو بن و ټه وانه یش توانایان نییه به پوژوو بن ده یانگریته وه ، به لگه ی ټه و ه یش له سوننه تدا ټه و فهرمووده یه یه که ټیمامی (مسلم) له (سلمة بن الأكوع) هوه ﷺ ده یگریته وه که فهرموویه تی : " كُنَّا فِي رَمَضَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَنْ شَاءَ صَامَ ، وَمَنْ شَاءَ أَفْطَرَ فَأَفْتَدَى بِطَعَامِ مُسْكِينٍ ، حَتَّى نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ : ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ " .

واته : ټیمه له پرمه زان دا له سهرده می پیغمبر صلی الله علیه و آله هه ر که سی بیویستایه به پوژوو ده بوو ، ټه و ه ش بیویستایه به پوژوو نه ده بوو و خواردنی هه ژاریک فیدییه ده دا ، تا ټه و کاته ی ټه و ټایه ته : ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ هاته خواره وه .

له وانه یه فهرمووده ی (ابن عباس) که به راشکاو ی باسی (نه سخ) دهکات هندیک ئیشکال دروست بکات که ده فهرمووی : ریپیدانه که بو پیاو و ئافره تی پیر بوو که له توانایاندا بووه ، به لام ئهم ئیشکاله نامینیت ئه گه ر لات پوون بووه وه که ئه و ووته یه بو به لگه هیئانه وه یه نه ک بو تایبته کردنی ، به لگه ی ئهم تیگه یشتنه ش خودی فهرمووده که یه چونکه ئه گه ر ریپیدانه که بو پیاو و ئافره تی پیر بوو پاشان (نه سخ) کراو مایه وه بو پیاو و ئافره تی پیر ، واتای ئهم ریپیدانه که جاریک ری پی دهریت وجاریکی تر نه فی ده کری ئه گه ر مه به ست له باس کردنی له لایه نیانه وه ریپیدان و به لگه هیئانه وه نه بی نه ک تایبته کردن ؟ واتای چی ده بی ؟

ئه گه ر ئه و ته بو ئاشکرا بوو ، پی دلیا بووی ، ئه و ته لاجیگیر ده بیته که واتای ئایه ته که (مه نسوخه) سه باره ت به ئه وانه ی توانای پوژوویان هیه ، وه مه نسوخیش نیه سه باره ت به وانه ی که توانای پوژوو گرتنیان نیه ، حوکمی یه که م به ئامازه ی قورئان (نه سخ) بوته وه ، به لام حوکمی دووه م جیگیره به ئامازه ی سوننه ت و (نه سخ) یش نه بوته وه تا پوژی دوا یی .

ئو ووته یه ی که (ابن عباس) له و پیاو یه ته یدا که به راشکاو ی باس له (نه سخ) دهکات ئهم بوچوونه پته و دهکات : ((وَتَبَتَ لِلشَّيْخِ الْكَبِيرِ وَالْعَجُوزِ الْكَبِيرَةِ ، إِذَا كَانَا لَا يُطِيقَانِ الصَّوْمَ ، وَالْحُبْلَى وَالْمَرْضَعُ إِذَا خَافَتَا أَفْطَرَتَا وَأَطَعَمَتَا كُلَّ يَوْمٍ مَسْكِينًا)) .

وه زیاتر فهرمووده که ی (معاذ بن جبل) ئاشکرای دهکات ﷺ که فهرموویه تی : ((أَمَّا أَحْوَالُ الصَّيَامِ ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَجَعَلَ يَصُومُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ، وَصِيَامَ عَاشُورَاءَ ، ثُمَّ إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِ الصَّيَامَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ...﴾ الآية ، ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ الْآيَةَ الْأُخْرَى : ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ...﴾ الآية ، فَأَثْبَتَ اللَّهُ صِيَامَهُ عَلَى الْمُقِيمِ الصَّحِيحِ ، وَرَخَّصَ فِيهِ لِلْمَرِيضِ وَالْمُسَافِرِ ، وَتَبَتَ الْإِطْعَامُ لِلْكَبِيرِ الَّذِي لَا يَسْتَطِيعُ الصَّيَامَ فَهَذَانِ حَوْلَانِ ...)) (١٤٨) .

به م دوو فهرمووده یه ش ئاشکران بو پوون کردنه وه ی ئه وه ی که ئایه ته که (مه نسوخه) سه باره ت به که سیك توانای پوژووی هه بی ، و مه نسوخ نیه سه باره ت به که سیك توانای پوژووی نیه ، واته : ئایه ته که تایبته دهکات .

له بهر ئه وه (ابن عباس) هاو دهنگه له گه ل هاوه لآن ، فهرمووده که شی ده گونجی له گه ل فهرمووده ی (عبدالله بن عمر) و (سلمة بن الأكوع) ﷺ هه روه ها ووته کانی دژ یه ک نین ، چونکه ووته ی : ((لَيْسَتْ بِمَنْسُوخَةٍ)) راقه (ته فسیر) ده کریته به ووته ی ((إِنَّهَا مَنْسُوخَةٌ)) ، واته :

(١٤٨) أخرجه أبو داود في (سننه) رقم : (٥٠٧) ، و البيهقي في (سننه) : (٢٠٠ / ٤) ، و أحمد في (المسند) : (٥ / ٢٤٦ - ٢٤٧) ، و سندُه صحيح

ثایه ته که تاییه ت ده کات ، به مهش ئاشکرا ده بیټ که زارووی (النسخ) له تیگه یشتنی هاوه لاند ا به رامبه ره به زارووی : (التخصیص) یان (التقید) له تیگه یشتنی (الأصولیین المتأخرین) واته : زانا دوانیه کانی (الأصول) ، وه ئیمامی (القرطبی) ئاماژه ی به مه کردووه له (تفسیر) ه که یدا (١٤٩) .

٥ - برای موسولمان له وانه یه گومانی ئه وه ببه ی ئه وه ی که له (ابن عباس) و (معاذ بن جبل) ده یگپر نه وه ﷺ ته نها (رأي واجتهاد وإخبار) : ئیجتهاد و بوچوونی خو یان بی و گپرانه وه بی ، و ناگاته پله ی فهرمووده ی (المرفوع) که حوکمی گشتی (عام) ی قورئانی پی تاییه ت (تخصیص) ده کری ، یان په ما (مطلق) کانی قورئان پی قه ید (تقید) ده کری ، و گشتی (مجمل) ه کانی قورئان پی پاقه ده کریټ ، وه لامی ئه وهش ئه مه یه :

أ / ئه م دوو فهرمووده یه حوکمی (الرفع) یان مه یه ، به کوپای زانایانی زانستی فهرمووده کانی پیغمه مبر خوا ﷺ بویه نا بیټ هیچ باوه پداریک - که خوا و پیغمه مبر ی ﷺ خوش ده وی - ئه گهر ئه م دوو فهرمووده یه له لا جیگیر بوو پیچه وانه یان بکات ، چونکه ئه م دوو فهرمووده یه دهرباره ی پاقه (تفسیر) یه ک هاتوون په یوه نده به هوکاری هاتنه خواره وه وه (واته : أسباب النزول) .

واته : ئه م دوو هاوه له که ئاماده ی هاتنه خواره وه ی (وهی) و دابه زینی ثایه ته کان بوون ، وه هه والیان دهرباره ی یه کیک له ثایه ته کانی قورئانی پیرو ز دابی که له ئه و شته دابه زیووه ، بی گومان ئه م ووته یه فهرمووده یه کی (مسند) ه (١٥٠) .

ب / (ابن عباس) ئه م حوکمه ی داوه بو ئافره تی سک پر و شیرده ر ، باشه له کوئی وه ئه م حوکمه ی داونه تی ؟ گومان له وه دا نیه که له سوننه ته وه ، به تاییه ت خو ی به ته نها ئه مه ی نه فهرمووه ، به لکو (عبدالله بن عمر) هاو ده نگه له گه لی دا که ده گپرینه وه ئه م ثایه ته (مه نسوخه) .

له (مالك) ه وه ده گپر نه وه ئه ویش له (نافع) ه وه که (ابن عمر) پرسپاری لی کرا دهرباره ی ئافره تی سک پر ئه گهر له منداله که ی ترسا ، فهرمووی : " تُفْطِرُ وَتُطْعِمُ مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا مِدًّا مِنْ حِنْطَةٍ " (١٥١) ، واته : پوژوو ناگریټ و به رامبه ر به هه ر پوژیک خواردنی هه ژاریک ده دات (مد) یکه له گه نم .

وه له (ابن عمر) ه وه ده یگپرینه وه که فهرموویه تی : " الْحَامِلُ وَالْمَرْضِعُ تُفْطِرُ وَلَا تَقْضِي " (١٥٢) ، واته : ئافره تی سک پر و شیرده ر پوژوو ناگریټ و قه زاشی ناکاته وه .

(١٤٩) المسمى: (الجامع لأحكام القرآن) : (٢ / ٢٨٨) .

(١٥٠) انظر: (تدريب الراوي) : (١ / ١٩٢ — ١٩٣) للسيوطي ، و (علوم الحديث) ص : (٢٤) لابن الصلاح .

(١٥١) أخرجه البيهقي في (سننه) : (٤ / ٢٣٠) من طريق الإمام الشافعي ، و سنده صحيح .

(١٥٢) أخرجه الدارقطني : (١ / ٢٠٧) و صححه .

وه له ریگه یه کی تره وه : " أَنْ امْرَأَتُهُ سَأَلَتْهُ وَهِيَ حُبْلَى ، فَقَالَ : أَفْطِرِي وَأَطْعِمِي عَنْ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا وَلَا تَقْضِي " (إِسْنَاد) ه كه شی (جید) ه ، وه له ریگه ی سئیه مه وه هه ر له وه وه ﷺ : " أَنْ بَنَتْ لَهُ كَانَتْ تَحْتَ رَجُلٍ مِنْ قُرَيْشٍ ، وَكَانَتْ حَامِلًا ، فَأَصَابَهَا عَطَشٌ فِي رَمَضَانَ ، فَأَمَرَهَا أَنْ تُفْطِرَ وَتُطْعِمَ عَنْ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا " .

ج / هیچ له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ پیچه وانه ی (ابن عباس) نین (۱۵۳) ﷺ .

ئهم پوون کردنه وه واتای لا بردنی پوژوومان بو دهکات له سه ر ئافره تی سک پر و شیرده ر که له فه رموده که ی پیشووی (أنس بن مالك الکعبی) ه وه هاتوو ، وه ئه وه ش که تایبه ته به ترسان له سه ر خووی و منداله که ی ، و ئه وه ی که فیدیه دانی له سه ره نه ک قه زا کردنه وه ، له (ابن عباس) ه وه ده گیرنه وه که یه کیك - له و که نیزه کانه ی که مندالی لی هه بوو (أم ولد) - به سک پری یان شیرده ری بینی و فه رمووی : " أَنْتِ مِنَ الَّذِينَ لَا يُطِيقُونَ ، عَلَيْكَ الْجَزَاءُ ، وَلَيْسَ عَلَيْكَ الْقَضَاءُ " (۱۵۴) .

واته : تو له وانه ی که توانای پوژوویان نیه ، فیدیه دانت له سه ره نه ک قه زا کردنه وه .

هه ر که سی ووتی لا بردنی پوژوو له سه ر سک پر و شیرده ر وه کو لا بردنی پوژوو له سه ر ریوار (موسافر) ، و له سه ر ئه وه بریاری دا که پیویسته قه زای پوژوو که ی بکاته وه ، ئه وا ووته که ی په ت ده کریته وه و لی وه رناگیری ت ، چونکه قورئانی پیرو ز واتای لا بردنی پوژووی له سه ر ریواران پوون کردوته وه به : ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ ، هه روه ها واتای لا بردنی پوژووی له سه ر ئه وانه ی که توانایان نیه پوون کردوته وه به : ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾ ئه وه شت لاجیگیر بووه که سک پر و شیرده ر له وانه ن که ئهم ئایه ته ده یانگریته وه ، به لکو تایبه ته به وانه وه .

(۱۵۳) كما نَصَّ ابنُ قُدامَةَ في (المَغْنِي) : (۳ / ۲۱) .

(۱۵۴) أخرجهُ الدارقطني : (۱ / ۲۰۷) .

شهوۍ قه در :

ئهم شهوه فه زلی گه وره یه ، چونکه شهوی هاتنه خواره وهی قورئانی پیروژه ، ئهو قورئانه ی رینیشاندهره بۆ که سیك دهستی پیوه بگریت بۆ پښگهی سهر به رزی و سهر فره رازی ، به رزی شی ده کاته وه بۆ چله پوپهی سهر فره رازی و مانه وهی هه تا هه تایي ئوممه تی ئیسلامیش که شوینکه وتووی سوننه ته کانی پیغه مبه رکه یه تی ﷺ شوین پی به شوین پی ، له م شهوه دا ئالا هه ل ناکات ، و که وان دانانی ، به لکو پیش برکی ده که ن له زیندو کردنه وهی به بیر و باوه رپوه له گه ل چاوه ری کردنی پاداشت له لایه ن خواوه .

ها بگره برای موسولمان ئهمه ش ئهو ئایه ته قورئانیانه و ئهو فه رمودانه ی پیغه مبه ره ﷺ که لی ی وه ده یگیرنه وه و ده رباره ی ئهم شهوه هاتوو ، ئه وه ش به م شیوه یه :

١- فه زلی شهوی قه در :

به سه بۆ پایه ی شهوی قه در که چاکتره له هه زار مانگ ، خوی به توانا و پایه به رز فه رموویه تی : ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ تَنْزِيلُ الْمَلَكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ [القدر : ١ - ٥] .

وه تیایدا هه موو کرداریکی دانا یانه جیا ده کریته وه : خوی پایه به رز فه رموویه تی : ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مَبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ مَرْحَمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [الدخان : ٣ - ٦] .

٢- کاتی شهوی قه در :

ئهو هه مان پی گه یشتوو له پیغه مبه ری خواوه ﷺ که ئهو شهوه شهوی بیست و یه ک ، و شهوی بیست سی ، و شهوی بیست و پینج ، و شهوی بیست و ههوت ، و شهوی بیست و نو ، وه شهوی کو تایي مانگی رهمه زانه ^(١٥٥) .

ئیمامی (الشافعی) فه رموویه تی : ((ئهمه له لای من وه کو ئه وه یه - خواش زاناتره - که پیغه مبه ر ﷺ وه لامی ده دایه وه به و پییه ی که پرسیا ری لی ده کرا له سه ر ئه و شهوه ، پییان

^(١٥٥) والأقوال الواردة فيها مختلفة ومتغيرة ، و قد صنف الإمام العراقي رسالة مفردة سماها : (شرح الصدر بذكر ليلة القدر) استوعب فيها كلام العلماء في المسألة ، فلتنظر .

ده فهرموو : ئایا به دوایدا بگه ریڼ له شهوی نه وهدا ، دهی فهرموو : به دوایدا بگه ریڼ له شهوی نه وهدا ((۱۵۶) .

ووته ی هه لېزاردهش نه ودهیه که له (۱۰) ده شهوه تاکه کانی کوتایی پدمه زاندا بی ، به لگهش له سهر نه مه فهرمووده ی (عائشة) یه - په زای خوی لیبت - که فهرموویه تی : " كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُجَاوِرُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ وَيَقُولُ : تَحَرَّوْا (وفي رواية : التَّمَسُّوا) لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي (الْوَتْرِ مِنْ) الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ " (۱۵۷) .

واته : پیغمبر صلی الله علیه وسلم له ده پوژي کوتایی پدمه زاندا له مزگهوت دهمایه وه بو خوا په رستی (الإعتکاف) ، و دهی فهرموو : له تاکه کان له ده شهوی کوتایی پدمه زان دا بگه ریڼ به دواي شهوی قه در دا .

به لام نه گهر مروؤ لاواز بوو یان توانای نه بوو با هوتی کوتایی له ده ست نه پوات ، له بهر نه و فهرموودیه ی که له (ابن عمر) وه دهی گپ نه وه که فهرموویه تی : پیغمبر صلی الله علیه وسلم خوا ﷺ فهرموویه تی : " التَّمَسُّوْهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ ، فَإِنْ ضَعُفَ أَحَدُكُمْ أَوْ عَجَزَ فَلَا يَغْلِبَنَّ عَلَى السَّبْعِ الْبَوَاقِي " (۱۵۸) .

واته : به دوایدا بگه ریڼ له ده شهوی کوتایی دا ، نه گهر یه کیکان لاواز بوو یان توانای نه بوو ، با له ده ستی نه پوات له و هوتی که ماون .

نه مهش نه و ووته یه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم ﷺ راځه و ته فسر ده کات که فهرموویه تی : " أَرَى رُؤْيَاكُمْ قَدْ تَوَاطَّاتُ فَمَنْ كَانَ مُتَحَرِّيًا فَلْيَتَحَرَّهَا فِي السَّبْعِ الْأَوَاخِرِ " (۱۵۹) .

واته : وا نه بینم خه ونه کانتان پیکهاتون نه گهر هه ر که سی ویستی به دوایدا بگه ریڼ با له هوتی کوتایدا بی .

نه وهش زانراوه له سوننه ته وه که زانینی نه و شهوه هه لگراوه ، چونکه خه لکی دوو بهر ه کیان کرد له سهر نه و شهوه و به هوی هه لگرا ، له (عبادة بن الصامت) رضی الله عنه ده گپ نه وه فهرموویه تی : پیغمبر صلی الله علیه وسلم خوا ﷺ له شهوی قه دردا ده رچوو دوو پیاو له موسولمانان دوو بهر ه کیان ده کرد له سهر شهوی قه در ، فهرمووی : " إِنِّي خَرَجْتُ لِأُخْبِرْكُمْ بَلِيلَةِ الْقَدْرِ فَتَلَا حَي (۱۶۰) فَلَانٌ وَفُلَانٌ فَرَفَعَتْ ،

(۱۵۶) فیما نقله عنه البغوي في (شرح السنة) : (۶ / ۳۸۸) .

(۱۵۷) أخرجه البخاري : (۲۲۵ / ۴) رقم : (۲۰۱۷) و (۲۰۱۹) و (۲۰۲۰) ، ومسلم رقم : (۱۱۶۹) .

(۱۵۸) أخرجه البخاري : (۲۲۱ / ۴) رقم : (۲۰۱۵) ، ومسلم رقم : (۱۱۶۵) .

(۱۵۹) انظر التعليق السابق .

(۱۶۰) تلاحي : تخصم ، واته : دوو بهر ه کی کردن .

چُونیٔی رُزُوروی بیغهمبهر صلی الله علیه وسلم له رهمه زاندا..... وَعَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا لَّكُمْ ، فَالْتَمِسُوهَا فِي التَّاسِعَةِ وَالسَّابِعَةِ وَالْخَامِسَةِ (وفي رواية: فِي السَّبْعِ وَالتَّسْعِ وَالْخَمْسِ " (١٦١) .

واته : من هاتم بۆ ئه وهی هه والی ئه و شه وه تان پی بدهم ، به لام له بهر ئه وهی فلان و فلان دووبه ره کییان کرد ، هه لگرا ، هیوام وایه ئه و کاره خیر بی بۆتان ، جا به دوایدا بگهرین له نۆیه م ، و هه وته م ، و پینجهم (وه له ریوایه تیکی تردا : له هه وت ، و نۆ ، و پینج دا) .

بیر خستنه وه یه ک :

هه ندیک فهرمووده مان پی گه شیتوو ه که شه وی قه در له ده شه وی کۆتایدا یه ، وه هه ندیکی تر که له تاکه کانی ده ی کۆتاییه ، یه که میان گشی یه و دووه میان تایبه ته ، و تایبه تیش پیش ده خری له سه ر گشتی ، هه روه ها هه ندیک فهرمووده ئاماژه به وه ده که ن که له هه وته ی کۆتایی بی ، ئه مه ش تایبه ته به نه توانین و لاوازیه وه و ئیشکالیش نیه له نیوانیاندا ، لیژده دا فهرمووده کان یه ک ده گر نه وه و دژ یه ک نین ، وه کۆ ده بنه وه و بلاوه ناکه ن .

پوخته ی ووته ی ئه وه یه که موسولمان به دوا ی شه وی قه دردا ده گه ریٔ له ته کا کانی ده ی کۆتایی ، شه وی بیست و یه ک ، و بیست و سی ، و بیست و پینج ، و بیست و هه وت ، و بیست و نۆ ، وه ئه گه ر لاواز بو یان توانای نه بوو ئه و با له تاکه کانی ئه و هه وته ی که ماوه به دوایدا بگه ریٔ : (شه وی بیست و پینج ، و بیست و هه وت ، و بیست و نۆ) ، خواش زاناته ره .

٣ - چۆن موسولمان به دوا ی ئه م شه وه دا بگه ریٔ ؟

ئه م شه وه پیرۆزه هه ر که سیٔ له دهستی بجی ، هه موو خیریکی له دهست چوه ، که سیش له دهستی ناچی جگه له بی به ش نه بی ، له بهر ئه وه سوننه ته بۆ موسولمانی سور بوو له سه ر گویریایه لی خوا ی پهروه ردگار ، ئه م شه وه زیندوو بکاته وه به باوه رپه وه بۆ به دهست هیئانی پاداشتی گه وره ی خوا ی پهروه ردگار ، ئه گه ر ئه وه ی ئه نجام دا خوا ی پهروه ردگار له و تاوانانه ی کردونیه تی خوش ده بی .

پیغهمبهر ﷺ فهرموویه تی : " مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ " (١٦٢) .

واته : هه ر که سی شه وی قه در زیندو بکاته وه و باوه ری پیی هه بی و چاوه ری پاداشتی خوا بی ، خوا له تاوانه کانی پیشووی خوش ده بی .

(١٦١) أخرجه البخاري : (٤ / ٢٣٢) رقم : (٢٠٢٣) و (٤٩) .

(١٦٢) أخرجه البخاري : (٤ / ٢١٧) رقم : (٢٠١٤) ، و مسلم رقم : (٧٥٩) .

سوننه تیشه له و شه وده دا پارانه وه زور بکړیت ، چونکه له دایکه (عائشة) وه - په زای خوی لیبیت - ده گپړنه وه که فهرموویه تی : " ووم : ئه ی پیغه مبه ری خوا ئه گهر زانیم چ شه ویک شه وی قه دره ، چی بلیم له و شه وده ؟ فهرمووی : بلی : اللهم إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي " (۱۶۳) . واته : خویه تو لی بورده یت و لیبور دنت خوش ئه وی ، لیم ببوره .

برام - خوی په روه ردگار به رکه تی خویت به سهردا برپړییت و سهرکه وتووت کات بو گوپرایه لی خوی - که زانیت ئه م شه وه چ شه ویک گهره یه ، که و ابو ده شه وی کو تای هه سته و زیندوی بکه روه به په رستن و دورکه وتنه وه له ئافره تان ، و فهرمان بکه به خیزانه کت به و شتانه و په رستن زیاتر بکه له م شه وده .

له (عائشة) وه - په زای خوی لیبیت - ده گپړنه وه ، فهرموویه تی : " كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ شَدَّ مِزْرَهُ (۱۶۴) ، وَأَخْبَى لَيْلَهُ ، وَأَيَقَظَ أَهْلَهُ " (۱۶۵) .

واته : پیغه مبه ر ﷺ ئه گهر ده شه وی کو تای به ابته یه پشتی لی ده به ست (واته : دور ئه که و ته وه له جوت بوون له گه ل خیزانه کانیدا) و شه وکانی زیندو ده کرده وه خیزانه کانیشی به خه به ر ده هیئا .

هروه ما له (عائشة) وه ده گپړنه وه فهرموویه تی : " كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَجْتَهِدُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مَا لَا يَجْتَهِدُ فِي غَيْرِهَا " (۱۶۶) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ له ده پوژی کوتایدا زیاتر ه ولی خوا په رستی ده دا به شیوه یه ک ئه وه ولی له پوژانی ترده نه ده دا .

۴ . نیشانه کانی ئه م شه وه :

بزانه ئه ی به نده ی گوپرایه ل - خوی په روه ردگار یارمه تی بدات به په حمی خوی و پشوانیشت بی به سهرکه وتنی خوی - که پیغه مبه ری خوا ﷺ ده مه و به یانی ئه م شه وه ی بو وسف کردوین ، بو ئه وه ی موسولمان بزانییت ئه م شه وه چ شه ویکه (۱۶۷) :

(۱۶۳) أخرجه الترمذي رقم : (۳۷۶۰) ، وابن ماجه رقم : (۳۸۵۰) عن عائشة . وسنده صحيح .

وراجع لشرحه : (بغية الإنسان في وظائف رمضان) ص : (۵۵ — ۵۷) لابن رجب الحنبلي .

(۱۶۴) واته : دور ئه که و ته وه له ئافره ت به مه به سستی خوا په رستن ، وه قولی بو ه ل ده کرد و به دوايدا دوگه را .

(۱۶۵) أخرجه البخاري : (۲۳۳ / ۴) رقم : (۲۰۲۴) ، و مسلم رقم : (۱۱۷۴) .

(۱۶۶) أخرجه مسلم رقم : (۱۱۷۴) .

(۱۶۷) خه لکی عوام (نه شارها له دين) زور نیشانه یان هیه دهر باره ی شه وی قه در و هه مووشی خورانی و بیر و باوه ری پوچه لن ، له وانه : داره کان سوجه ده به ن ، وه خانوه کان ده خه ون (!) و ... و ... هتد .

له (اَبِي بن كعب) هوه ﷺ ده گپړنه وه كه فهرموويه تی : پیغه مبه ر ﷺ فهرموويه تی : " صَبِيحَةُ لَيْلَةِ الْقَدْرِ تَطْلُعُ الشَّمْسُ لَا شُعَاعَ لَهَا ، كَأَنَّهَا طَسْتُ حَتَّى تَرْتَفِعَ " (١٦٨) .

واته : بهره به یانی شهوی قه در خوړ هه لدیت و تیشکی نیه ، هه روه کو ته شتیک تا ئه و کاته ی بهرز ده بیته وه .

وه له (أبو هريرة) وه ﷺ ده گپړنه وه فهرموويه تی : باسی شهوی قه در مان ده کرد له لای پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی : " أَیُّكُمْ یَذْکُرُ حِینَ طَلَعَ الْقَمَرُ ، وَهُوَ مِثْلُ شِقِّ جَفْنَةٍ " (١٦٩) .

واته : کامه تان له یادی تی کاتی مانگ ده رکه وت وه کو نیوه ی قاپیک بوو .

وه له (ابن عباس) هوه - په زای خوا له خو ی و باوکی بیت - ده گپړنه وه فهرموويه تی : پیغه مبه ر ﷺ فهرموويه تی : " لَيْلَةُ الْقَدْرِ سَمْحَةٌ ، طَلْقَةٌ ، لَا حَارَّةَ ، وَلَا بَارِدَةَ ، تُصْبِحُ الشَّمْسُ صَبِيحَتَهَا ضَعِيفَةً حَمْرَاءَ " (١٧٠) .

واته : شهوی قه در شه ویکی بی دهنک و پوونه ، نه گهرمه و نه سارد ، خو ری به یانی ه که ی لاواز و سور ده بی .

مانه وه له مزگه وت بو خوا په رستن

((الإعتکاف))

١ - حکمه تی مانه وه له مزگه وت خوا په رستنه :

پیښه وا (العلامة ابن القيم) فهرموويه تی : ((له کاتی کدا که چاک کردنه وه ی دل و به رده وام بوون له سهر ریگه ی به ره و خوا چوون (واته : بو خوا سولحان) وه ستاوه له سهر کو کردنه وه ی به ره و خوا ، و کو کردنه وه ی بلاو بووه کانی و به ته واو پووتی کردنی به ره و خوا ی په روه ردگار ، چونکه بلاو بووه کانی دل هیچ کو ی ناکاته وه جگه له پوو کردنه خوا ی په روه ردگار نه بی ، له بهر ئه وه ی زیاده ی خواردن و خواردنه وه و زیاده ی تی که ل بوون له گه ل خه لک دا ، و زیاده ی ووتن ، و زیاده ی

منیش ده لیم : له کوردستانی خوشمان هندی له و خورافه ت و بیر و باوه په پوچه لانه له لای خه لکی عه وام باسی لی وه ده کریت ، له وانه : له م شه وده ا نه ستیره دانا چوپیت و سه گه کان ناوه پن و ... و ... هتد ، که هه مووی ووته ی پوچه ل و بی به لگه ن و هیچ بنه وایه کیان نییه له نایینی ئیسلامی پیروژدا .

(١٦٨) أخرجه مسلم رقم : (٧٦٢) .

(١٦٩) أخرجه مسلم رقم : (١١٧٠) .

وه (شِقِّ جَفْنَةٍ) : الشَّقِّ : واته : نیو ، الجَفْنَةُ : واته : قاپ ، وه (القاضي عياض) ده فهرمووی : (له م فهرمووده یه دا ئامازه کراوه بو ئه وه ی که له کو تای مانگدا ئاوا ده بیت ، چونکه مانگ به و شیوه یه نابیت له کاتی ده رکه وتنیدا جگه له کو تای مانگ نه بیت) .

(١٧٠) أخرجه الطيالسي رقم : (٣٤٩) ، وابن خزيمة : (٢٣١/٣) ، والبرار : (٤٨٦/١) ، و سنده حسن .

خهوتن کردارهکانی دلیان بهر به لاوتر دهکرد ، و به لاوهیان پى دهکرد به هه موو دۆله کاند ، وه دهیبری له پویشن به رهو لای خوای په روهردگار یان لاوازی دهکات یان کۆسپی دهخاته رى و له کارى دهخات .

میهره بانیتی خوای به توانا و میهره بان به رامبهر به بهندهکانی ئه وهى کرد پۆژووی له سهر فهرز کردن که هوى نه هیشتنی زیادهى خواردن و خواردنه وهیه ، دلش به تال دهکات له ئاره زووهکانی که هوى له کارخستنیى له بهردهوام بوونی له سهر ریگه ی به رهو خوا چوون ، فهرز کردنه کهش به پى قازانج بووه به شیوهیه که بهنده سوودی لى وهر بگریت له دنیا و دواپوژیش دا ، و زیانیشى پى نه گهیهنى و نه شی برى له قازانجه پیش وهخت و دوا خراوهکانی .

هه روه ها رى پى دان به مانه وه له مزگهوت بۆ خوا په رستن ، ئه وهى که مه بهست و ناوه پۆکه کهى مانه وهى دل له سهر ریگه ی خوای پایه بهرز و کومه ل بوونیتی له سهرى و تاک بوونی له گه لیدا ، وه بۆ بران له خو خه ریک کردنی به خه لکه وه ، و خو خه ریک کردنی ته نها به خوای بی گه رده وه ، به شیوهیه که یاد کردن و خوشه ویستی و پوو کردنه خوا جیگای ویستهکانی دل و ساتهکانی ده بی ، به وهیش دهست به سهر دلدا بگریت به هوى ملکه چی دل وه ، به مهش ویستهکانی هه مووی به خوایه و هه موو ساتهکانیشی به یادی ئه وه ، و بیر کردنه وهشی ته نها له ئه نجام دانى ئه و کردارانه یه که پازى بوونی خوای پى به دهست دى و له خوا نزیکى دهکاته وه ، ئه و کاته هاوده میتى به خوا ده بی له جیاتى ئه وهى خه لکی بی ، دووریشی له وه له بهر هاوده میتى یه تی له پۆژى ته نهایی له ناو گۆردا له کاتی که هیچ هاوده میك نیه ، وه هیچ دل پى خوشکراویک نیه جگه له وه نه بی ئه مه یه مه بهست له مانه وهى گه وره له مزگهوت)) (١٧١) .

٢ . واتاکه ی :

(الإعتکاف) : مانه وهیه له سهر شتیك ، له بهر ئه مهش به و کهسه ی که له مزگهوت ده مینیته وه بۆ خوا په رستی ووتراوه : (معتکف) و (عاکف) (١٧٢) .

٣ . رى پى دانى :

له هه موو پۆژهکانی سال دا سوننه ته له پهمه زان بی یان جگه له پهمه زان ، چونکه له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپنه وه که له ده پۆژى کۆتای شه وال دا ماوه ته وه له مزگهوت بۆ خوا په رستی (١٧٣) .

(١٧١) زاد المعاد : (٢ / ٨٦ — ٨٧) .

(١٧٢) المصباح المنیر : (٢ / ٤٢٤) للقبومي ، و (لسان العرب) : (٩ / ٢٥٢) لابن منظور .

چونیتی پڑووی پیغہ مبر صلی اللہ علیہ وسلم له پرمہ زاندا.....
 وه ده گپرنه وه له (عمر) هوه ﷺ به پیغہ مبرى فہرمووه ﷺ : " يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كُنْتُ نَذَرْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ ، أَنْ أَعْتَكِفَ لَيْلَةً فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؟ قَالَ : فَأَوْفِ بِنَذْرِكَ فَأَعْتَكِفْ لَيْلَةً " (۱۷۴) .

واته : ئه ی پیغہ مبرى خوا ﷺ من له سہر دہ می نہ فامیدا نہ زرم کرد بوو شه ویک له مزگہ وتی مالی خوادا ، واته : (مسجد الحرام) بمینمہ وه ؟ فہرمووی : وه فا بکہ به نہ زره کت (شه ویک له مزگہ وت بمینمہ وه) .

وه باشتیرینی له پرمہ زاندا دہ بی ، له بهر فہرموودہ ی (أبو هريرة) ﷺ کہ دہ فہرمویت : " كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعْتَكِفُ فِي كُلِّ رَمَضَانَ عَشْرَةَ أَيَّامٍ فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الَّذِي قُبِضَ فِيهِ أَعْتَكِفَ عَشْرِينَ يَوْمًا " (۱۷۵) .

واته : پیغہ مبرى خوا ﷺ له هه موو پرمہ زانیك ده پوژ له مزگہ وت دہ مایه وه ، به لام کاتیك ئه و ساله ی که تییدا وه فاتى کرد بیست پوژ مایه وه .

وه باشتیرینیشی له کوٹایى پرمہ زاندا یه چونکہ پیغہ مبر ﷺ : " كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ " (۱۷۶) .

۴ . مہرجہ کانی :

أ . دروست نئیہ جگہ له مزگہ وتہ کان نہ بی له بهر ووتہ ی خوی پایہ بهرز : ﴿ وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ ﴾ (۱۷۷)
 وَأَتَّعُكَفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ ﴿ [البقرة : ۱۸۷] .

ب . (المساجد) : ووشه ی مزگہ وتہ کان بهرہایى (واته : مطلق) ی نیه ، چونکہ فہرموودہ ی (صحیح) مان له سوننہ ت داپی گہ شیتووہ بو (تقید) کردنی ، ئه وەش ئه و فہرموودہ یه ی پیغہ مبرہ ﷺ کہ فہرموویہ تی : " لَا اِعْتَكِفْ إِلَّا فِي الْمَسَاجِدِ الثَّلَاثَةِ " (۱۷۸) .

واته : مانه وه له هیچ مزگہ وتیکدا نییہ بو خوا پهرستی ، جگہ له سی مزگہ وتہ که نہ بی .

(۱۷۳) أخرجه البخاري : (۲۲۶ / ۴) رقم : (۲۰۴۱) ، و مسلم رقم : (۱۱۷۳) .
 (۱۷۴) أخرجه البخاري : (۲۳۷ / ۴) رقم : (۲۰۴۲) ، و مسلم رقم : (۱۶۵۶) .
 (۱۷۵) أخرجه البخاري : (۲۴۵ / ۴) رقم : (۲۰۴۴) .
 (۱۷۶) أخرجه البخاري : (۲۲۶ / ۴) رقم : (۲۰۲۶) ، و مسلم رقم : (۱۱۷۳) عن عائشة .
 (۱۷۷) أي : لا تُجامعوهنَّ ، كما هو قول الجمهور . انظر (زاد الميسر) : (۱ / ۱۹۳) لابن الجوزي . واته : جوت مہ بن له گہ ل خیزاندا ، وه ئه مہیش ووتہ ی زورینہ ی زانایانہ .

(۱۷۸) وهو حديثٌ صحيحٌ ثابتٌ ، صحَّحه الأئمة والعلماء ، راجع لتخریجه والکلام فيه ، والرد على ما أثاره (البعض) : رسالة : (الإنصاف في أحكام الاعتكاف) تأليف : علي حسن علي عبد الحميد ، طبع : المكتبة الإسلامية ، وانظر لزيادة البيان (جزء الاعتكاف) للحمامي ، بتحقيقه وتخریجه ، وهو تحت الطبع .

ج - سوننه تیش له سره نه وه په بؤ نه و که سانه ی که له مزگهوت دهمینه وه به پوژوو بن هره وه کو له پیشدا باسکرا له (عائشة) وه - په زای خوی لیبت - (۱۷۹).

ه - چی په وایه بؤ نه و که سیه له مزگهوت دهمینه وه بؤ خوا په رستن :

أ - بوی په وایه دهرچیت بؤ پیو یستیه کانی ، یان سهری له مزگهوت وه دهرکات بؤ نه وه ی بشوریت و پرچی دا بهیریت ، (عائشة) - په زای خوی لیبت - فهرمویه تی : " وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَيَدْخُلُ عَلَيَّ رَأْسُهُ وَهُوَ [مُعْتَكِفٌ] فِي الْمَسْجِدِ [وَأَنَا فِي حُجْرَتِي] فَأَرْجُلُهُ (فِي رَوَايَةٍ : فَأَغْسَلُهُ) [وَإِنَّ بَنِي وَبَيْنَهُ لَعَتَبَةُ الْبَابِ] [وَأَنَا حَائِضٌ] وَكَانَ لَا يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلَّا لِحَاجَةٍ [الْإِنْسَانِ] إِذَا كَانَ مُعْتَكِفًا " (۱۸۰).

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ سهری نه هینا په ژوره وه بؤ لام له کاتیک دا که له مزگهوت دهمایه وه منیش له ژوری خوم بووم پرچم بؤ دا دهینا یان نه مشوشته نه به رده رگا که مان له نیواندا بوو له کاتیک دا له بینویتی دهبوم ، ونه دهاته مال وه جگه له کاتیکدا نه بی که نیازی چونه سهر ئاوی هه بی .

ب - وه راو په بؤ که سیک که له مزگهوت مابیته وه به مه بهستی خوا په رستی یان بؤ هر شتیکی تر له مزگهوت دا دهست نویژ بشوات له بهر ووتی پیایک که خزمه تی پیغه مبه ری کردوه ﷺ ده فهرموی : " تَوَضَّأَ النَّبِيُّ ﷺ فِي الْمَسْجِدِ وَضُوءً خَفِيفًا " (۱۸۱) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ دهست نویژیکی سوکی له مزگهوت دا شوشته .

ج - وه بوی په وایه خیمه یه کی بچوک هلدات له کوتای مزگهوت دا بؤ نه وه تییدا بمینه ته وه بؤ خوا په رستن ، چونکه (عائشة) - په زای خوی لیبت - (خباء) یک (۱۸۲) ، واته : خیمه یه کی بؤ پیغه مبه ر ﷺ هلددا ، نه گهر له مزگهوت بمایه ته وه بؤ خوا په رستن ، نه وه ش به فهرمانی پیغه مبه ر بوو ﷺ (۱۸۳) .

د - وه بوی په وایه جیگه خه وه که ی یان ته ختی خه وتنه که ی له و خیمه دا دابنی ، له بهر نه وه ی که له (ابن عمر) هوه دهیگیرنه وه - په زای خوا له خوی و بابی بیت - له پیغه مبه ره وه ﷺ که نه گهر

(۱۷۹) أخرجه عبد الرزاق في (المُصَنَّف) رقم : (۸۰۳۷) . وروی رقم : (۸۰۳۳) . بمعناه عن ابن عمر وابن عباس .

(۱۸۰) أخرجه البخاري : (۱ / ۳۴۲) ، و مسلم رقم : (۲۹۷) . و انظر (مختصر صحيح البخاري) رقم : (۱۶۷) لشيخنا الألباني ، و (جامع الأصول) : (۱ / ۳۴۱) لابن الأثير .

(۱۸۱) أخرجه أحمد : (۵ / ۳۶۴) ، بسند صحيح .

(۱۸۲) الخباء : خیمه یه کی بچوک له تووک یان له صوف دروست ده کړیت ، دوو کولکه یان سی کولای هیه .

(۱۸۳) كما في (صحيح البخاري) : (۴ / ۲۲۶) رقم : (۲۰۳۳) .

چونیتی پړژووی پیغه مبهري صلى الله عليه وسلم له پمه زاندا.....
له مزگوت بمایه ته وه جیگه خویکی بۆ داده نرا یان ته ختی خه وتنیکیان بۆ داده نا له پاش کۆله کهی ته وبه وه (إسطوانة التوبة)^(۱۸۴).

۶ - مانه وهی ئافرهت له مزگوتدا بۆ خوا په رستی و سهردانی میړده کهی له مزگوت :

أ - په وایه بۆ ئافرهت سهردانی میړده کهی بکات له کاتیک دا پیاوړه کهی

له مزگوت دا مابیتته وه بۆ خوا په رستن ، وه بۆ پیاوړه کشی په وایه ئافره ته کهی تا دهرگای مزگوت په وانه بکات^(۱۸۵) ، (صفیة) خیزانی پیغه مبهري ﷺ - په زای خوی لیبیت - فهرموویه تی : "كَانَ النَّبِيُّ ﷺ مُعْتَكِفًا [فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ مِنْ رَمَضَانَ] فَأَتَيْتُهُ أَزُورُهُ لَيْلًا ، [وَعِنْدَهُ أَزْوَاجُهُ فَرُحْنَ] ، فَحَدَّثَنِي سَاعَةً ، ثُمَّ قَمْتُ لِأَنْقَلِبَ ، [فَقَالَ : لَا تَعْجَلِي حَتَّى أَنْصَرِفَ مَعَكَ] ، فَقَامَ مَعِيَ لِيَقْلِبَنِي^(۱۸۶) ، — وَكَانَ مَسْكَنُهَا فِي دَارِ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ — [حَتَّى إِذَا كَانَ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ الَّذِي عِنْدَ بَابِ أُمِّ سَلَمَةَ ، فَمَرَّ رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ ، فَلَمَّا رَأَى النَّبِيُّ ﷺ أَسْرَعَا ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى رِسْلِكُمَا^(۱۸۷) إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حَبِي ، فَقَالَا : سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ : إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِّ وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمَا شَرًّا — أَوْ قَالَ — شَيْئًا^(۱۸۸) .

واته : پیغه مبهري خوا ﷺ له دهی کۆتایی پمه زاندا مابووه وه بۆ خوا په رستی ، منیش به شهو هاتم بۆ سهردانی ، له و کاته دا خیزانه کانی له لای بوون و پوشتن ، ماوړیه ک له گه لیدا دوام ، پاشان هه ستام بگه ریښه وه ، فهرمووی : په له مه که بۆ ئه وهی له گه لت بیم ، له کاتیکدا که له لای دهرگای مزگوت بووین له لای دهرگای مالی (أم سلمة) وه دوو پیاو له ئه نصار تیپه ر بوون ، کاتیک پیغه مبهریان بینی ﷺ په له یان کرد ، پیغه مبهري ﷺ فهرمووی : په له مه که ن ئه وه (صفیة بنت حبی) ه ، فهرموویان : (سُبْحَانَ اللَّهِ) ئه ی پیغه مبهري خوا ! فهرمووی : " شهیتان به ناو پرپړه وی خوینی نه وه کانی ئاده م دا دیت و دهرپوات منیش ترسام خراپه یه ک یان شتیك بخاته دلثانه وه " .

ب - وه په وایه بۆ ئافرهت له مزگوت بمیښته وه بۆ خوا په رستن له گه ل میړده کیدا ، یان به ته نهایی له بهر فهرمووده ی (عائشة) - په زای خوی لیبیت - که ده گپړیته وه : پیغه مبهري خوا ﷺ

^(۱۸۴) كما في (صحيح مسلم) رقم : (۱۱۷۳) .

^(۱۸۵) أخرجه ابن ماجه رقم : (۶۴۲ — زوائده) ، و البيهقي — كما قال البوصيري — من طريقين عن عيسى بن عمر ، عن نافع ، عن ابن عمر .

^(۱۸۶) واته : دهمیگه پانده وه و خویشی له گه لمد ددهات .

^(۱۸۷) أي : مهلاً ، لا تعجلا في الذهاب ، فليس هذا شيئاً تکرهانه !

واته : له سهر خو بن ، په له مه که ن ، چونکه ئه مه شتیك نږیه پیتان ناخوش بیټ .

^(۱۸۸) أخرجه البخاري : (۴ / ۲۴۰) رقم : (۲۰۳۵) و (۲۰۳۸) و مسلم رقم : (۲۱۵۷) ، و الزيادة الأخيرة لأبي داود : (۷ / ۱۴۲ — ۱۴۳ عون

چونیتی پوژووی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له رهمه زاندا له مزگهوت دهمایه وه له دهی کوژای رهمه زاندا تا کاتی وه فاتی کرد ، پاشان خیزانه کانی له دوی خوئی له مزگهوت دهمانه وه (۱۸۹) .

شیخمان خوا پیپاریزی [✽] فهرموویه تی : ((ئهم فهرمووده یه به لگه یه له سهر ره وایی مانه وهی ئافرهت له مزگهوت بو خوا په رستن ، وه گومانیش له وه دا نییه که پابه نده به پپیډانی خاوه نه کانیان بو ئه و کاره و نه بوونی فیتنه ، و نه بوونی خه لوته له گه ل پیواندا ، له بهر ئه و به لگه زورانه ی که هه ن له سهری ، و بنه و فیه یه که ش : [دَرءُ الْمَافَسِدِ مُقَدَّمٌ عَلَى جَلْبِ الْمَصَالِحِ] واته : پالنانی خراپه کان پییش خراوه له سهر به ده ست هی نانی چا که کان)) ا. ه .

نویژی ته راویح :

۱ - ریپیدانی (مشروعیته) :

کردنی نویژی ته راویح به جه ماعت دورسته له بهر ئه و فهرمووده یه که (عائشه) - په زای خوی لیبت - ده یگیریتته وه : " أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ فَصَلَّى فِي الْمَسْجِدِ ، وَصَلَّى رَجُلًا بِصَلَاتِهِ ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ فَتَحَدَّثُوا ، فَاجْتَمَعَ أَكْثَرُ مِنْهُمْ ، فَصَلَّى فَصَلُّوا مَعَهُ ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ فَتَحَدَّثُوا فَكَثُرَ أَهْلُ الْمَسْجِدِ مِنَ اللَّيْلِ الثَّلَاثَةِ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَصَلَّى بِصَلَاتِهِ ، فَلَمَّا كَانَتْ اللَّيْلَةُ الرَّابِعَةَ عَجَزَ الْمَسْجِدُ عَنْ أَهْلِهِ حَتَّى خَرَجَ لِصَلَاةِ الصُّبْحِ ، فَلَمَّا قَضَى الْفَجْرَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَتَشَهَّدَ ثُمَّ قَالَ : " أَمَّا فَإِنَّهُ لَمْ يَخَفْ عَلَيَّ مَكَانَكُمْ وَلَكِنِّي خَشِيتُ أَنْ تُفْرَضَ عَلَيْكُمْ فَتَعْجِزُوا عَنْهَا " ، فَتَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَالْأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ (۱۹۰) .

واته : پیغه مبه ری خوا ^ﷺ له ناوه ندی شه ودا ده رچوو نویژی له مزگه وندا کرد ، هه ندی له پیوان به نویژه که ی ئه وه وه نویژیان کرد ، که پوژ بووه وه خه لکی باسیان لی وه کرد ، له شه وی دووه مدا له وان زیاتر کو بووه وه ، پیغه مبه ر ^ﷺ نویژی کرد و خه لکیش له گه لیدا ، که پوژ بووه وه خه لکی دیسان باسیان لی وه کرد ، و خه لکی ناو مزگه وته که زور تر بوو له شه وی سی یه م ، که پیغه مبه ر ^ﷺ ده رکه وت نویژیان کرد به نویژه که یه وه ، به لام که شه وی چواره م بوو مزگه وت ری ی خه لکی نه ده کرده وه ، پیغه مبه ر ^ﷺ ده رنه چو له مال تا کاتی نویژی به یانی ئه نجا ده رچو بو نویژی به یانی ، وه کاتی نویژی به یانی ئه نجامدا پوی تی کردن و شایه تمانی هی ناو پاشان فهرمووی : "

(۱۸۹) تقدم تخريجُه في التعليق رقم : (۱۷۵) .

[✽] ئهم کتیبه له کاتیکدا نووسراوه ته وه که فهرمووده ناسی سهرده م شیخی (محمد ناصر الدین الالبانی) له ژياندا بووه ، بویه نووسره کان فهرموویانه : خوا ببپاریزیت ، به لام ئیستا که وه فاتی کردوو ده لیین : په حمه تی خوی لیبت و به به هشتی پان و به ری نی خوئی شادی بکات ، - آمین -

(۱۹۰) أخرجه البخاري : (۲۲۰ / ۳) رقم : (۹۲۴) و (۲۰۱۲) ، و مسلم رقم : (۷۶۱) .

چُونیٔی پُژووی پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم له پهمه زاندا.....
سهربارت به من جیگای ئیوه شاراو ده بوو لیم (واته : من ئاگادارم بووم که ئیوه هاتوون بو
مزگوت) ، به لام له وه ترسام له سهرتان فهرز بیت و پیتان ئه نجام نه درئ " وه پیغهمبهری خوا ﷺ
وه فاتی کرد و کار ههر له سهر ئه وه بوو .

به لام که پیغهمبهری خوا ﷺ گه پایه وه بو لای خوی په روهردگار خوی و شهریهت جیگیر بوو ،
و ترسی فهرز بوونی نه ما ، وه پئی پئی دانی کردنی نوێژه که ی به جهماعهت مایه وه به هوی نه مانی
هۆکاره که ی ، چونکه هۆکار ده سوریته وه له گه لی کرداردا به بوونی و نه بوونی [الْعِلَّةُ تَدُورُ مَعَ الْمَعْلُولِ
وَجُودًا وَعَدَمًا] .

تا خه لیفه ی هوشمهند و کارامه و لیها توو (**عمر بن الخطاب**) ﷺ ئه م سوننه ته ی زیندو
کرده وه ههر وه کو چۆن (عبد الرحمن بن عبد القاري) ^(١٩١) ده گێریته وه و ده فهرمووی : " له گه ل
عمر بن الخطاب) دا ﷺ ده رچووم بو مزگوت شه ویک له پهمه زاندا بینمیان خه لکی کۆمه ل کۆمه ل
جیاوازن ، پیاوی وا هه بوو بو خوی نوێژی ده کرد ، وه پیاوی واش هه بوو کۆمه لیک له گه لیدا نوێژیان
ده کرد ، جا (**عمر**) : فهرمووی : من وا ئه بینم ئه گه ر ئه وانه له سهر یه ک قورئان خوین کو بکړینه وه
باشتره ، پاشان ئه مه له دلدا جیگیر بوو و له سهر (**أبي بن کعب**) کوی کردنه وه ، پاشان له شه ویک
تردا له گه لیدا ده رچووم و خه لکیش به نوێژی قورئان خوینه که یان نوێژیان ده کرد ، (**عمر**) فهرمووی
: ئه مه باشترین بیدعه یه * ، وه ئه نوێژه ی که له سهری ده خه ون (واته : دوا ی هه ستان له خه و
نوێژی ته راویح بکات) چاکتره له وه ی که یه ک سهری پئی هه ل ده ستن (دوا ی نوێژی عیشا) ، جا
خه لکی له سهره تای شه ودا (واته : دوا ی نوێژی عیشا) هه لدستان بو نوێژی ته راویح ^(١٩٢) .

^(١٩١) بتونین (عَبد) ، و (القاري) مشدده الباء — دون إضافة — انظر (اللباب في تہذیب الأنساب) : (٣ / ٦ — ٧) لابن الاثیر .

* **برای موسولمان :**

أ = مه به سستی عمر ﷺ له رسته ی " نعمت البدعة هذه " ئه وه نییه که کرداره که ی عمر ﷺ بیدعه بیت له زاراوه ی شهرعا ، چونکه
ههر وه کو ئاشکرایه بیدعه : شتیکی تازه یه ده خریته سهر ئایینی ئیسلامی پیروژ و هیچ بنه وایه کی له قورئان یان له سوننه ته کانی پیغهمبهردا
ﷺ نییه ، به لام کرده وه که ی عمر ﷺ بنه وای هه یه له سوننه تی پیغهمبهردا ﷺ به لام له ترسی فهرز بوونی وازی لیھیناوه ، وه که ترسی
فهرز بوونی نه ما عمر ﷺ ئه و سوننه ته ی زیندوو کرده وه .

ب = به کار هینانی زاراوه ی (بیدعه) له لایه ن عمره وه ﷺ به کار هینانیکی زمانه وانیه و هیچی تر ، جا به ئاگه به له ووتنه ی ئه و
که سانه ی که ده لئین : ئه مه به لگه یه له سهر ئه وه ی که (**بیدعه ی حه سه نه**) له ئاییندا هه یه !!!
چونکه پیغهمبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : " کُلُّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ ، وَکُلُّ ضَلَالَةٍ فِی النَّارِ " . خوی په روهردگار پارێزه ری من و ئیوه یش بیت
له گومپایی و گومپا بووان و گومپاکه ران .

بروانه کتیبی : (علم أصول البدع) ل : (١٢٦ — ١٢٩) نووسینی : علي حسن الحلبي ، و (البدعة وأثرها السیء فی الأمة) ل : (٢٢) .
(٢٤) نووسینی : سليم الهلالي .

^(١٩٢) أخرجه البخاري : (٤ / ٢١٨) رقم : (٢٠١٠) ، والزيادة لمالك : (١ / ١١٤) ، وعبد الرزاق رقم : (٧٧٢٣) .

۲. ژماره ی رکاته کانی :

خه لکی جیاوازن له دیاری کردنی رکاته کانی ، ووته ی گونجا و بو ریښمووی پیغه مبه ر محمد ﷺ نه وه یه که هشت رکات بی جگه له ویتړه کان ، له بهر فهرمووده ی (عائشة) - په زای خوی لیبت - که فهرموویه تی : " مَا كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةِ رَكْعَةٍ " (۱۹۳) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ له یازده رکات زیاتری نه ده کرد له پهمه زاندا و جگه له پهمه زانیش دا

ووته که ی (عائشة) - په زای خوی لیبت - له گه ل فهرمووده ی (جابر بن عبدالله) دا ﷺ یه ک ده گرڼه وه ، که ده گریته وه : " أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَحْيَىٰ بِالنَّاسِ لَيْلَةَ فِي رَمَضَانَ ، صَلَّى ثَمَانِي رَكَعَاتٍ وَأَوْتَرَ " (۱۹۴) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ شه ویکی پهمه زانی زیندو کرده وه له گه ل خه لکدا هشت رکات نویژی کردو پاشان ویتړه کانی کرد .

هروه ما کاتیک (عمر بن الخطاب) هم سوننه ته ی زیندو کرده وه خه لکی له سهر یازده رکات کو کرده وه به پیی سوننه تی (صحیح) هره وه کو ئیمامی (مالک) : (۱ / ۱۱۵) به (ساند) یکی (صحیح) له ریگه ی (محمد بن یوسف) له (السائب بن یزید) ده گریته وه که فهرموویه تی : " (عمر بن الخطاب) فهرمانی به (ابي بن کعب) و (تمیم الداری) کرد که پیش نویژی خه لکی بکه ن به یازده رکات ، فهرمووی : قورثان خوینه کان له سوره ته (۱۰۰) سه د ئه یه تیه کانیا ن ده خوینده وه ، به شیوه یه ک خومان به گالوکه کانه وه راده گرد له بهر دریژی وه ستان ، و بیا لوه مان لی نه ده کرد تا کاتی سهره تای ده رکه وتنی فهر " .

وه (یزید بن خصیفة) پیچه وانه یه تی و فهرموویه تی " به بیست رکات " به لام ئه مه (شاذة) چونکه (محمد بن یوسف) (اوثق) تره له (یزید بن خصیفة) ، وه به هاوشیوه کانی ئه مه ناوتریت (زیادة الثقة) یه که وهرده گری ، چونکه (زیادة الثقة) پیچه وانه کردنی تیدا نییه ، به لکو زیاده ی (علم) ی تیدایه له سهر ئه وه ی که (ثقة) ی یه که م گیارویه ته وه ، هروه کو له (فتح المغیث) دا : (۱ / ۱۹۹) هاتووه وه له (محاسن الاصطلاح) دا : (ص ۱۸۵) وه له (الکفایة) دا : (ص ۴۲۴) .

(۱۹۳) أخرجه البخاري : (۱۶ / ۳) رقم : (۱۱۴۷) و (۲۰۱۳) ، ومسلم رقم : (۷۳۶) .

قال الحافظ - رحمه الله - في (الفتح) (۵۴ / ۴) : (هذا مع كونها أعلم بحال النبي ﷺ ليلاً من غيرها) . واته : ئه مه له گه ل ئه وه يشدا که زانترین که سه به حالی پیغه مبه ر ﷺ له شه ودا له جگه له خوی .

(۱۹۴) أخرجه ابن حبان في (صحیحه) رقم : (۹۲۰) ، والطبراني في (الصغیر) ص : (۱۰۸) ، وابن نصر في (قیام اللیل) ص : (۹۰) . وسنده حسن في الشواهد .

٤٢٥) هاتوو ، پاشان ئه گهر پيوایه تی (یزید) (صحیح) بی ئه واکرده وهیه و پيوایه تی (محمد بن یوسف) ووتهیه ، ووتش پيشخراوه له سهر کرده وه [القول مُقدمٌ على الفعل] ، کما هو مقرر في علم أصول الفقه .

مهروه ما (عبدالرزاق) له (المصنف) دا : (٧٧٣٠) له (داود بن قيس) و وجگه له ویش له (محمد بن یوسف) له (السائب بن یزید) هوه دهیگیریتته وه : " که (عمر) خه لکی کۆ کردوته وه له رهمه زاندا به ئیمامه تی (أبي بن کعب) وه به ئیمامه تی (تمیم الداري) له سهر بیست ویه رکات ، وه له وسوره تانه یان ده خویند که له (١٠٠) سه د ئایه تیه کان بوون ، وه نزیک ده رکه ووتنی فه جر بلاوه یان لی ده کرد .

به لام ئه م پيوایه ته پیچه وانه ی ئه وهیه که (مالک) له (محمد بن یوسف) له (السائب بن یزید) دهیگیریتته وه ، وه پواله تی (إسناد) ی پيوایه ته که ی (عبدالرزاق) (صحیح) ه ، چونکه هه مو ، (رجال) هکانی (ثقات) ن .

وه هه ندیکیان ئه م پيوایه ته ی کردوته به لگه به گومانی ئه وه ی که فهرمووده که ی (محمد بن یوسف) (مضطرب) ه ، ئه وه ش بو به لاختنی (محمد بن یوسف) وریگه خوش کردن بو ووته یان به بیست رکاتی فهرمووده که ی (یزید بن خصيفة) .

به لام ئه م گومانه رته ده کریته وه ، چونکه فهرمووده ی (مضطرب) ئه و فهرمووده ییه که له لایه ن یه ک پاویه وه دوو جار یان زیاتر ، یان له لایه ن دوو پاویه وه به چهند پوویه کی جیاواز و نزیک له یه ک و یه کسان بی ئه وه ی یه کیکیان له وی تریان باشت دابنریت دهیگیریتته وه (١٩٥) .

ئه م مه رجش بوونی نیه له فهرمووده ی (محمد بن یوسف) دا چونکه پيوایه تی (مالک) (أرجح) تره له پيوایه تی (عبدالرزاق) به هو ی (حفظ) هوه .

ئه م پيشه کیه مان ووتوو بو سه لماندن ی بی گهردی (إسناد) ی (عبدالرزاق) له (العلل) به لام کار پیچه وانه ی ئه وهیه ، پوون کردنه وهشی به م پییهیه :

أ - ئه وانه ی که کتیبی (المصنف) یان گیراوه ته وه له (عبدالرزاق) هوه زیاد له یه ک که سن ، یه کیك له وانه : (إسحاق بن إبراهيم بن عباد الدبّري) ه .

ب - ئه م فهرموودیه له گیرانه وه ی (الدبّري) یه له (عبدالرزاق) هوه ، وه ئه وه کتیبی (الصوم) ی گیراوه ته وه (١٩٦) .

ج - (الدَّبْرِي) کاتیک نووسراوه کانی (عبدالرزاق) ی لیوه بیستووه کورپکی حهوت سالان بووه (۱۹۷) .

د - (الدَّبْرِي) خاوهنی فهرموده نه بووه و پیاوی ئەم گۆره پانهش نه بوو (۱۹۸) .

ه - بویه ههله ی زور بووه له گیرانه وه کانی له (عبدالرزاق) هوه ، وه زور فهرموده ی (منکر) ی له (عبدالرزاق) هوه گیراوه ته وه ، وه هندی که زانایان ههله کانی (الدَّبْرِي) و گۆرینه کانی یان (تصحیفاتهُ) کۆ کردۆته وه له (المصنف) ی (عبدالرزاق) (۱۹۹) .

له وه ی پیشووش ئاشکرا ده بیته که ئەم پیاوی ته (منکر) ه چونکه (الدَّبْرِي) پیچه وانه ی له خوی (أوثق) تری کردوه ، وه ئه وهش که دل بوی ئارام بگریت ئه وه یه که ئەم فهرموده یه له گۆرینه کانی تی ، له یازده رکاته وه ، ئه وهشت زانی که گۆرینی زۆره (۲۰۰) .

بویه ئەم پیاوی ته (منکر) ه و گۆراوه ، بویه کردنه به لگه ی به لا ده نریت ، وه ئه وهش جیگیره له سوننه تی (صحیح) هوه که ده گیریت ته وه له (الموطأ) : (۱ / ۱۱۵) به (سند) یکی (صحیح) له (محمد بن یوسف) له (السائب بن یزید) هوه ، جا به ئاگا به (۲۰۱) .

زه کاتی سهرفتره :

۱ - حوکمه که ی :

زه کاتی سهرفتره فهرزه له بهر فهرموده ی (ابن عمر) رضی الله عنه که فهرموویه تی: " فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ [مِنْ رَمَضَانَ عَلَى النَّاسِ] " (۲۰۲) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ زه کاتی سهرفتره ی فهرز کرد به سهر خه لکیدا له مانگی پمه زاندا .

وه له بهر فهرموده ی (ابن عباس) - په زای خوا له خوی و بابی بیت - که فهرموویه تی : " فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ " (۲۰۳) .

(۱۹۶) المصنف : (۴ / ۱۵۳) .

(۱۹۷) میزان الاعتدال : (۱ / ۱۸۱) .

(۱۹۸) میزان الاعتدال : (۱ / ۱۸۱) .

(۱۹۹) میزان الاعتدال : (۱ / ۱۸۱) .

(۲۰۰) وانظر لزماً : (تهذيب التهذيب) : (۱۰ / ۳۱۰) ، و (میزان الاعتدال) : (۱ / ۱۸۱) .

(۲۰۱) ولزيادة التفصيل و الرد على الشبهات انظر :

أ — (الكشف الصريح عن أغلاط الصابوني في صلاة التراويح) ، تأليف : علي حسن علي عبد الحميد ، وهي تحت الطبع .

ب — (المصباح في صلاة التراويح) للسيوطي ، بتعليقه ، طبع دار عمّار .

(۲۰۲) أخرجه البخاري : (۳ / ۲۹۱) رقم : (۱۵۰۳) ، ومسلم رقم : (۹۸۴) والزيادة له .

وه هندیك له زانایان فهرموویانه ئه م فهرمودانه (مه نسوخ) ن ، له بهر فهرموده دی (قیس بن سعد بن عبادة) كه فهرموویه تی : " أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِصَدَقَةِ الْفِطْرِ قَبْلَ أَنْ تَنْزِلَ الزَّكَاةُ فَلَمَّا نَزَلَتِ الزَّكَاةُ لَمْ يَأْمُرْنَا وَلَمْ يَنْهَنَا ، وَنَحْنُ نَفْعَلُهُ " .

ئیمامی (الحافظ) به رهمه ت بیّت وه لامی داونه ته وه له کتیبی (الفتح) دا : (۳ / ۲۸۶) و فهرموویه تی : ((كه له (إسناد) هكهیدا پاویه کی (مجهول) ^(۲۰۴) هیه ، وه له سهرگریمانی (صحيح) بوونی به لگه ی تیدا نیه یه بۆ نه سخ کردنه وه ، به گومانی ئه وه ی كه فهرمانی یه كه می بهس بیّت ، وه چونكه فهرز بوونی شتیك پیویست ناكات فهرزیکی تر لا بدات)) .

وه (الخطابي) به رهمه ت بیّت له (معالم السنن) دا : (۲ / ۲۱۴) فهرموویه تی : ((ئه وه به لگه نیه له سهر لادانی فهرزیتی ، ئه وه ش له بهر ئه وه ی كه زیاد بوونی له جووری په رستنیک وا پیویست ناكات بنه واکه كه زیاد کراوه له سهری نه سخ بیته وه ، له سهر ئه مه ش جیگه ی زه کات سهره تو ماله ، و جیگه ی زه کاتی سهر فتره گهردنه کانه)) .

۲ - له سهر کی واجب ده بی ؟

زه کاتی سهر فتره (واجب) ده بی له سهر هه موو بچوک و گهره و ، نیړینه و میینه و سهر به ست و بهنده یه كه له موسولمانان ، له بهر فهرموده دی (ابن عمر) - په زای خوا له خوی و بابی بیّت - كه فهرموویه تی : " فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَلَى الْعَبْدِ وَالْحُرِّ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَى وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ " ^(۲۰۵) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ زه کاتی سهر فتره ی فهرز کردوه به بری (صاع) * ېك له خورما ، یان (صاع) ېك له جو له سهر بهنده و سهر به ست و نیړینه و میینه و بچوک و گهره ی موسولمان .

وه هندیك له زانایان بۆ ئه وه ده چن كه (واجب) یشه له سهر بهندی بی باوهر ، له فهرموده دی (أبو هريرة) رضی الله عنه كه ده گیریته وه : " لَيْسَ فِي الْعَبْدِ صَدَقَةٌ إِلَّا صَدَقَةُ الْفِطْرِ " ^(۲۰۶) .

واته : کویله هپ زه کاتیکی له سهر نیه جگه له زه کاتی سهر فتره نه بی.

^(۲۰۳) أخرجه أبو داود رقم : (۱۶۲۲) ، والنسائي : (۵۰ / ۵) ، وفيه عننة الحسن ، لكن ما قبله شاهد له .

^(۲۰۴) ولكنه متابع ، فقد أخرجه النسائي : (۵ / ۴۹) ، وابن ماجه : (۱ / ۵۸۵) ، وأحمد : (۶ / ۶) ، وابن خزيمة : (۴ / ۸۱) ، والحاكم : (۱ / ۴۱۰) ، والبيهقي : (۴ / ۱۵۹) من طرق ، وسنده صحيح .

^(۲۰۵) أخرجه البخاري : (۳ / ۲۹۱) رقم : (۱۵۰۳) ، و مسلم رقم : (۹۸۴) .

* (صاع) : بریتی یه له چوار گوئل به دهستی پیاویکی مامناوهند .

^(۲۰۶) أخرجه مسلم رقم : (۹۸۲) .

به لام ئهم فهرمووده یه گشتی یه و فهرمووده ی (ابن عمر) تاییه ته (واته : خاص) ه ، زانراویشه که تاییه ته گشتی تاییه ته ده کات .

کومه لیکی تر فهرموویانه : (واجب) نابی له سهر که س جگه له پوژووان نه بی ، له بهر فهرمووده ی (ابن عباس) که ده فهرمووی : " فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ طُهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ ، وَطُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ " (۲۰۷) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ زه کاتی سهر فتره ی فهرز کرد له سهر پوژووانان بو پاک کردنه وه یان له قسه ی پر و پوچ و خراپه کاری ، وه خوار دنیکیش بیته بو هه ژاران .

(الخطابي) - بهر حمه ت بیته - له (معالم السنن) دا : (۳ / ۲۱۴) فهرموویه تی : ((زه کاتی سهر فتره (واجب) ه له سهر هه موو پوژووانیک ده وله مه ندیک خاوه ن سهر وه ت بی یان هه ژاریک هه ی بی زیاده له سهر خوار دنه که ی ، ئهمه ئه گهر واجب بوونه که ی به هوکاری پاک کردنه وه بی ، وهه موو پوژووانانیش پیویستیان پی یه ، چونکه ئه گهر هه موویان له هوکاره که یدا هاوبه ش بن ئه و له واجب بوونیش به شدار ده بن)) .

وه (الحافظ) وه لامی داوه ته وه و فهرموویه تی (۳ / ۳۶۹) : ((باسکردنی پاک کردنه وه ده رچوو له هوکاره کان : چونکه سهر فتره واجب ده بی له سهر ئه و که سه ی تاوان ناکات ، وه کو پیوانی جی به جی که ری چاکه کاری یان که سیك پیش خوړ ئاوا بوون به ساتیک باوه ربینی)) .

کومه لیکیان بو ئه وه ده چن که سهر فتره (واجب) ه له سهر کوړپه له سکی دایکدا به لام هیچ به لگه یه ک بو ئهم کومه له یه نه زانراوه له سهر ئه و شته ، چونکه به کوړپه له ناوتریت بچوک (واته : الصغیر) له زمانه وانی و عور فیشدا .

۳ . جوړه کانی زه کاتی سهر فتره :

زه کاتی سهر فتره به بری (صاع) یک له جو ده بی ، یان (صاع) یک له خورما ، یان (صاع) یک له که شک ((واته : إقطن)) ، یان (صاع) یک له میووژ ، یان جو ی بی تویک ، (واته : سلت) ، له بهر فهرمووده که ی (أبو سعید الخدري) ﷺ که ده گیړیته وه و ده فهرمووی : " كُنَّا نُخْرِجُ زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ ، أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ ، أَوْ صَاعًا مِنْ إِقْطٍ ، أَوْ صَاعًا مِنْ زَبِيبٍ " (۲۰۸) .

(۲۰۷) تقدم تخریجه فی التعلیق رقم : (۲۳۰) .

(۲۰۸) أخرجه البخاري : (۳ / ۲۹۴) رقم : (۱۵۰۶) ، ومسلم رقم : (۹۸۵) .

واته : زه کاتی سهر فتره مان دهرده کرد له سهرده می پیغه مبهردا ﷺ به بری (صاع) یّک له خواده مه نی ، یان (صاع) یّک له جو ، یان (صاع) یّک له خورما ، یان (صاع) یّک له که شک ، یان (صاع) یّک له میووژ .

وہ لہ بہرہ رموودہ کہی (ابن عمر) - پڑھای خوا لہ خوئی و بابی بیت - کہ فہرموویہ تی : پیغہمبہر ﷺ فہرموویہ تی : " فَرَضَ صَدَقَةُ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ ، أَوْ صَاعًا مِنْ سَلْتٍ (۲۰۹) ۱۱

واتە زەكاتى سەرفترە فەرزكرا بە بړى (صاع) يّك له جو ، يان (صاع) يّك خورما ، يان (صاع) يّك له جوۍ بېۍ توۍك .

وہ زانایان بۆچوونی جیاوازیان ھیہ له ڤاڤه (**ته‌فسیر**) ی وشه‌ی (**الطعام**) که له
 فه‌رموده‌که‌ی (**أبي سعید الخدری**) دا هاتوو رضی اللہ عنہ ووتراوه : که گهنمه ، وه ووتراوه : جگه له وه‌ش ،
 به‌لام ئه‌وه‌ی که دلّ پی‌ی ئارامه ئه‌وه‌یه که گشتی یه و هه‌موو شتیکی پیوانه کراوه ده‌گریته‌وه له
 خواردن ، وه‌کو : گهنم و ئه‌وجۆرانه‌ش که له پێشدا باسکران له گهلّ ئارد و ئارده‌واش که (**سویق**) ه
 ، وه هه‌موو ئه‌وه‌ش که له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم ئه‌نجام دراوه له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (**ابن
 عباس**) - ڤه‌زای خوا له خوی و بابی بیّت - که فه‌رموویه‌تی : " أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نُؤَدِّيَ زَكَاةَ
 رَمَضَانَ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ عَنِ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ وَالْحُرِّ وَالْمَمْلُوكِ ، مَنْ أَدَّى سَلْتًا قَبْلَ مِنْهُ ، وَأَحْسَبُهُ قَالَ : مَنْ
 أَدَّى دَقِيقًا قَبْلَ مِنْهُ ، وَمَنْ أَدَّى سَوِيقًا قَبْلَ مِنْهُ " (۲۱۰) .

واته : پیغهمبر خوا ﷺ فهرمانی پئی کردین زهکاتی سهرفتهر بهدین به بری (صاع) یِک له
خوادهمهنی بۆ ههر مندالیک یان گه ورهیهک یان سهر به سیّتک یان بهندهیهک ، ههر کهسی جۆی بی
تویکی بدایه لی وهردهگیرا ، وا بزانه فرمووی : ههر کهسی ئاردی بدایه لی وهردهگیرا ، وه ههر
کهسی ئاردهوای بدایه لی وهردهگیرا .

هه ر له وه وه ﷺ فه رمويه تى : " صَدَقَةُ رَمَضَانَ صَاعٌ مِنْ طَعَامٍ ، مِنْ جَاءَ بِرُقْبَلٍ مِنْهُ وَمَنْ جَاءَ
 بِشَعِيرٍ قَبْلَ مِنْهُ وَمَنْ جَاءَ بِتَمَرٍ قَبْلَ مِنْهُ ، وَمَنْ جَاءَ بِسَلْتٍ قَبْلَ مِنْهُ ، وَمَنْ جَاءَ بِزَيْبٍ قَبْلَ مِنْهُ ، وَأَحْسَبُهُ
 قَالَ : مَنْ جَاءَ بِسَوِيقٍ قَبْلَ مِنْهُ " (٢١١) .

(٢٠٩) أخرجه ابن خزيمة: (٨٠ / ٤)، والحاكم: (٤٠٨ / ١ - ٤١٠).

وَالسَّلْتُ : نَوْعٌ مِنَ الشَّعِيرِ لَا قَشْرَ لَهُ . وَاتِه : جَوْرِيكُهُ لَهُ جَوْبُهُ لَامٌ بَيِّ تَوِيكَلُهُ .

(٢١٠) أخرجه ابن خزيمة: (٨٠ / ٤) ، بسند صحيح .

(٢١١) أخرجه ابن خزيمة: (٨٠ / ٤) ، بسند صحيح .

و من أجل ذلك ترجم له ابنُ خزيمة ب (باب إخراج جميع الأطعمة في صدقة الفطر) .

به لَام ئه و فهرمودانه ی که گهنمی لی دهرده کات ، یان (معاویه) رضی اللہ عنہ وای بینویه که دوو گوئل بی له گهنمی شام و بهرامبر به (صاع) ټکه ، به وه لیك دهریته وه که نه گهر گهنم که م بوو وه نه و جوړه خواردنانه ی تر زور بن ، و زوربه ی خواردنیا ن له وانه بی ، نه وه ش پالپشتی نه م واتایه بکات ووته ی (أبو سعید) ه که فهرموویه تی : " وَكَانَ طَعَامُنَا الشَّعِيرُ وَالزَّبِيبُ وَالْأَقْطُ وَالتَّمْرُ " (۲۱۲) .

نه وه ش دهنگی پیچه وانه کار ببری نه مه یه که دیت دهرباره ی پوون کردنه وه ی بری زه کاتی سهرفته ره و فهرموده (صحیح) و پوونانه ی که گهنمی تیدایه و نه وه ی که دوو گوئل - واته : (مُلِد) ټکه - له گهنم بهرامبر به چوار گوئل (واته : صاع) ټکه ده بی بو نه وه ی هه موو موسولمانیک که پرېز بو هاو لانی پیغمبره ی خوا ﷺ داده نیټ بزانیټ بوچونه که ی (معاویه) ئیجتهاد نه بوو به دیدی خوی به لکو پشت ده په سستی به فهرموده ی (مرفوع) بو لای راستگوی به راست زانراو له لای پیغمبره ی خوا ﷺ .

۴ - ږمه که ی :

هه موو موسولمانیک بری (صاع) ټکه له خواردن دهرده کات له و جوړه خواردنانه ی که له پیښدا باسکراون ، وه جیاوازیش هه یه له گهنم دا ، ووتراوه : نیو (صاع) (واته : دوو گوئل) نه مه ش بوچوونی هه لېږارده یه و راستره ، له بهر فهرموده ی پیغمبره ی ﷺ که فهرموویه تی : " أَذُّوا صَاعًا مِنْ بُرٍّ أَوْ قَمْحٍ بَيْنَ اثْنَيْنِ ، أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَنْ كُلِّ حُرٍّ وَعَبْدٍ وَصَغِيرٍ وَكَبِيرٍ " (۲۱۳) .

واته : ببه خشن بری (صاع) ټکه له گهنم له جیاتی دوو کهس ، یان (صاع) ټکه له خورما ، یان (صاع) ټکه له جو له جیاتی هه موو نازاد و بهنده و مندال و گه ورده یه ک .

وه (صاع) ه که ش که بو پیوانه ده شیټ (صاع) ی خه لکی مه دینه یه له بهر فهرموده ی (ابن عمر) - ږه زای خوا له خوی و بابی بیټ - که فهرموویه تی : پیغمبره ی خوا ﷺ فهرموویه تی : " الْوَزْنُ وَزْنُ أَهْلِ مَكَّةَ وَالْمِكْيَالُ مِكْيَالُ أَهْلِ مَدِينَةٍ " (۲۱۴) .

واته : کیښ کیښی خه لکی مه ککه یه ، و پیوانه ش پیوانه ی خه لکی مه دینه .

۵ - پیاو له جیاتی کی دهیدا ؟

موسولمان سهرفته ره ده دات بو خوی و هه موو نه وانه ی که نه فقه یان

(۲۱۲) أخرجه البخاري رقم : (۱۵۱۰) ، و مسلم رقم : (۹۸۵) .

(۲۱۳) أخرجه أحمد : (۴۳۲ / ۵) عن ثعلبة بن صُعَيْر ، و سنده رجاله كلهم ثقات ، و له شاهد عند الدارقطني : (۲ / ۱۵۱) عن جابر ، بسند صحيح .

(۲۱۴) أخرجه أبو داود رقم : (۲۳۴۰) ، والنسائي : (۲۸۱ / ۷) ، والبيهقي : (۳۱ / ۶) عن ابن عمر ، بسند صحيح .

له سه ریټی له بچووک و گه وره و نیرو می و سه ربه ست و کویله ، له بهر فهرمووده ی (ابن عمر) - په زای خوا له خوی و بابی بیټ - که فهرموویه تی : " امر رسول الله ﷺ بصدقة الفطر عن الصغیر و الکبیر و الحر و العبد ممن تمونون " (۲۱۵) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمانی به زه کاتی سه رفته کردوو له جیاتی بچووک و گه وره و سه ربه ست و کویله له وانه ی نه فقهه ی دده ن .

۶ - به کی ددریت ؟

نادریت به جگه له و که سانه نه بی که شایسته یین ، نه وانیش هه ژاره کانن ، له بهر فهرمووده ی : (ابن عباس) - په زای خوا له خوی و بابی بیټ - که فهرموویه تی : " فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفَطْرِ طَهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ وَطُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ " (۲۱۶) .

هر ته م بچوونه شه که (شیخ الإسلام) له (مجموع الفتاوی) دا : (۲۵ / ۷۱ - ۷۸) ، وه قوتابیه که ی (ابن القيم) له کتبی : (زاد المعاد) دا : (۲ / ۴۴) هه لیان بژاردوو .

وه هندیك له زانایان بو ته وه ده چن که بدریت به ته وه شت کومه له یه ی که زه کاتیان پی ددریت ، به لام ته مه له و ووتانه یه که هیچ به لگه یه کی له سه رنیه ، و (شیخ الإسلام) له سه رچاوه ی ناو براوی دا له وه و پیس ، بهر په رچی ته م بچوونه ی داوه ته وه ، جا بگه په ریوه بو ی چونکه زور گرنگه .

وه سوننه تیشه یه کیك ته رخان بکریټ بو کو کردنه وه ی سه رفته که له لایدا ، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ سپاردوو یه تی به (أبو هريرة) دا ﷺ که فهرموویه تی : " أَخْبَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَّ أَحْفَظَ زَكَاةَ رَمَضَانَ " (۲۱۷) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ پی ی پراگه یاندم که زه کاتی سه رفته ی پهمه زان کو بکه مه وه .

وه (ابن عمر) ﷺ ده یبه خشی به و که سانه ی وه ریان ده گرد نه وانیش ته و کارمه ندانه بوون که (نیمام) دایده مه زانندن بو کو کردنه وه ی ، ته وه یس پیس چه ژنی پهمه زان به پوژیک یان دوو پوژ ، نیمامی (ابن خزيمة) : (۴ / ۸۳) له ریگه ی (عبدالرزاق) وه له (ایوب) وه ده گیریته وه : "

(۲۱۵) أخرجه الدارقطني : (۲ / ۱۴۱) ، والبيهقي : (۴ / ۱۶۱) عن ابن عمر ، بسند ضعيف .

و أخرجه البيهقي : (۴ / ۱۶۱) من طريق آخر عن علي ، وهو منقطع . وله طريق موقوف عن ابن عمر ، عند ابن أبي شيبة في (المصنف) : (۴ / ۳۷) ، بسند صحيح . فهو — بهذه الطرق — حسن .

(۲۱۶) تقدم تخریجه فی التعلیق رقم : (۲۳۰) .

(۲۱۷) أخرجه البخاري : (۴ / ۳۹۶) .

چونیتی پوژووی بیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له رهمه زاندا.....
قُلْتُ : مَتَى كَانَ ابْنُ عُمَرَ يُعْطِي الصَّاعَ ؟ قَالَ : إِذَا قَعَدَ الْعَامِلُ ، قُلْتُ : مَتَى كَانَ يَقْعُدُ الْعَامِلُ ؟ قَالَ : قَبْلَ الْفِطْرِ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ .

واته : ووتم : که ی (ابن عمر) (صاع) هکه ی ددها ؟ فهرمووی : نه گهر کارمهنده کان دهستیان به کار بکردبایه ، ووتم : که ی کارمهنده کان دهستیان به کار ده کرد ؟ فهرمووی : پیش چهژن به پوژیک یان دوو پوژ .

۷ . کاته که ی :

پیش دهرچوونی خه لکی بو نویژی چهژن ده به خشریت^(۲۱۸) ، وه نابی دواخریت له نویژی چهژن ، یان پیش بخریت جگه له پوژیک یان دوو پوژ له بهر نه و فهرمووده یه که له کرداری (ابن عمر) هوه رضی الله عنه ده گیریت هوه ، له سهر بنه وای : (راوي الحديث أَدْرَى بِمَعْنَى رَوَيْتِهِ) ، وه نه گهر دوا بکه وی له کاتی نویژ به به خشیینیک (صدقة) یه که له به خشیینه کان ده ژمی ریت ، له بهر فهرمووده ی (ابن عباس) - ره زای خوا له خوی و بابی بیت - که فهرموویه تی : " ... مَنْ أَدَّاهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ فَهِيَ زَكَاةٌ مَقْبُولَةٌ ، وَمَنْ أَدَّاهَا بَعْدَ الصَّلَاةِ فَهِيَ صَدَقَةٌ مِّنَ الصَّدَقَاتِ " ^(۲۱۹) .

واته : ... ههر که سیك پیش نویژ بیبه خشی زه کاتیکی وهر گیراوه ، وه ههر که سیك دووای نویژ بیبه خشی به خشیینیکه له به خشیینه کان ...

۸ . حیکمهت له سهر فتره :

خوای دانا زه کاتی سهر فتره ی فهرز کردووه بو پاک کردنه وه ی پوژووانان له ووته ی پپو پوچ و خراپه کاریه کانیان و خواردنیکیش بی بو هه ژاران ، بو پپر کردنه وه ی که م کورپه کانیان له و پوژه پرشنگ داره ، له بهر فهرمووده ی (ابن عباس) رضی الله عنه که له پیشدا باسکرا .

^(۲۱۸) راجع کتاب (أحكام العیدين في السنة المطهرة) ، تألیف : علی حسن علی عبد الحمید ، طبع المکتبة الإسلامية .

تیییینی : سهرنجی خوینه رانی به ریز بو نه وه راده کیشم که نه م کتیبه به نرخه له لایه ن ماموستا : (صلاح الدین عبد الکریم) هوه وهر گیراوه ته سهر زمانی کوردی له ژیر ناو نیشانی : (حوکه کانی ههردوو جهژنه که له سونه تی پاکژ کراودا) به هیوای سود لیوه رگرتنی . - وهر گیر .

^(۲۱۹) تقدم تخریجه .

چه ند فهرمووده یه کی لاواز (ضعیف)

که له ره مه زاندا بلاو ده بیته وه :

به باشمان زانی ئەم به شهش زیاد بکهین له سهر کتیبه که مان به هوئی ئەو گرنگی یه ئاشکرایه ی که هیه تی ، بۆ ئاگادار کردنه وه ی خه لکی و ئاشکرا کردنی حه ق ، بۆیه ده لّیین : خوای بی گهر د و پایه بهرز هه لگرائیکی داد پهروه ری ته رخا ن کردو وه بۆ سوننه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ بۆ ئەوه ی له گوړپینی ناړه وایان (تحریف المبطلین) پاکی بکه نه وه ، وه له پاڅه ی زیاده پوه ی که ران (تأویل الغالین) بیپاریزن ، وه درو ی خراپه کارانی (تزئيف الزائفین) تیدا ئاشکرا بکه ن .

سوننه ته کانی پیغه مبه ریش ﷺ به دریژی سه ده کانی پیشو و زور خلتی تی که ل کراوه ، له (ضعیف) و (مکذوب) و (مُفْتَرَى) واته لاواز و به ده مه وه نراو هه ل به ستر و هاوشیوه کانی ، ئەو شتانه ی که پیشه وایانی رابردوومان ، و زانایانی پیشینمان ئاشکرایان کردو وه به باشتین شیوه ، و ئاشکراترین پوونکردنه وه هه ر که سیکیش له م پوژانده دا بپروانیته دونیای نووسهران و ئاموژگاری کاران ، ئەبینیت - ئیلا ئەو کاسانه ی نه بیت که خوا په حمی پی کردوون - هیچ گرنگی یه کیان نه داوه ته ئەم بابه ته گرنگه ، سهره پای بهر بلاوی سهرچاوه زانستی یه کان که تایبه تن به دیاری کردنی (صحیح) و ئاشکرا کردنی زیاده کراوه کان .

وه له نیازماندا نیه دریژه بدین به باسی ئەم بابه ته و ئەو شتانهش که بنیات ده نریت له سهری ، له شوینه واری خراپه له سهر زانست و خه لکیش له گه ل یه کدا ، به لکو ته نها چه ند نمونه یه ک له وه فهرمووده زیاد کراوانه باس ده کهین که به شیوه یه کی گه وره ناسراون له ناوخه لکیدا .

به شیوه یه ک تۆ ناتوانی بخوینیته وه یان گویت له پینموی یه ک بی ئیلا وه ئەم فهرمووده (ضعیف) انه جیگایه کی بلند ده گر نه وه لی یان - ئەوه زور به داخه وه - وه بۆ ئیش پی کردن به و فهرمووده یه ی پیغه مبه ر ﷺ که ده فهرمووی : " بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً " (٢٢٠) ، وه به و فهرموودیه ی که فهرموویه تی : " الدِّينُ النَّصِيحَةُ " (٢٢١) .

به پشتیوانی خوا ده لّیین :

ئەو فهرمووده لاوازانیه ی که بلاو بوونه ته وه له نیوان خه لکیدا به هه موو چینه کانیه وه ، زور زوړن ، به شیوه یه ک فهرمووده (صحیح) کانیش باس نا کریت - له گه لی ئەوه ی چه ند زوړیشن - وه وازیش ناهینن له باسکردنی لاوازه کان ، په حمه تی خوا له ئیمامی (عبدالله بن المبارك) بی که فهرموویه تی :

(٢٢٠) أخرجه البخاري : (٦ / ٣٦١) رقم : (٣٤٦١) .

(٢٢١) أخرجه مسلم رقم : (٥٥) .

((فہرموودہ (صحیح) هكان بهسن بۆ ئەوہی خو خەریك نەكری به لاوازه كانهوه)) ، با ئەم پیشه‌وايه سه‌رمه‌شقی ئیمه‌ بی ، و ریگه‌شمان زانستی (صحیح) ی هه‌لبژێردراو پوخت كراو بیٔ .

له‌وه‌رمووده‌ (ضعیف) انه‌ كه‌ باسكردنان بلاو بووته‌وه‌ ، له‌ نیوان خه‌لكی له‌ رهمه‌زاندا :

١- ((لو يعلم العباد ما في رمضان لَتَمَتَّتْ أُمِّي أَنْ يَكُونَ رَمَضَانَ السَّنَةَ كُلَّهَا ، إِنَّ الْجَنَّةَ لَتَزِين لِرَمَضَانَ مِنْ رَأْسِ الْحَوْلِ ...))^(٢٢٢) هتد . فہرموودہ‌كه‌ش فہرموودہ‌یەکی درێژه .

هه‌روه‌ها له‌وه‌رموودانه‌ :

٢- ((يا أيها الناس قد أظلكم شهر عظيم ، شهرٌ فيه ليلةٌ خير من ألف شهر ، جعل الله صيامه فريضة و قيام ليلة تطوعاً ، من تقرب فيه بخصلة من الخير كان كمن أدى فريضة فيما سواه ... و هو شهر أوله رحمة ، و وسطه مغفرة ، و آخره عتق من النار ..))^(٢٢٣) هتد .

وه ئەم فہرموودیەش فہرموودیەکی درێژە ، و تەنہا ئەو ووتانەمان هیناوتەوہ‌كه‌ بلاو بووتەوہ .

هه‌روه‌ها له‌وه‌رموودانه‌ :

٣- ((صُومُوا تَصِحُّوا)) . ئەمەش پارچە‌یەكە له‌ فہرموودە‌یەکی (ضعیف)^(٢٢٤) .

وه دوا فہرموودە‌یش :

٤- " مَنْ أَفْطَرَ يَوْمًا مِنْ رَمَضَانَ مِنْ غَيْرِ عَذْرِ وَلَا مَرَضٍ لَمْ يَقْضِهِ صَوْمُ الدَّهْرِ وَإِنْ صَامَهُ " ^(٢٢٥) .

^(٢٢٢) هذا الحديث رواه ابن خزيمة رقم : (١٨٨٦) ، وابن الجوزي في (كتاب الموضوعات) : (٢ / ١ / ١٨٩) وأبو يعلى في (مسنده) ، كما في (المطالب العالية) : (ق ٤٦ / أ — ب / النسخة المخطوطة) من طريق جرير بن أيوب البجلي عن الشعبي عن نافع بن بريدة عن أبي مسعود الغفاري .

وهذا حديثٌ موضوعٌ ، أفته جرير بن أيوب ، ترجمه ابن حجر في (لسان الميزان) : (٢ / ١٠١) وقال : (مشهور بالضعف) ثم نقل عن أبي نعيم قوله فيه : (كان يصنع الحديث) وعن البخاري قوله : (منكر الحديث) وعن النسائي : (متروك) !!! وحكم عليه ابن الجوزي بالوضع ، وقال ابن خزيمة بعد أن رواه : (إن صح الخبر ، فإن في القلب من جرير بن أيوب البجلي) .

^(٢٢٣) وهذا الحديث رواه أيضاً ابن خزيمة رقم : (١٨٨٧) ، والхамلي في (أماليه) رقم : (٢٩٣) ، والأصبهاني في (الترغيب) : (ق/١٧٨) ، ب/النسخة المخطوطة) من طريق علي بن زيد بن جدعان عن سعيد بن المسيب عن سلمان . وهذا إسناد ضعيف لضعف علي بن زيد ، قال ابن سعد : (فيه ضعف ، ولا يحتج به) ، وقال أحمد بن حنبل : (ليس بالقوي) ، وقال ابن معين : (ضعيف) ، وقال ابن أبي خيثمة : (ضعيف في كل شيء) ، وقال ابن خزيمة : (لا احتج به لسوء حفظه) كذا في (تهذيب التهذيب) : (٧ / ٣٢٢ — ٣٢٣) . وقال ابن خزيمة بعد روايته له : (إن صح الخبر) وقال ابن حجر في (الأطراف) : (و مداره على علي بن زيد بن جدعان ، وهو ضعيف) ، كما نقله عنه السيوطي في (جمع الجوامع) رقم : (٢٣١٤ — ترتيبه) . ونقل ابن أبي حاتم عن أبيه في (علل الحديث) : (١ / ٢٤٩) : (حديث منكر) .

❖ وسقطت (إن) من بعض المراجع ، ك (الترغيب و الترهيب) : (٢ / ٩٥) وغيره ! فأفسد سقوطها المعنى !! واغتر بها بعض المتعلمين !!!
^(٢٢٤) وهو قطعة من حديث ابن عدي في (الكامل) : (٧ / ٢٥٢١) من طريق نمشل بن سعيد ، عن الضحاك ، عن ابن عباس . ونمشل متروك كان يكذب ، والضحاك لم يسمع من ابن عباس .

والطبراني في (الأوسط) : (١ / ق ٦٩ ، أ — مجمع البحرين) ، وأبو نعيم في (الطب النبوي) — كما في (تخریج الاحیاء) : (٣ / ٨٧) — وابن بخت (جزءه) في (شرح الاحیاء) : (٧ / ٤٠١) — من طريق محمد بن سليمان بن أبي داود ، عن زهير بن محمد ، عن سهيل بن أبي صالح ، عن أبي هريرة .
وسنده (ضعيف) ، قال أبو بكر الأثرم : (سمعت أحمد — وذكر رواية الشاميين عن زهير بن محمد — قال : يروون عنه أحاديث منكره هؤلاء) ، وقال أبو حاتم : (في حفظهش سوء) ، وكان حديثه بالشام أنكر من حديثه بالعراق لسوء حفظهش) ، وقال العجلي : (وهذه الأحاديث التي يرويها أهل الشام عنه ليست تعجبني) كذا في (تهذيب الكمال) : (٩ / ٤١٧) . قلت : ومحمد بن سليمان شامي مترجم في (تاريخ دمشق) : (١٥ / ق ٣٨٦ — النسخة المخطوطة) فريايته عن زهير — كما نص الأئمة — منكرة ، وهذا الحديث منها !!!
^(٢٢٥) وهذا حديث علقه البخاري في (صحيحه) : (٤ / ١٦٠ — فتح الباري) دون إسناد .

وه پاشان ئهم چوار فهرموده يه كه زانايان به (**ضعيف**) يان داناو ، و پيشه و ايان به پوچه ليان زانيون ، له گهل ئه و هس دا ده يان بيسين و ده يان خوئينه وه له هه موو پوژيک له پوژه کانی مانگی پرمه زانی پوژ به تايبه تی و جگه له ویش به گشتی .

شاراو هس نيه كه هه نديک له م فهرمودانه واتای راست ده گرنه خويان ، كه له شهرع دا هاتوه له قورئاندا بيت يان له سوننهت دا ، به لام ئه مه به ته نها نابيته هوکاريک بو ئه وهی و ته يه ك بدريته پال پیغمه مبر ﷺ كه نه يفه رموو ، وه به تايبه ت - شوکر بو خوا - ته نها ئه م ئوممه ته يه له نيوان ئوممه تانی تر دا خوی پاک و بی گهر د تايبه تی کردوه به (**الإسناد**) ، كه به هو يه وه فهرموده ی وهر گير او (**مقبول**) له زياد کراو (**المدخول**) ده ناسر يته وه ، وه (**صحيح**) و (**قبيح**) يش له يه ك جيا ده کر يته وه ، ئه م زانسته ش زانست يکی زور وردکاره ، وه راستی فهرمووه ئه و که سه ی که ناوی ناوه به [منطق المنقول ، و ميزان تصحيح الإخبار] .

کو تايی

خوی پهر وهر دگار باشترين کو تايی مان به قسمت بکات ، برای پهر و ش بو گو يرايه لی پهر وهر دگاری زيندوی به توانا ، ئه مه يه ﴿ چونیتی پوژووی پیغمه مبر ﷺ ﴾ له پيش ده ست ، وه ريئموويه کانی له پوژووی پرمه زاندا لات شاراو نيه ، جا پيش برکي بکه بو ده روازه کانی چاکه و گو يرايه ل به ، وه پای گه يه نه ئه وهی که خوی پهر وهر دگار پيی به خشيوی له تيگه يشتن بو ئه وهی گواناه بار نه بيت .

وسبحانك اللهم ومحمدك

أشهد أن لا إله إلا الله أستغفرُك وأتوب إليك

٢٥ ی / پرمه زانی خير / ١٤٠٣ ک

=====

مالیه ری به هه شت

www.ba8.org

له دوعای خير بی به شمان مه کهن

وقد وصله ابن خزيمة في (صحيحه) رقم : (١٩٨٧) ، و الترمذي رقم : (٧٢٣) ، و أبو داود رقم : (٢٣٩٧) ، وابن ماجه رقم : (١٦٧٢) ، والنسائي في (الكبرى) كما في (تحفة الأشراف) : (١٠ / ٣٧٣) ، والبيهقي : (٤ / ٢٢٨) ، وابن حجر في (تعليق التعليق) : (٣ / ١٧٠) من طريق أبي المطوس ، عن أبيه ، عن أبي هريرة . وقال ابن حجر في (فتح الباري) : (٤ / ١٦١) : (واختلف فيه على حبيب بن أبي ثابت اختلافاً كثيراً ، فحصلت فيه ثلاث علل : الإضطراب ، والجهل بحال أبي المطوس ، والشك في سماع أبيه من أبي هريرة) . وقال ابن خزيمة بعد روايته : (إن صح الخبر ، فإني لا أعرف المطوس ولا أباه) ، فالحديث ضعيف أيضاً .

